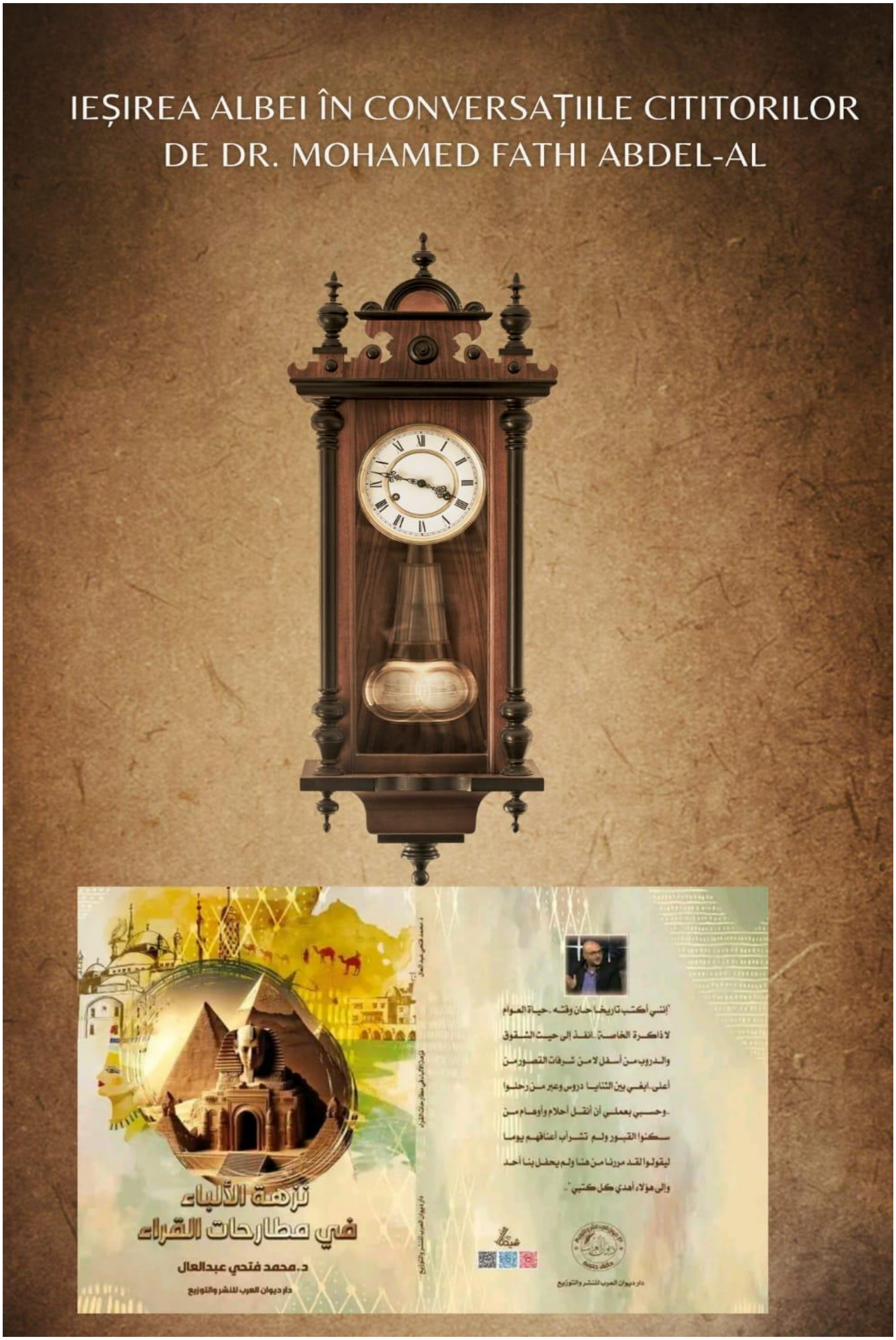

IEȘIREA ALBEI ÎN CONVERSAȚIILE CITITORILOR
DE DR. MOHAMED FATHI ABDEL-AL
نزهة الألباء
في مطارحات القراء
د.محمد فتحي عبدالعال
دار ديوان العرب للنشر والتوزيع
"إنني أكتب تاريخا حان وقته ..حياة العوام
لا ذاكرة الخاصة ..انفذ إلى حيث الشقوق
والدروب من أسفل لا من شرفات القصور من
أعلى..ابغي بين الثنايا دروس وعبر من رحلوا
..وحسبي بعملي أن أنقل أحلام وأوهام من
سكنوا القبور ولم تشرأب أعناقهم يوما
ليقولوا لقد مررنا من هنا ولم يحفل بنا أحد
والى هؤلاء أهدي كل كتبي".
دار ديوان العرب للنشر والتوزيع

Ieșirea Albei în conversațiile cititorilor

(O experiență unică în comunicare eficientă)

Dr. Mohamed Fathi Abdel-Al

„Nu este nimic mai mare pe pământ decât Egiptul și, dacă s-ar ridica un zid între el și restul țărilor lumii, poporul lui ar fi fără recompensele pe care le conține decât restul țărilor de pe pământ, pentru că este țara cu cele mai multe comori, minuni și antichități."

Ibn Iyas

Cartea „Flori frumoase în Cronicile veacurilor"

„Și poporul Egiptului nu-și poate suporta limba când le dezlănțuie împotriva oamenilor."

Ibn Iyas

Cartea „Flori frumoase în Cronicile veacurilor"

Dedicare

Dragei mele surori, profesorului Omnia Fathi Abdel-Al, care și-a asumat multe sarcini pentru a finaliza multe dintre materialele din această carte și mă însoțește în multe întâlniri și seminarii literare, consemnând cu atenție conținutul lor și revăzându-le împreună cu mine.

Are toate mulțumirile și aprecierea mea

Dr. Mohamed Fathi Abdel-Al

introducere

Ceea ce m-a determinat să dedic o carte specială pentru a gestiona dialogul cu cititorii mei este ceea ce am învățat în domeniul calității despre necesitatea comunicării și oferind explicații și recomandări complete, suficiente și complete pentru orice anchetă, oricare ar fi aceasta.

De asemenea, am învățat să respect întrebările, oricât de simple ar fi tezele lor sau cei care le fac, și am devenit sigur că fraza „Este timpul ca Al-Shafi'i (în narațiunile lui Abu Hanifa) să-și întindă piciorul” nu are adevăr. și nu ar trebui să fie între un interlocutor și un oficial.

Cu siguranță, nu sunt un enciclopedist, iar unele dintre întrebările pe care vi le voi spune sunt un secret care mă pune adesea în confuzie și într-o dilemă, căutând un răspuns logic, satisfăcător și convingător departe de tabuurile binecunoscute.

M-am pus adesea în locul celui care pune întrebări și am început să rătăcesc prin hârtiile trecutului și pe căile lucrurilor sale ascunse în căutarea a ceea ce eram convins mai întâi pentru a le putea prezenta cititorilor de bunăvoie.

Într-o zi, m-am hotărât să mă alătur unui institut islamic cu un sistem de învățare la distanță care pretindea că este originar din America. Sincer să fiu, nu mi-a păsat, dacă era adevărat sau fals, doar că voi continua cu promisiunea. Îmi făcusem să mă angajez în mod regulat în studii islamice, deoarece simțeam siguranța interioară și liniștirea cu prima diplomă pe care am obținut-o de la Institutul Superior de Studii Islamice, am simțit că practicarea religiei aduce sufletului un confort inegalabil, așa că am decis. să continui în ciuda călătoriei în străinătate m-am săturat rapid de sistemul institutului, care necesită prezența zilnică pe Zoom pe o perioadă mai mare de două ore, iar acest lucru este imposibil având în vedere condițiile mele de muncă, așa că le-am sugerat ca acestea să fie înregistrate și chestiunea prezenței este lăsată pe seama celor care sunt capabili să o facă, le-am explicat că unii elevi sunt nevoiți să mintă și să activeze butonul Zoom doar pentru a dovedi prezența și apoi își fac treaba în realitate... și dacă profesorul. a unuia dintre subiecte este ca și cum aș fi aprins declanșatorul gândului său, care a fost închis încă de la naștere, apoi în loc să asculte, să

discute și să studieze subiectul din aspectele lui, a ignorat complet cuvintele mele El a introdus un nou sistem, care trebuia să-i sune pe studenți în timpul difuzării prelegerii, să îi înregistreze pe cei care chiar îi acordau atenție și să stabilească o listă de absențe pe care o îndreptam... Am fost surprins de comportamentul lui și am devenit suspicios l-a întrebat despre calificările sale academice, așa că mi-a scris ca răspuns: „Întreabă studentul despre calificările profesorului și profesorului său?” I-am răspuns: Desigur, studentul are dreptul să examineze calificările profesorului, chiar dacă sunt compatibile cu specializarea lui. Așa că a scris cu răceală, cu cuvintele: Al-Bukhari sau Al-Shafi'i aveau calificări academice. înainte să se apuce de hadith și jurisprudență? Și am fost interzis și exclus din institut. Bineînțeles că știam că acest profesor, care ar trebui să fie încredințat să conducă și să discute teze de master și doctorat „on-line”. a moscheilor, nimic mai mult și nimic mai puțin..

Care este beneficiul a ceea ce ai povestit?! Vreau să vă explic, dragă cititor, definiția ideală și clară a absenței conceptului de comunicare eficientă și a lipsei unei culturi a dialogului și a schimbului de opinii în cadrul societăților noastre...

Nu voi exagera, nu voi avea o autosensibilitate excesivă sau chiar pe un prag de vanitate dacă spun că, cu această carte pe care o pun în mâinile voastre, voi fi primul scriitor egiptean și arab care va face acest pas și va dedica acest mare spațiu pentru cititorii săi în căutarea unor numitori comuni și a înțelegerii reciproce de dragul unei realități mai bune și al unui mâine strălucitor.

Și Dumnezeul intenției din spate

Dr. Mohamed Fathi Abdel-Al

Scriitor egiptean, cercetător și romancier

Întrebări și comentarii

-1 Am fost surprins de afirmația ta că Baibars era tătar?!

Am vorbit în carte despre faptul că „Baybars” este din triburile turcești „Qipchak”, dar unii susțin că este un circasian Stars in the Kings of Egypt and Cairo” că „Baybars” era asemănător cu prințul (Karmon Agha de Tătar desigur, asemănarea nu este suficientă și nu este de încredere pentru victorie pentru că este tătar..!!

Dar ceea ce rămâne cel mai faimos și oarecum stabil printre istorici este originea sa „turcă”, bazată pe un contemporan al lui Baybars. El a fost slujitorul campaniei liderului mongol „Subutai” împotriva poporului său, Qabjaks, și că mongolii i-au măcelărit. rudele în fața ochilor lui și i-au capturat pe el și pe Badr al-Din Baysari al-Salihi și au fost rude, așa că Baybars a fost vândut prințului Ala al-Din Aidkin al-Bunduqdari, adjunctul lui Hama (proprietarul Khanqah în Birkat al-Fil în Sayyida Zainab și a avut un rol în incitarea lui Shajar al-Durr să-l omoare pe Aybak. A trăit până când a devenit unul dintre prinții al-Zahir Baybars, iar acesta din urmă i-a recunoscut calitatea de profesor.) Bisri a fost vândut lui al-Salih Najm al-Din Ayoub, dar soarta i-a adus împreună după Nakba al-Bunduqdari și transmiterea proprietăților, banilor și loialiștilor lui, printre ei se numără Baybars de Saleh Najm al-Din...

În opinia mea, această poveste este cea mai apropiată de adevăr și explică ostilitatea lui Baybars și dezvăluie absurditatea lui, ura sa ascunsă față de tătari și monopolizarea victoriei asupra lor după ce l-a ucis pe Qutuz și și-a înființat propriul hambar cu hambarul leului. emblemă și ridicarea unui memorial în Ain Jalut, „scena victoriei”, care este primul din istoria islamului care imortalizează înfrângerea lor...

Numele Baybars, care înseamnă „Prințul Fahd” (Bey în turcă: Amir + Pars în turcă: Fahd), este un alt indiciu al caracterului său turcesc.

Conform descrierilor lui Baibars menționate de Al-Maqrizi în cartea sa (Conduct to Know the Countries of Kings), el era înalt, de culoare închisă, cu ochi albaștri și un punct mic (deschis) într-unul dintre ochi, ca un șarpele.

Acesta este un chip din care unii au dedus că Baybars era afectat de cataractă” și de aici au dedus că este un descendent al turcilor cu trăsături mongole și europene, iar această boală este larg răspândită. nu este un motiv adecvat pentru a deduce, de asemenea, din două motive care a condus după logica „stăpânirii de la cai”. El este în războaie continue, neîntrerupte. De asemenea, boala nu este rară sau unică pentru un grup etnic.

În cele din urmă, această cercetare rămâne în domeniul umorului istoric și nu ar trebui să depășească asta. Multe probleme gravitează de obicei în jurul acestui tip de cercetare asupra etniilor, originilor și genealogiilor și este un tip de știință inutilă, pe măsură ce problema se îndreaptă. de-a lungul timpului, în arene de certuri etnice și dueluri care susțin în cele din urmă diviziunea și individul El va fi amintit pentru ceea ce a dat comunității și națiunii sale, nu pentru partea de origine și descendență...

-2 Prințul Poeților era un bețiv, așa cum am menționat în cartea „Note de subsol pentru caietul de afaceri civile egiptene”?! Este suficient certificatul de secretar?

Ahmed Shawqi însuși a vorbit despre pasiunea lui pentru alcool într-o manieră explicită care nu poate fi spusă în mod ambiguu:

„Ramadanul s-a terminat, piciorul meu

Dor, căutând ceva dor

Nu era mai mare decât miile sale

Și cel mai puțin el este în supunere față de Creator

Dumnezeu este Iertătorul tuturor păcatelor

Dacă da, atunci au rămas păcate

Ieri am fost prizonieri ai ascultarii

Astăzi este Eid-ul eliberării

Ea a râs de mine cu bucurie și nu s-a oprit

„Fiica viilor, cea mai nobilă dintre rase.”

În ciuda acestui fapt, cred că nu era un băutor în sensul convențional (băutor intens), dar era mai aproape de a emula modelul occidental, care folosește o cantitate moderată de coniac în stilul său de viață în scopuri de sănătate, poate cum ar fi menținerea tensiunii arteriale. , ameliorarea racelilor si tusei, si proprietatile sale in reducerea inflamatiei in cazurile de durere de dinti, sau poate scopul a fost stimularea creierului si moderarea starii de spirit.

Ceea ce este uimitor este că, dacă cercetezi istoria acestei perioade, anii treizeci ai secolului trecut, vei găsi convingere în rândul unor grupuri din clasa de mijloc în beneficiile coniacului, influențate de străini și de cultura lor occidentală în gătit, poate cea mai amuzantă dintre aceste rețete este ceea ce am citit într-o scrisoare datând din 17 februarie 1934 d.Hr., trimisă de la o mamă care locuiește în Zagazig la El a născut-o pentru a-și verifica soția, care din scrisoare pare să fie. fie însărcinată, fie tocmai a născut ea o sfătuiește să aibă grijă de sănătatea ei amestecând constant „cognac cu ouă, lapte și ficat". de omletă, zahăr, lapte și alcool, care se servește de obicei la zilele de naștere.

Eram convinsă că mamele din Zagazig erau gospodine bine educate în maternitate și copilărie, dar în urma acestui discurs constat că punctul meu de vedere s-a schimbat complet... Dragă soacra și minunată bunică, presupunând că soția nu și-a înfuriat niciodată soacra și este ca o fiică pentru ea: Alcoolul este periculos pentru femeia care alăptează, consumul de alcool în timpul sarcinii provoacă „sindromul alcoolic fetal" la nou-născut, cu leziuni ale creierului și probleme de creștere. Cu toate acestea, pentru o femeie care alăptează, reduce producția de lapte, contrar a ceea ce este obișnuit, și expune nou-născutul la o deficiență a dezvoltării motorii și la o schimbare a tiparelor de somn mult sau prea mult Aducem ficatului gravidei, care are un nivel ridicat de vitamina A, care crește riscul de malformații congenitale la făt...

Dumnezeu să aibă milă de mama mea Ea obișnuia să recomande fiecărei mame care își alăptează nou-născutul laptele de „colostru" care este secretat imediat după naștere multe boli de-a lungul vieții ea a numit-o lapte de aur.

Convingerile despre importanța alcoolului pentru sănătate nu au fost niciodată adevărate doar în trecut, dar până în prezent, odată cu răspândirea pandemiei de Covid-19, Mike Mbuvi Sonko, guvernatorul capitalei kenyene, Nairobi, a distribuit sticle de coniac. săracii dintre oamenii săi, susținând că protejează împotriva virusului mortal, ignorând clarificarea producătorului că ceea ce este promovat ca mit și nu există adevăr în el!! ..

În ceea ce privește coniac (conform literei, care este ortografia corectă), sau coniac, este o băutură alcoolică distilata din struguri și învechită, iar denumirea face referire la un oraș situat în regiunea Chant din sud-vestul Franței, care este renumit pentru fabricarea sa, alături de alte două orașe, care sunt, de asemenea, Argamanc francez și Jerez spaniol (care deține titlul de Capitală Europeană a Vinului).

Acesta este vinul original, care are o concentrație de alcool de 70%, iar alcoolul folosit în vinuri, de altfel, este alcool etilic sau espresso alb, așa cum îl știe cineva ca mine care lucrează în farmacii și a văzut oameni de temperament bun. - desigur cei săraci dintre ei - care vin să-l cumpere sub pretextul dezinfectării rănilor Există o diferență între alcoolul etilic și alcoolul metilic sau așa-numitul espresso roșu, care se folosește uneori pentru a adultera alcoolul ca o înșelăciune pentru cei cu dispoziție, este o înșelăciune fatală, deoarece metanolul se transformă în organism în acid formic (care se găsește în otrava furnicilor), care, la rândul său, distruge nervul optic și provoacă orbire, care, din păcate, este o formă vizibilă și răspândită. simptom printre alcoolicii din această țară Recent...

Totuși, după toată această discuție amuzantă, concluzionăm din ea ceea ce este foarte serios, și anume că respectarea poruncilor și interdicțiilor religiei noastre este mai bună decât să ținem pasul cu Occidentul și să-i urmăm greșeala Vinul, fie el mic, fie el mare. este interzis, sub autoritatea lui Al-Mukhtar ibn Falfil, el a spus: L-am întrebat pe Anas ibn Malik despre bea din vase și a spus: Mesagerul lui Dumnezeu, să-l binecuvânteze și să-i dea pace, a interzis-o. a spus: „Orice alcool este interzis.” El a spus: „I-am spus că ai dreptate, deci este interzis să bei unul sau două băuturi?” El a spus: Orice intoxică în cantități mari, o cantitate mică este interzisă.

-3 În cartea „Nostalgia realității și a iluziilor" pe tema Egiptului antic, am vorbit despre salariile angajaților din epoca lui Khedive Abbas Hilmi II și am citat exemple când eram angajat la Ministerul Antichităților și as vrea sa stiu salariul meu in acea epoca indepartata?!

Revenind la decizia Supraintendentului Lucrărilor Publice nr. 650 și 651 din 29 iunie 1908 d.Hr., purtând semnătura lui Hussein Fakhri, Supraintendentul Lucrărilor Publice (de origine circasiană, acesta și-a asumat președinția ministerului timp de trei zile (de la 15 ianuarie 1893 d.Hr. - până la 18 ianuarie 1893 d.Hr. A fost, de asemenea, cel mai longeviv ministru al celor două ministere de lucrări și cunoștințe generale și primul care a introdus predarea religiei și a comportamentului în programa de învățământ primar AD, și am vorbit despre asta în Nostalgia Realității și Iluziilor). Găsim salariile și bonusurile anuale pentru lucrătorii din Departamentul General de Antichități Egiptene după cum urmează:

Director general, Monsieur Gaston Maspero, 1.500 de lire egiptene salariu anual - Excelența Sa Prokash Pașa, salariu anual 800 de lire egiptene - Ahmed Bey Kamal, salariu anual 450 de lire egiptene - Inspector domnul Cupel, salariu anual 600 de lire egiptene - Inspector de primă clasă Mahmoud Effendi Muhammad, salariu anual 168 de lire egiptene și un bonus de 24 - Inspector de clasa a doua, Tawfiq Effendi Boulos, un salariu anual de 120 de lire egiptene și un bonus de 24. - Superintendent al administrației domnului Hervé Bazille, un salariu anual de 672 de lire egiptene și un bonus de 112. - Secretar al librăriei domnului Galteh, un salariu anual de 240 de lire și un bonus de 60.. Cifrele arată și confirmă ceea ce am menționat în carte privind Uriașa disparitate între străin și național angajaţilor în salarii şi beneficii.

(Rețineți, desigur, acestea sunt exemple, iar raportul este pentru referință și nu este potrivit pentru citare istorică din cauza lipsei de cunoaștere a originalului și a certitudinii acestuia.)

Și cu ocazia salariilor, și pentru că sunt mândru de unchiul Ahmed, el a fost unul dintre clienții mei obișnuiți când lucram într-o farmacie în tinerețe și mereu întâlnesc ceva în vacanțe, iar el m-a onorat acceptând darul cărții

mele... Unchiul Ahmed vorbea mereu despre bunicul său și că el a fost printre cei nominalizați la concursul organizat cu ochelari pentru a numi profesori la Școala Al-Izbat Al-Mutamaddinah din Al-Qubba. (o școală înființată pentru a preda copiii săracilor) în perioada de la începutul Ramadanului până în 15 Shawwal 1318 AH (între anii 1900 și 1901 d.Hr.) la disciplinele (gramatică, construcție, aritmetică și inginerie) și lăudându-se cu imaginea reclamei găsite recent.. Așa că nu am fost surprins de întrebarea lui despre pensiile private Khedive de îndată ce a auzit de la mine câteva povești din cartea mea despre Khedive Abbas Hilmi al II-lea și despre salariile de atunci își dorea să primească într-o zi această pensie pentru a-și îmbunătăți starea... sau poate că sperau ca copiii săi să se întoarcă la el după ce a rămas singur L-au lăsat neascultător și nerecunoscător pentru a scăpa de sărăcia și neputința lui.. În ciuda lui vedere slabă, încă își practică meșteșugul de croitor și îl susține pe Zamalek mai bine de un sfert de secol, dorindu-și ca echipa lui favorită să câștige și o dată înainte de moartea lui!!!

De fapt, am fost extrem de stânjenit, deoarece am fost surprins de întrebare și nu a făcut parte din cercetarea mea, dar ce coincidență minunată mi-a adus o poză cu „Pensiunea Sarki (în valoare de treizeci de milimi) pe care o citām aici pentru referință. ” și textul acestuia: „Supraveghetorul Finanțelor, Direcția Generală de Conturi... în numele lui Hazrat Hussein Beg Hosni, care a fost aghiotant al elitei Khedival.. Descrierea sa: de culoarea grâului - cu sprâncenele deschise și urme. a unei răni la obraz (extremă precizie și franchețe potrivite unei investigații de caracter)... Pensia lunară de 20 de lire este inclusă în tipul (9) al serviciului regal în Egipt de la 1 decembrie 1913 d.Hr. după ultimul debursat in mana de la Alexandria... trezoreria care se ocupa de debursare: oficiul de Supraveghere a Finantelor... data debursarii: prima zi de joi a fiecarei luni (sa fiu sincer, sistemul de numire este primitiv dar distinct)... și poartă sigiliul Superintendentului de Finanțe Răspunsul la întrebarea unchiului Ahmed și îi voi spune vestea imediat, înainte de data călătoriei mele, care este pe cale să se întâmple.. Dar mi-a pus din nou întrebarea. a fost dezamăgit: „Cât valorează aceste douăzeci de lire acum dacă aș avea aceeași valoare a pensiei, mi-ar fi plătit douăzeci de lire așa cum este sau cât valorează acum?”. nu stiu si nu pot afla mai mult de atat...

Lucrul amuzant este că ziarul purta semnătura lui August Adeeb, directorul de conturi generale în numele guvernatorului de finanțe. Acesta este cel mai frumos lucru din istoria Egiptului, că o singură bucată de hârtie te poate transporta între diferite date. personalități și evenimente. O epocă care se întâlnește rar într-o singură patrie, dar cine păstrează și păstrează istoria? Important este că Auguste Adeeb Pașa, pentru cei care nu-l cunosc, este un maronit de origine libaneză. A venit în Egipt pentru a lucra ca inginer la Departamentul de Studii în anul 1875 d.Hr., iar trei ani mai târziu a fost transferat la . Direcția de Finanțe și a fost trimis în Franța și Anglia pentru a afla principiile contabilității. A revenit pentru a-și asuma sarcina de organizare a contabilității egiptene și a fost numit secretar de stat și de finanțe în Liban, cu declarația statului al Libanului, i s-a încredințat președinția Consiliului Shura în 1925 d.Hr., iar în anul următor i s-a încredințat formarea primului minister înainte de declararea independenței Libanului, în care a păstrat pentru sine ministerele de Finanțe și Justiție. După ce s-a retras din viața politică, a ales Franța pentru a locui, doar pentru a muri în flăcări într-una dintre camerele ei de hotel în 1936 d.Hr.

În drum spre casă, mi-a trecut prin minte un telefon: Cine este ministrul Finanțelor la ora asta?!

Prin cercetări, am descoperit că el este Saeed Zulfiqar Pașa (fiul lui Ali Ahmed Zulfiqar Pașa, unul dintre foștii miniștri ai Egiptului, și al fratelui său Ahmed Zulfiqar Pașa, fostul ministru al Haqqaniya) în primul minister al lui Muhammad Saeed Pașa, și că a fost desemnat să finanțeze prin amendamentele din 20 noiembrie 1913 d.Hr., în timp ce predecesorul său, Ahmed Hilmi Pașa, a fost transferat pentru a fi observator al cunoștințelor guvernamentale.

Saeed Zulfiqar a fost secretar-şef în timpul domniei sultanului Hussein Kamel și după el regele Fouad.. Să ne oprim aici când întrebăm: Cum au fost selectate competențele pentru funcții?! Este una dintre lecțiile importante care s-a pierdut prin neglijarea investigării istoriei personalităților care au modelat conștiința epocii înainte de 1952 d.Hr. Să luăm ca model pe Saeed Zulfiqar Pașa... În cartea (Istoria mea în My Pen) de profetul Musa, ea spune despre el: „Așa a fost Excelența Sa Saeed Pasha Zulfiqar este foarte atent la

reputația sa, fără a lăsa niciodată să fie atinsă de vreo îndoială sau suspiciune Excelenței Sale, doamna Labiba Hashim, care era proprietara unei reviste la acea vreme, a venit să-l întâlnească, dar a refuzat să o întâlnească Ea m-a vizitat pentru a intermedia între ea și director în îndeplinirea dorinței ei, așa că am vorbit la el prin telefon și l-a implorat să o cunoască, așa că el a spus: Ea este tânără I-am spus: Îi mulțumesc lui Dumnezeu, care mi-a creat o modalitate de a vă întâlni dimineața și seara fără să fiți respins sau să ezitați Din cauza pasiunii sale extreme pentru obiceiurile orientale, nu m-ar întâlni eu însumi dacă aș vizita casa lui Mă întâlnește pe mine, soția lui și doamnele lui. Obiceiurile lui în casa lui erau obiceiurile esticilor conservatori veni și pleacă de la Cairo, fără ca nimeni să-și dea seama de venirea sau de plecarea ei, Excelența Sa a fost foarte discretă în casa lui și, în același timp, nu a lăsat să se apropie de el, ci mai degrabă cererile sale private El a fost un exemplu de perfecțiune în casa lui și în munca sa. ...Uită-te, dragă cititor, la modelul funcționarului cu inima castă și orb și compară-l cu realitatea de azi... Îmi amintesc și acum de unul dintre șefii de departament într-un loc de cercetare în care am fost cu el o chestiune științifică în timp ce stătea cu o fată purtând un mini buzunar care trebuia să candideze pentru postul de secretar în departamentul pe care îl are !! ...Desigur, întrebările lui adresate ei au fost atrase de el, cu privirea concentrată asupra contururilor corpului ei și adânc în picioarele ei... Fata i-a întins hârtiile și i-a cerut permisiunea, așa că a început să-mi examineze hârtiile în timp ce încă se uita la fundalul lor înalt și nu cred că a acordat atenție niciunui rând din ceea ce am scris!!!

4- În cartea „Note de subsol pe caietul afacerilor Egiptului”, ai dat un exemplu minunat al spiritului de apartenență în interiorul persoanei egiptene, care rezonează cu el oriunde merge, la egipteanul care a ridicat steagul Egiptului în Mexic, și el este un exemplu cu adevărat inspirator. Există și alte exemple din cercetările dumneavoastră în arhivele presei egiptene?

Da, cu siguranță, există multe exemple, inclusiv acest exemplu din revista Al-Latif Illustrated, numărul 465, din 7 ianuarie 1924 d.Hr., și o imagine și o știre a unei petreceri a femeilor din Singapore ținută de doamna Atiyah, soția dlui. Omar Al-Saqqaf, „unul dintre cititorii lui Al-Lataif Al-Illustrated” să se bucure de încheierea păcii turcești (ceea ce se înțelege este Tratatul de la

Lausanne, care este un acord Un tratat internațional de pace a fost semnat la Lausanne, Elveția , între Turcia, Marea Britanie și Franța în 1923 d.Hr. pentru a aranja situația statului turc după înfrângerea acestuia în Primul Război Mondial, astfel încât Califatul Islamic Otoman să se încheie pentru totdeauna și turcii să înceapă o nouă fază odată cu declararea turcilor. Republica pe fundații seculare moderne) și victoria lui Mustafa Pasha Kemal (Ataturk) Femeia a cusut steagul egiptean și turcesc cu propriile mâini, iar unul dintre angajații departamentului a ridicat cu mâna imaginea drăguță a doamnei Hoda Shaarawi și doamnele stăteau în spatele perdelei pe care erau desenate steagurile otomane și egiptene.

Potrivit memoriilor lui Hoda Shaarawi, ea a primit o invitație pentru a participa la sărbătoarea lui Ataturk și a ținut un discurs în prezența lui în turcă ca „agent pentru corpul internațional al femeilor”, în care a spus: „Acest ideal din Turcia, sora mai mare a islamicului. țările, a încurajat toate țările din Est să încerce să fie eliberate și să ceară drepturile femeilor Ea a adăugat: „Dacă turcii te-au considerat pe merit tată și te-au numit Ataturk, atunci spun că asta nu este suficient, dar pentru noi”. ești (Atashreq).” Hoda Shaarawi continuă să monitorizeze impactul cuvintelor ei asupra lui Ataturk spunând: „El a fost foarte afectat de acest discurs care a fost unic pentru tine, dar nu mi-a mulțumit abundent.” mare emoție și apoi l-am rugat să ne dea o poză a Excelenței Sale, care să fie publicată în revista egipteană.”

<u>5- În cartea ta, „Note de subsol despre Caietul afacerilor egiptene”, ai depus mult efort pentru a oferi exemple și a aprofunda în multe detalii despre mișcarea cercetașă din Egipt. Care este scopul?</u>

Permiteți-mi să le adaug un alt exemplu aici, făcând din aceasta o platformă de lansare către obiectivul și exemplul din numărul 465 al revistei ilustrate Al-Lataif din 7 ianuarie 1924 d.Hr., care a dedicat spațiu unei imagini cu cercetașul din „Wadi Al -Nil” din Alexandria, „Mohamed Abdel Rahman Al-Darghini”, care a fost ridicat de între roțile tramvaiului din Alexandria în calitate de marina americană Se numește Abek Reis, iar comandanții diviziei i-au acordat Medalia Merit, „deci îi lăudăm cavalerismul”.

Ce vezi în acest exemplu?! Cavalerie și vitejie - umanitate fără granițe, fără religie și rasă - o imagine strălucitoare a Egiptului și a poporului său... Toate acestea și multe altele le-am extras dintr-un singur exemplu, să nu mai vorbim de zecile de exemple despre care am vorbit în trecut..

Aducerea acestor imagini și sublinierea lor este extrem de importantă pentru dezvoltarea morală în fața imaginilor de agresiune și terorism din realitatea noastră de astăzi. sub un singur banner intitulat „Umanitatea”.. Acest lucru ar consolida afilierea națională la Towards Rashid..

Nu există nicio îndoială că mișcarea de cercetaș este o alegere din trecut, dar este o opțiune sănătoasă potrivită pentru reînvierea cavalerismului În trecut, a fost o mișcare constructivă care a atins apogeul renașterii sale și apogeul succesului său în timpul domnia regelui Farouk, al cărui nume i-a fost asociat încă din copilărie și care purta titlul de „Primul Cercetaș”, precum și soția sa, regina Farida, și apoi Gamal Abdel Nasser. Dar a dispărut în timp și am fost martor Caracteristicile acestui declin în timp ce eram la universitate în epoca președintelui Mubarak Experții atribuie acest declin, potrivit Al-Shorouk Gateway din 22 martie 2014, „rolului slab al statului și lipsei sale de sprijin pentru cercetași. activități”, scurtarea rolului său și reducerea spațiului său la „scopuri de divertisment și ceremonial doar în timpul sărbătorilor”. ”

-6 Este rezonabil că nu există Sidi Al-Arian cu excepția călugărului Barsoum, așa cum ai menționat în cartea ta „Rawaq Al-Qasas Al-Ramadan” și confuzia dintre istorici și sufiți a ajuns în acest punct?!

Aceasta este doar selecția mea a uneia dintre teoriile care să servească un subiect specific, care este drepturile oamenilor din Dhimmah... dar de-a lungul istoriei există sute de povești ale celor pe care îi putem numi (Sidi Al-Arian), unele dintre care sunt străvechi și multe dintre care sunt moderne... iar exemplele antice sunt cele care au apărut în istoria lui Al-Jabarti (Minunile lui Athars în biografii) și Al-Akhbar) în anul 1207 AH (aproximativ 1793 d.Hr.) sub autoritatea unui majzoub numit (Ali Al-Bakri) care era bărbierit și a trăit ani de zile ca stripteaz, gol, rătăcind prin piețe, nenorocit și incapabil să găsească nimic care să-i potolească foamea, iar

foamea îl mănâncă. sus.. În mână era un corn lung care îl însoțea de cele mai multe ori, urmat de o femeie cunoscută sub numele de Sheikha Amouna El vorbește și își amestecă cuvintele.. Uneori râde și alteori înjură și înjură.. „Este inevitabil. că unele cuvinte dau peste ceea ce este în sufletele unor vizitatori și a celor cu nevoi, așa că ei consideră aceasta o revelație și o înțelegere a ceea ce este în sufletele lor și gândurile din inimile lor”.. Apariția săracului l-a făcut pe fratele său lacom în exploatarea lui pentru demnitatea sa, așa că a acceptat oamenii să-l viziteze, să-i facă jurăminte și să-i aducă hrană pe bietul om și l-a împiedicat să iasă și-a bărbierit barba până a crescut și i-a acoperit cea mai mare parte a feței El și-a îngrașat și trupul din abundența de mâncare pe care o aduceau oamenii și a pus pe cineva să aibă grijă de el el tot timpul oul care dă aur pentru el „și lumea lui s-a extins și l-a pus ca o plasă să-l prindă”... și când acest biet Majzoub a murit în anul pe care l-am menționat mai sus în istoria lui Al. -Jabarti... oamenii s-au adunat pentru înmormântarea lui și l-au îngropat în Moscheea Al-Sharaibi lângă Moscheea Al-Ruwai'i și i-au amenajat un altar peste mormânt și un altar pentru vizite și muncă pentru el. „Și recitatori și cântăreți s-a adunat la locul lui de înmormântare în diferite nopți și ocazii, și s-a înghesuit cu tot felul de oameni, femei amestecându-se cu bărbați, iar după el a murit și fratele său.”

Există multe paralele cu această poveste în Egipt în Qena, nașterea lui Sheikh Jad al-Karim, supranumit Al-Aryan, are loc în fiecare an în centrul Nafada, lângă o gaură adâncă de 3 metri pe care a rămas gol mai mult de 55 de ani fără întrerupere (Sursa: Poarta Al-Youm Al-Sabea, 19 mai 2022 d.Hr.)... de asemenea, există un altar numit Altarul Sidi Al-Erian în guvernoratul Qalyubia, în mijlocul terenului agricol și este acoperit cu secțiuni de lemn cu o piatră de granit în interior, pe care stătea proprietarul altarului (Sursa: Poarta Al-Dustour, 25 martie 2021 d.Hr.).

Desigur, în toate satele Egiptului, există sanctuare ale căror nume de proprietari sunt amestecate, iar istoria lor nu este cunoscută cu precizie și exactitate decât ceea ce spune oamenii despre ele, majoritatea fiind exagerări și mituri care sunt transmise prin limbi fără În ultima mea vacanță în Egipt, mi-am vizitat locul de naștere, satul meu, Al-Maymouna, centrul Minya Al-Qamh, Guvernoratul Sharkia și, pentru prima dată, am stat în fața altarului

Sheikh Saeed bin Yaqut Al-Arsh Când eram tânăr, numele lui Sheikh Saeed a fost repetat aproape de urechile mele. Doamne ai milă de el. Dar aceasta este prima dată când îl văd și sunt curioasă să mă apropii de el și să citesc numele complet al proprietarului lui... Este chiar fiul lui Yaqut pe tron? Sau este înrudit cu el prin vreo rudenie sau cu unul dintre elevii săi și afiliat cu el în cunoștințe?! ..Dacă problema a fost una dintre aceste ipoteze, atunci ce l-a motivat să vină și să rămână în acest sat îndepărtat. , iar Al-Morsi Abu Al-Abbas l-a cumpărat, l-a eliberat, l-a educat și l-a căsătorit cu fiica lui (Mahja) El a preluat și califatul Shadili după el, iar Yaqut a primit tronul este celebru în Alexandria... Chiar a dat naștere lui Saeed, sau a fost o apartenență la iubire, o apartenență la cunoaștere sau o apartenență la înșelăciune?!! Și Dumnezeu este Prea Înalt și Cel mai Cunoscător..Problemele care sunt cercetate par arătând prin apă, în ciuda abundenței de povești populare și a iluziilor creatorilor săi..

-7 puncte care m-au frapat în cartea ta „Nostalgia realității și a iluziilor”... Care este relația lui Taha Hussein cu Institutul de Actorie? Care sunt motivele deciziei reacţionare luate de ministrul Tradiţiilor în privinţa lui?!

Permiteți-mi să răspund mai întâi la cea de-a doua parte a întrebării, care este: Ce l-a determinat pe ministrul Educației, Mohamed Hilmi Issa - sau pe ministrul Tradițiilor, după cum se spune - să anuleze institutul „este exclusă decizia de anulare? ” așa cum se spune în proverb, sau există motive care au un motiv valabil în spate?

Problema ministerului și a întregii comunități culturale cu institutul a început odată cu escaladarea volumului dezacordurilor între creatorii săi, pe de o parte, pe lângă faptul că rezultatele acestei entități educaționale (rezultatul) păreau slabe și mai apropiate de eșec decât succes..

Acest lucru se datorează faptului că un discurs rostit de „Mohamed Bey El-Ashmawy”, secretarul general al Ministerului Educației, publicat de revista „Al-Sabah”, în care a atribuit meritul pentru înființarea institutului eforturilor lui „Zaki Tulaimat. Acest lucru a inflamat și a alimentat spiritul de gelozie în rândul „Youssef Wehbe Bey”, care a văzut în aceasta o

nedreptate față de rolul renașterii trupelor de teatru în apariția institutului și că ideea îi aparține în esență profesorului Mahmoud Murad Effendi, care l-a înaintat Ministerului Educației, precum și profesorului Abdel Rahman Rushdi, care a înaintat-o Majestății Sale Regele... un dezacord trecător care ar fi putut trece neobservat dacă nu ar fi fost primul student de la institut care a intrat în linie, și anume (Zozu Hamdi Al-Hakim), pentru a-și susține profesorul, Zaki, Tulaimat se confruntă cu Youssef Wehbe și mi-aș fi dorit să nu fi făcut acest lucru. Ea a scris în revista „Al-Sarkha" un răspuns similar cu un link de la „. Al-Radah" în care l-a descris pe Youssef Bey drept arogant și l-a provocat, ca lider al actoriei – așa cum spune despre sine – să susțină un examen cu ea „în fața oricărui comitet format din străini și cetățeni familiarizați cu artele actoriei... și garantez (adică eu însumi) că îl voi depăși și îi voi dovedi ignoranța față de toate aceste arte și îi voi dovedi minciuna când spune că a studiat actoria în institute italiene." Acest răspuns a produs reacții serioase și a pus problema continuării testului a devenit clar pentru ochi că presupusul respect dintre studenții institutului și profesorii săi lipsește foarte mult.

Ceea ce a înrăutățit lucrurile a fost călătoria lui Zaki Tulaimat pentru a cumpăra instrumente pentru predarea artei luminii studenților și pentru a aduce un profesor pentru dansul de semnătură, care este dansul bazat pe muzică, din Franța!!!... Toate acestea au precipitat decizia înțeleaptă a Ministrul Educației să anuleze institutul și să facă din el o sală pentru prelegeri publice, iar răspunsurile ministrului la atacul împotriva lui au fost (Printre acestea se numără și Taha Hussein, care a fost echilibrat, curajos și respectuos. Când ministrul a fost întrebat, pt. De exemplu, despre motivul anulării dansului de semnătură, el a răspuns spunând: „Dacă dansul este necesar în actorie, atunci oricine vrea să-l învețe la locul său și pe cheltuiala lui, nu în casele guvernamentale și pe cheltuiala lui". a fost intrebata despre graba ministerului de a anula institutul fara... A avut rabdare cu ea la sfarsitul perioadei de studii de trei ani prevazute, pana la absolvirea clasei I, dupa care urma sa fie evaluata experienta a răspuns că ministerul nu a putut suporta „consecințele comportamentului studenților și studenților institutului pe parcursul celor doi ani rămași", referindu-se la incidentul altercației dintre

prima studentă și profesorul ei, Youssef Wehbe, de parcă ar fi vrut să spune așa cum spune un proverb popular: „Răspunsul este clar din adresa sa”.

Aceasta este toată povestea, domnule.

Acum este rândul tău, dragă cititor.. Respiră adânc și imaginează-te că te-ai întors în această epocă și ai asumat funcția de ministru al Educației?!!.. Un minister ale cărui resurse sunt limitate și a căror pondere în bugetul de stat este modestă din cauza capacității limitate de achitare a datoriilor acumulate din epoca lui Ismail Pașa.. Ministerul Cu aceste capacități slabe, se mișcă într-un ritm șchiopătând extinderea înființării școlilor pentru a găzdui un număr mai mare. de studenți și trimiterea de burse pentru a pregăti profesori competenți în științe moderne și de bază pentru studenți să aloce o parte din bugetul său modest, care abia este suficient pentru sarcinile de bază de a aduce o profesoară de dans din Franța și să suporte costurile de recrutare a ei, a traiului și a salariului?! ..Veți, dragă cititor, ca ministru al Educației, în împrejurări ca acestea, să puneți dansul pe agenda priorităților ministerului dumneavoastră, care nu și-a încheiat primele rânduri ale misiunii sale față de educație într-o țară în care majoritatea sunt analfabeti? !!

Cunoșteam un profesor universitar care îmi spunea: „O, Muhammad, diplomele academice sunt o încredere, iar rasa este o înșelătorie.” Așa că odată l-am întrebat ce vrea să spună cineva care are morală, pentru mine, morala este înaintea cunoașterii și, cu siguranță, este leagănul și gardianul încrederii acesteia, am memorat o afirmație de necunoscut, dar este mai demn de urmat. Nu învățați cunoașterea copiilor ignoranților, dacă îi învățați, nu le dați jurisdicție sau tutelă.” Și crearea unui profesor universitar fără morală este un pericol pentru societate și pentru coeziunea structurii sale.

Ajungem la prima parte a întrebării, care este relația lui Taha Hussein cu Institutul de Actorie Taha Hussein (numele său real în documentele oficiale este Taher Hussein Ali, iar motivul insistenței sale de a-și schimba numele rămâne un puzzle). membrii comisiei de examinare pentru studenții și studenții care depun cereri pentru a se alătura Institutului interimar, care a fost condus de profesorul Mohamed Ahmed Al-Ashmawy Bey, secretar

general al Ministerului Educației, și membrii acesteia includ George Abyad, Zaki Tulaimat, și Ibrahim Ramzi Bey..

Desigur, noul institut a fost o oportunitate pentru Decanul de Literatură (Araba) de a publica literatura greacă și romană!!! Potrivit revistei Al-Sabah, numerele din ianuarie și februarie 1931 d.Hr., Taha Hussein a desemnat studenților institutului să scrie mici piese de teatru adaptate din Iliada și a alocat recompense financiare celor mai buni interpreti literatură dramatică, toate provenind din literatura greacă Același lucru a fost valabil și pentru prelegerea publicată de revista Sphinx în mai 1931. M către omul despre istoria literaturii teatrale, toate acestea din izvorul Greciei și fântânile lui. literatura lor, și nu există nicio mângâiere pentru literatura arabă, ale cărei surse s-au secat atunci când s-a nedreptățit în apartenența la ea de-a lungul acestor epoci!!!...

Pierderea de către Taha Hussein a unei astfel de platforme culturale pentru a-și răspândi ideile, fie că suntem de acord sau nu cu ele, este o pierdere literară.

Dar nu există alte pierderi în materie care i-au provocat furia?!

Acest lucru ne face să ne întrebăm dacă munca lui Taha Hussein în afara campusului universitar a generat venituri pentru el. Cu siguranță, munca lui în ziarele de partid îi aducea bani, iar acest lucru este dovedit și de mărturia soției sale citiți un articol al dr. Ayman Mansour Nada în Al-Ahram pe 27 septembrie 2023, sub titlul: „Profesorii noștri, radiodifuzorii, au spus că „Profesorul Al-Akkad nu apare în mass-media decât pentru o taxă remunerativă, iar dr. De asemenea, Taha Hussein stipula o sumă de milioane, conform estimărilor de astăzi".

Deci, el a dedus din aceasta, fără nicio certitudine, că munca sa într-un institut precum actoria i-ar fi putut aduce profit și ar fi prejudiciat financiar de închiderea acestuia.

Nevoia financiară a decanului literaturii (arabe) este dezvăluită printr-o lucrare obișnuită cu sigiliul lui Taha Hussein pe ea de Talaat Harb, datată 11 august 1934 d.Hr., în care spune: „Am primit de la Excelența Sa Talaat Harb

Pașa suma de două sute de lire sterline, pe care mi le-a împrumutat cu amabilitate cu condiția să-l returnez atunci când plătesc ceea ce datorez Băncii Egiptului.. Așa că consemnez asta ca o recunoaștere a favoării, o apreciere pentru favoarea, mulțumesc pentru munca și un angajament de îndeplinire (lucru amuzant despre hârtie este să tai „și o promisiune” și să-l înlocuiască cu cuvântul „și un angajament”, pe care unii l-au interpretat ca o solicitare din partea Talaat Harb de a garanta obligația și seriozitatea de plată).. Taha Hussein a concluzionat: „...desigur că prezentăm conținutul acestei lucrări pentru referință, dar nu este potrivită ca sursă istorică din cauza incertitudinii autenticității originalului Nevoia de bani a lui Hussein și poate că a fost un alt motiv pentru prejudiciul său din cauza închiderii institutului...

Cu toate acestea, cel mai important și indicativ document care precizează clar situația financiară a Dr. Taha Hussein și nu tolerează ambiguitatea sau acuzația rămâne cel dezvăluit de Dr. Sayyed Ali Ismail în articolul său „The Unknown Documents of Taha Hussein”, care se referă la Dr. Declarația financiară a lui Taha Hussein la 4 octombrie 1952 d.Hr. Perioada serviciului său guvernamental a fost din 1914 d.Hr. - 1952 d.Hr., care a fost după cum urmează:

„1.300 de lire anual, salariul profesorului universitar - 125 de lire, pensia lunară de ministru - 20 de lire pe lună, bonus academiei de lire lingvistice - 828 de lire sterline, sold în Banca Egiptului - 20 de lire sterline, valoarea a 5 acțiuni de mătase artificială - 2.000 de lire sterline, mobilier de casă - Mașină Buick de 600 de lire, asigurată cu o poliță de asigurare de aceeași valoare.” - O poliță de asigurare a locuinței împotriva furtului și incendiului, 4.000 de lire sterline, adică ne aflăm în fața unui scriitor self-made cu rang de angajat care s-a bazat în întregime pe veniturile sale limitate din numeroasele sale lucrări și nimic altceva. Lucrul amuzant este că cea mai mare parte din averea doctorului Taha Hussein a revenit soției sale franceze, doamna Suzanne „Conform declarației anterioare, soldul ei în Banca Egiptului se ridica la „3.778 de lire” (1.000 de lire, Premiul Fouad I pentru literatură acordat soțului ei și despre asta am vorbit în A Confused History Between Ban and Anne - 1.500 de lire, lichidarea revistei Egyptian Writer, revistă înființată de bogata familie evreiască egipteană Al Harari și ea a

primit președinția A fost editată de Taha Hussein și au fost publicate 32 de numere în perioada 1945 d.Hr. până în 1948 d.Hr., când a încetat după izbucnirea războiului din Palestina că încetarea sa s-a datorat reticenței scriitorilor arabi de a scrie despre asta de teamă să nu fie acuzați de normalizare cu entitatea sionistă în curs de dezvoltare la acea vreme - 300 de lire sterline, valoarea contractului lui Farid Al-Atrash de a produce și a juca un film despre Povestea „Rugăciunea lui Curlew”, dar regizorul Henry Barakat l-a convins să se retragă pentru că rolul inginerului care manipulează fetele nu era potrivit pentru personalitatea de vis a lui Farid și este clar că a renunțat la prezentator pentru a-i face pe plac lui Taha Hussein.

8 - Când ați discutat despre problemele egiptenilor din străinătate în ultimul secol în cartea dvs. „Note de subsol la Caietul Statutului Egiptului”, este ca și cum nu numai că ați dezvăluit unele fapte, dar ați insultat și neintenționat imaginea Egiptului. trecutul, pe care îl prețuim și care are în suflet o nostalgie aparte?

Am adoptat o abordare în cartea mea, care este să mă bazez direct pe arhivele presei egiptene de mai bine de o sută de ani și dacă aceste imagini pe care le-am copiat din ziare și reviste vechi în acest moment dăunează Egiptului, atunci ar fi mai bine dacă aceste ziare au luat inițiativa de a exclude astfel de probleme de pe paginile lor, dar au făcut opusul dezvăluirii, confruntându-se și criticând realitatea și calitățile condamnabile pentru a promova societatea, a o educa și a-i îmbunătăți morala, și există nimic în neregulă cu asta Presa europeană din jurul lor, și până astăzi, nu încetează să se biciuie și să-și dezvăluie greșelile societăților sale fără echivoc, așa că este cea care avansează în mod constant datorită asumării motivelor specifice pentru asta.

Să încetăm să răsfoim arhivele presei egiptene și să coborâm printre oameni. Inaam Saeed), o elevă la școala sunnită care a fost trimisă în Anglia într-o misiune de fete în 1926 d.Hr. pentru a studia desenul și educația artistică și a obținut o diplomă în domeniul desenului în 1929 d.Hr se spune că este sora doctorului Rushdi Saeed, unul dintre cei mai importanți geologi egipteni.

În discursul la care ne-am referit mai devreme, al cărui text a fost revizuit de Poarta Al-Ahram la 16 martie 2021 d.Hr., ea vorbește despre punctul de vedere al unor englezi despre Egipt ca „o țară barbară, nimic altceva decât deșert și cămile rătăcind. în toate direcțiile.” Discursul este datat 23 martie 1930 d.Hr.. Această imagine stereotipă nu a fost ascunsă decidentului care a decis să trimită misiuni străine pentru a schimba această imagine și a-și prezenta poporul într-o imagine civilizată , Regele Fuad, nu s-a lăsat în discuții și retorică conform căreia suntem proprietarii a „șapte mii de ani de civilizație” și s-a așezat sorbindu-și băutura și și-a lăsat poporul în cuptorul ignoranței și al înapoierii, ci a decis să schimbe imaginea. prin îmbarcarea pe nava științei moderne, dar păstrând în același timp tradițiile națiunii egiptene, iar aceasta este o chestiune importantă.

Potrivit revistei Al-Musawwar, după îndrumarea regelui Fouad, voința ministrului Educației a fost pentru misiune, care a inclus, pe lângă Inam, și următoarele: Zakia Aziz Youssef - Safiya Ibrahim Abdullah - Iqbal Hijazi - Fathia Suleiman Ali Ezzat - Fathia Hassan Suleiman - Souad Mahmoud - Aziza Magdy - Hikmat Saeed Sobh - Ihsan Hamza - Ihsan Marsa Abed, pe lângă Nazira Nicholas (Abla Nazira), a studiat sistemul familial și „grijirea moravurilor” în țara gazdă (el înseamnă Londra). „Singura nu este totul, ci morala”.

Imaginea orientalului ca și cum ar fi dintr-o lume necunoscută a fost nefericită pentru o națiune care a învățat despre lume în primele ere islamice, dar cu timpul s-a transformat în situația de la baza națiunilor... Dacă ne uităm atent, de exemplu, la călătoria lui „Mohamed Amin Fikry”, judecător al Curții de Apel Civile din Egipt, pentru a participa la cea de-a opta Conferință a savanților orientaliști, care a avut loc în Suedia și Norvegia, care a fost în detrimentul lui Khedive Abbas Helmy II de ce a inclus detaliile călătoriei (a început din Alexandria, trecând prin insula Creta și câteva insule grecești, apoi Italia, și de acolo până în Elveția, apoi Franța, și de acolo până în Anglia și în final Suedia și Norvegia) în o carte intitulată „Călăuzirea Alba către frumusețile Europei, 1892 d.Hr.” „Toate laudele lui Khedive, semnate de „Abdakum”... Printre ceea ce a menționat Muhammad Amin Fikri în cartea sa se numără și opinia europenii despre ei „înmulțindu-se în jurul nostru și repezindu-se la noi din toate colțurile cu mare grabă

până ne-au înconjurat pentru a observa aspectul nostru răsărit, care nu era obișnuit cu ei”...

Este clar că imaginea nu s-a schimbat odată cu trecerea timpului în secțiunea „Poșta mea” la ultima oră din 1949 d.Hr., în care profesorul Muhammad Al-Tabei răspundea la întrebările unora dintre cititorii săi, inclusiv la o întrebare. despre propaganda pentru Egipt, el a spus: „Nu există deloc propagandă, iar oamenii din fiecare țară pe care am vizitat-o sunt ignoranți despre Egipt, cu excepția faptului că este o bucată de deșert și cei mai mulți dintre oamenii săi sunt negri”. El a adăugat în răspunsul său: „Unii europeni obișnuiau să-și exprime uimirea și uimirea ori de câte ori întâlneau un bărbat sau o femeie bine îmbrăcat sau alb și știau că este egipteană” și că unii dintre cei pe care i-au întâlnit credeau că Egiptul este „o colonie”. .” O britanică „are nevoie de viză de la consulatul britanic pentru a veni acolo!!!...

Revenim din nou la discursul lui Inaam pentru a trece în revistă un incident de furt pe care l-a suferit la Londra, unde hoțul a furat doar „inelul doamnei Green”, lăsând în urmă hainele și ustensilele de gătit din argint. Ea îl compară cu hoțul egiptean specializată și profesionistă „Destinația lui a fost banii sau ceva asemănător”. oamenii au fost mai confortabili și mai liberi să discute toate problemele fără a se teme de ceea ce numim „deteriorarea reputației Egiptului”.

Pe măsură ce am aprofundat în acest aspect, consider că este o ocazie bună să vorbim despre răspunsul la o întrebare care nu necesită alocarea unui spațiu mai mare decât acesta și este legat de fezabilitatea alocării spațiului în fiecare carte a mea pentru a discuta imagini. din literatura de călătorie din trecut. Acest subiect este foarte important, așa cum am văzut în discuția anterioară, pentru că egipteanul poate fi un ambasador pentru țara lui în fiecare punct în care trece, angajamentul său față de morală, chemarea lui la religia sa. iar căutarea lui printre căile cunoașterii este o imagine care este fără îndoială impresionantă și demnă de atenție.

Să ne amintim un exemplu din trecut despre modul în care putem fi ambasadori pentru adevărata noastră religie, în doamna Nour Sadiq Wehbe (președintele companiei Yasiata Nour, strada Suleiman Pasha nr. 21, Egipt,

telefon 44741, adresa telegrafică: Neva Lenor), proprietar al primului film documentar egiptean despre Hajj în 1936 d.Hr., care a inclus 17 scene și scene de 17 mii de lire sterline și, conform unei copii a filmului, care conținea imaginile Regelui Fouad și Regelui Abdulaziz Al Saud, este „cel. prima casetă vorbitoare unică din lume ale cărei scene au fost ascunse (fotografiarea locurilor sfinte era interzisă la acea vreme) și a fost produsă și pregătită în mai bine de zece ani. Scopul filmului este „de a propaga adevărata religie islamică". încurajează săvârșirea Hajj-ului (cât de nobil este acest scop și cât de minunată este călătoria)... și conform poveștii, soțul ei (din poza ei de pe ecran reiese clar că nu a fost voalată și Dumnezeu știe cel mai bine) a preluat descrierea istorică a fiecărei scene din Scenele Hajj și petrecerea oficială a onorabilului Mahmal și „ceea ce este legat de obligația religioasă în Egipt și Hejaz în trecut și în prezent"..și distribuitorul caseta „A. Nahhas Film str. Degla 1 din Piața Ismail din Alexandria, telefon 22261"..

9 - În cartea „Note de subsol despre starea Egiptului Notebook", ați vorbit despre exemple de distorsionare a comportamentului bărbaților familiei regale din Egipt după revoluția din iulie 1952, inclusiv povestea lui Omar Effendi și Khedive Ismail Do you revedeți alte exemple inspirate de interesul dumneavoastră pentru arhivele presei egiptene?!

L-ați văzut vreodată pe Ismail Yassin în personajul inginerului Nafi, care a construit o casă pentru un client fără ușă!! Este exact ceea ce revista „Luni și Lumea" a încercat să descrie pentru a denatura prințul Youssef Kamal în numărul 1189 din 25 martie 1957 d.Hr. și sub titlul „Minunile feudalismului depășesc cele șapte minuni ale lumii!" Revista a relatat despre incidente ale anomaliilor fostului prinț și că acesta a desenat un design pentru o casă pentru doi dintre angajații săi fără scări de urcat!! Și că angajatul nu putea trăi și, în același timp, i-a fost teamă să-l informeze pe prinț, care s-a ocupat apoi de problema, și că prințul a construit un palat magnific, cu o cameră pentru dormitul lui și un alt palat la 500 de metri distanță ca un sufragerie, iar alta să fie bucătărie privată și că prințul exersa el însuși proiectarea, așa că „nu admite Cu sisteme de inginerie și inginerie, nici ingineri, și de aceea nu a intrat niciun inginer în palatul său".

Imaginați-vă că acest lucru se spune împotriva prințului care a înființat Școala de Arte Frumoase și împotriva palatului său din orașul Nag Hammadi din Guvernoratul Qena, a cărui construcție a fost supravegheată de arhitectul Palatului Khedive, Antonio Lasiac, și care este înregistrat ca monument islamic și conține un lift din lemn pe care prințul l-a făcut pentru mama sa bolnavă de inimă.

E suficientă revista cu asta?! Nu, bineînțeles, mai degrabă, ea a vrut să-l facă pe bărbat râsul timpului său și că a vrut să înființeze o moschee pentru oameni, „dar a refuzat decât să ofere moscheii o cupolă ca cupolele sfinților. în moscheile lor.” A adus o cupolă minunată și a anunțat că a fost „felicitat”, în ciuda absenței unui șeic sub ea, „Și a ordonat fermierilor și țăranilor să se roage în ea, în jurul domului”. și făcând un jurământ șeicului absent sau șeicului despre care se așteaptă să doarmă sub cupolă... desigur, declarații nefericite care poartă calomnie și minciună Acest lucru se datorează faptului că mormântul șeicului Imran Al-Ansari (un sfânt sufi marocan). potrivit unor relatări) a precedat construcția palatului, iar prințul Yusuf Kamal l-a renovat și s-a angajat să aibă grijă de el, iar din cele relatate au intenționat inițial să-l îndepărteze, dar au schimbat asta pentru că a scăpat de prădarea unui leu una dintre excursiile sale de vânătoare la iazul Sheikh Imran!!...

În ceea ce privește legătura Prințului cu Nag Hammadi și petrecerea lui de patruzeci de zile acolo în fiecare an, revista îi oferă o explicație despre cel mai uimitor lucru, care este dragostea lui „de crocâitul broaștelor până în punctul în care a pregătit un pătrat de lemn de stejar. (cel mai bun, cel mai scump și mai durabil tip de lemn, care se distinge prin numeroasele tăieturi șerpuite) în stil arabesc pentru a sta singur, cu vedere la Nil, de la șapte seara până la zece, timp de patruzeci de nopți în Nag Hammadi. , „pentru nimic altceva decât pentru a asculta sunetele broaștelor”.

Este ca și cum prințul, care deține în Egiptul de Sus, conform mărturisirii aceleiași reviste, „mai mult de șaisprezece mii de acri, pe lângă facilități publice, palate și grădini”, nu ar avea un departament, interese și preocupări pentru urmeaza...dar este denaturare de dragul distorsiunii.

Problema pasiunii sale pentru crocâitul broaștelor s-ar fi datorat tendinței sale sufite și a contemplării creaturilor lui Dumnezeu și a le lăuda în palatul său, el obișnuia să numească sala de muzică „Ibn al-Farid" și a fost numit sultanul îndrăgostiților dintre sufiți.. De fapt, crocâitul broaștei este o glorie a lui Dumnezeu Atotputernic. . Sufyan a spus: Se spune: Nu există nimic care să-L amintească pe Dumnezeu mai mult decât o broască. - Sub autoritatea lui Abdullah bin Amr, Dumnezeu să fie mulțumit de ei, a spus: Nu ucideți broaște; Crocâitul lui este o glorie... Interdicția profetului de a-l ucide a fost raportată pe autoritatea lui Sa'id bin Khaled, pe autoritatea lui Sa'id bin Al-Musayyab, sub autoritatea lui Abd al-Rahman bin Uthman: „ Un doctor l-a întrebat pe Profet, Dumnezeu să-l binecuvânteze și să-i dea pace. El i-a spus despre o broaște pe care a făcut-o în medicină, așa că Profetul, Dumnezeu să-l binecuvânteze și să-i dea pace, i-a interzis să o omoare sub autoritatea lui Anas , Dumnezeu să fie mulțumit de el (Nu omorâți broasca, căci a trecut prin focul lui Avraam, pacea fie asupra lui și a purtat apă în gură și a stropit-o pe foc..)

Ne întoarcem la prinț și, pentru a fi corect, singura acuzație obiectivă din revistă este cea menționată în titlu, și anume că este un „feudalist".

În ancheta cu Issam al-Din Hifni Nassef, când a publicat cartea Reînnoirea socială în 1931 d.Hr., el a fost întrebat: „Î: În cartea dvs., vă referiți la bani care sunt cheltuiți cu o prostie ridicolă și care sunt suficienți pentru a îmbunătăți starea fermierul într-o oarecare măsură, deci ce vrei să spui?

R: Mă refer, de exemplu, la banii cheltuiți pe decorațiuni pentru sărbătorile Majestății Sale Regele și ale Prințului Youssef Kamal De exemplu, are 40 de câini de vânătoare pentru care sacrifică oi, iar fermierii care lucrează pe pământul lui mănâncă doar carne. .

Desigur, importanța acestui roman provine din faptul că a fost înainte de revoluția din 1952, desigur.

-10 În cartea „Rawaq Al-Sa'ah Al-Ramadan" ați menționat că unii politicieni au comparat revista Akhir Sa'a cu niște animale Acest comportament este specific acestei reviste și acești politicieni au luat măsuri împotriva revistei?!

Ceea ce i-a distins cel mai mult pe politicienii din perioada regală a fost deschiderea și acceptarea lor față de acest tip de critică, iar problema criticii sarcastice nu privea doar ultima oră, ci mai degrabă semăna mai degrabă cu abordarea generală pe care vă voi da un exemplu din aceeași perioadă, dar din revista Al-Musawar în numărul 1221 din 5 martie 1948 d.Hr. și sub titlul „Dacă... Dacă destinul și soarta au decretat că marii noștri conducători trebuie să stăpânească meșteșugul și să-și ia rămas bun de la ușurință și prestigiu...deci ce vor alege (ghinioniştii sau ghinioniştii) pentru ei?!

Glumele revistei erau următoarele: „Sharif Sabri Pașa: vânzător de flori - Ali Maher Pașa: arzătoare de tămâie - Al-Nakrashi: informator în gubernie - Haykal Pașa: librar - Sidqi Pașa: Hawi... Jala Jala A tras șerpi și iepuri din nări... Jala.. Știm ce este în buzunare și în inimi - Hafez Ramadan Pașa: Tarazi Afranji... Lucrăm pentru lideri, oameni mari și poli și lucrăm pentru petreceri... Avem cea mai bună țesătură și cele mai bune detalii.”

În cazul cutiei de bijuterii a lui Zainab Hanim Al-Wakeel, Haram Al-Nahhas, pe care i-am dedicat-o în cartea Note de subsol pentru Cartea de afaceri civile egiptene, găsim revista Akhir Sa'a în numărul 722 din 25 august, 1948 d.Hr., batjocorind comportamentul lui Al-Hanim în deschiderea „Mandalului” pentru a-și căuta bijuteriile dispărute și făcându-și mișto de el într-un mod amuzant, practic, Ea a susținut în raportul ei video că a chemat un „hipnotizator spiritual și un medium”. să-l caute pe hoț și s-a dovedit că numele lui era „Mahmoud Ali”!!!

Desigur, spațiul libertății în presă nu era absolut și era întotdeauna și absolut ucis, mai degrabă, avea un plafon, uneori linii roșii și zone care nu puteau fi depășite, inclusiv în fotografiile ilustrate 27 februarie 1933 d.Hr., aflăm vestea arestării profesorului „Issam al-Din Hafni Nasif” pentru publicarea unei publicații tipărite care detaliază problema „Oaza Jaghbub” și ambițiile Italiei și politica sa colonială „Mohamed Ibrahim”, șoferul mașinii lui Sharif Abbas Halim, au percheziționat și în casa profesorului Essam. Seriozitatea acestui pliant este că a venit odată cu vizita regelui Italiei, „Victor Emmanuel”, în Egipt. și se știe că relațiile apropiate sunt Și prietenia care i-a adus împreună pe regele Fouad și pe regele Italiei, iar primirea caldă a ajuns până la a numi Piața Smouha din Alexandria după „Emmanuel”... Amuzant

este că Alexandria și anii. mai târziu, mai exact în 1943 d.Hr., a fost ultima oprire a lui Emmanuel după eșecul său de a-l îndepărta pe „Mussolini”, liderul fascist, în urma eșecurilor dezastruoase ale acestuia din urmă în al Doilea Război Mondial.

Ajungem să-l menționăm pe Issam al-Din Hifni Nassef, care este ceea ce putem considera a fi întruchiparea vie a intelectualului liberal de opoziție care îi aparține numai lui însuși, în ciuda participării sale la revoluția din 1919 și a arestării sale în timpul acesteia și apoi a aderat la Wafd Partidul, s-a întors rapid împotriva lui și a liderului său Saad Zaghloul și l-a acuzat de compromis în problema națională. S-a alăturat Partidului Național, care a fost fondat de Mustafa Kamel, dar s-a despărțit curând de acesta, acuzându-l de tendințe revoluționare excesive și politice și politice. extremismul social.

În ciuda îmbrățișării sale cu gândirea socialistă, el s-a opus înființării unui partid socialist în Egipt. Issam El-Din s-a remarcat prin perspicacitatea sa, pe care o vedem în cărțile sale care s-au concentrat devreme asupra iudaismului, inclusiv: Cartea iudaismului în credință. și istorie - Iudaismul între mit și istorie - Calvarul Torei în mâinile evreilor...

Adevărul este că nu am găsit pe nimeni comparabil cu acest model în afară de jurnalistul „Ahmed Abu Al-Khair Hafez Naguib” (am vorbit despre tatăl său, Hafez Naguib, în cartea Mirror of History), care a luat poziții care decurg din el însuși, pentru care a plătit cu viața S-a opus regelui și britanicilor, precum și revoluției din începutul ei și este autorul celebrei fraze „Am fost expulzați, iar noi l-am înlocuit cu zece regi .” Era din tabăra lui Najib, care a sprijinit întoarcerea armatei în cazarmă și nu se deda în politică, așa că a plătit prețul pentru asta, la vârsta de douăzeci și cinci de ani, cu închisoare pe viață...

-11 În cartea „Note de subsol despre carnetul de stare egiptean”, am vorbit despre primul experiment egiptean în producția farmaceutică în 1940 d.Hr., cu capacități limitate și expertiză egipteană deplină. Deci, care sunt produsele acestei companii?!

Pe baza anunțului publicat de Misr Pharmaceutical Company în ziarul Manbar Al-Sharq (fondatorul, directorul și redactorul-șef responsabil al

ziarului, Ali Al-Ghayati) la 15 octombrie 1943, produsele pe care le prepară sunt următoarele:

1-Fiole (soluții) medicale obișnuite de toate tipurile: (Glicoză - Calciu - Egiptoid - Sulfiode - Sintropin Egipt - Bismut Egipt și altele. (

2- Pastile și tablete: Asperon Egypt - pilule laxative de rubarbă - Lactofthalein.

3- Preparate cu ulei de peste - vitamine - pulberi granulare si efervescente.

4- Instrumente de toaletă: Colonia, cremă Briantine Princess (pomadă de păr, care era o modă în trecut, deoarece făcea părul strălucitor, strălucitor și lung) și pudră de față.

-12 Este foarte surprinzător faptul că unii angajați egipteni în secolul trecut și-au neglijat îndatoririle de serviciu și au primit mită, așa cum am menționat în exemplele din cartea „Note de subsol pentru jurnalul de afaceri publice egiptene" Aceste abateri la acest timp devreme par ciudate și rușinoase în același timp, și constat că înțeleg partea britanică în notele lui!!

Crede-mă, nu este remarcabil, ciudat sau rușinos, ci mai degrabă face parte din natura lucrurilor și astfel de incidente au loc în orice timp și loc și în toate societățile și nu au nimic de-a face cu civilizația națiunilor sau declinul lor. ...dar permiteți-mi să-l numesc un „complex" pe care îl avem, că simțim că suntem inferiori celorlalți și că ne înjosim în fața celorlalți Tot ce este străin... este o inferioritate patologică, tulburătoare care presupune idealism si superioritate in ele si ne pune mereu pe banci...va dau un exemplu...nu s-au petrecut incidentele pe care le-am pomenit in carte, care se refera la datoriile unor functionari publici în 1927 d.Hr. în Egipt, să mergem în Anglia însăși, cetatea civilizației Ne oprim la ediția Al-Latif Illustrated nr. 937 din 23 ianuarie 1933 d.Hr. și la știrea procesului contrabandiștilor prințului Ahmed Saif. al-Din (am vorbit despre el în cartea Tales from the Seas of History Primul dintre ei: domnul William Belbeam în fața curții „Hastings sau Hastings sau Hastings)," care este angajat al spitalului boli în „Sex" în Anglia L-a ajutat pe prinț să evadeze în 1925 d.Hr. și a locuit cu el

în Turcia. Apoi s-a întors în Anglia pentru proces și a fost eliberat cu două garanții financiare de 20 de lire.

Acest proces a fost precedat, mai exact în 1928 d.Hr., de procesul celui de-al doilea învinuit (domnul John Paston) și în fața Curții Hastings, iar instanța l-a condamnat și la o amendă de 20 de lire sterline. Interesant este ceea ce „Baston ” a spus despre motivele întoarcerii sale de la însoțirea prințului și abandonul său, pe baza faptului că se aștepta să locuiască cu prințul într-o călătorie de evadare într-un palat de lux, dar a fost surprins de simpla locuință o casa obisnuita..

Ați văzut, domnule, că încălcarea datoriei de serviciu și primirea de mită nu are patrie și nu are nicio legătură cu gradul de progres al societăților, ci mai degrabă cu prăbușirea conștiințelor și absența motivului moral?!! Și în asta, toți sunt egali, cu excepția celor care au milă de Domnul meu.

-13 În cartea „Nostalgia realității și iluziilor” ați vorbit despre moartea lui Sheikh Sayed Darwish din cauza drogurilor la 15 septembrie 1923 d.Hr. (aceasta este data corectă) și am citit în rapoartele de presă că acest lucru nu este adevărat și că a murit de otravă?

Aici voi fi suficient cu enumerarea a trei mărturii care se susțin reciproc:

Prima mărturie: Mărturia șeicului Muhammad Yunus Al-Qadi, partenerul artistic apropiat de Sayed Darwish, care a fost raportată de Muhammad Al-Tabai în articolul său „Cum a murit Sayed Darwish” publicat în ziarul Akhbar Al-Youm pe 4 decembrie, 1965 d.Hr., că iubita sau soția sa, „Jalila Umm Rakb”, i-a injectat morfină la cererea sa. Apoi a fost expus la aer pentru o perioadă lungă, după care a suferit o bronșită severă care l-a ucis.

A doua mărturie: Mărturia muzicianului generațiilor, Muhammad Abdel Wahhab, despre Sayyed Darwish, despre care a menționat-o într-o conversație cu poetul Salah Abdel Sabour în numărul 1655 din 29 februarie 1960 d.Hr., care dezvăluie folosirea excesivă a șeicului Sayyed Darwish. de cocaină spune: „Dacă Sayyed Darwish ar fi trăit, nu ar fi făcut mai mult decât a făcut, pentru că, dacă ar fi trăit, mintea i-ar fi fost ștearsă din cauza consumului excesiv de alcool, pentru că obișnuia să consume droguri”. zile

și compune timp de trei zile, iar dacă ar fi trăit, și-ar fi petrecut restul vieții bând, și l-am văzut pe Sayyed Darwish mâncând o lingură de cocaină, când toți oamenii au adulmecat din ea... și Sayyed Darwish a mâncat droguri Pentru a dormi, și el doarme pentru a produce, și se răsplătește pentru producția sa mâncând droguri!!…”

A treia mărturie: mărturia cântărețului Hayat Sabry, a iubitei lui Sheikh Sayed Sayed și a soției sale, care a fost raportată de scriitorul Youssef El-Sherif în cartea sa „What Happened in Mainland Egypt Este cea mai precisă, detaliată,”. și specific după părerea mea, întrucât ea a susținut că a fost victima unei întâlniri cu un cocktail de droguri (un adulmec de bilet de cocaină + morfină într-o ceașcă Un whisky i-a fost pus în secret de un rival pentru dragostea unui cântăreț în devenire). (vocea este conform limbajului ei).

Interacțiunea medicamentoasă dintre alcool și morfina „major” analgezic opioid: duce la dublarea depresiei sistemului nervos central și la afectarea gândirii și a abilităților motorii, iar în cele mai severe cazuri, tensiune arterială scăzută, depresie respiratorie, amorțeală profundă, comă, si chiar moartea...

În acest sens, nu putem ignora nici alte relatări care i-au acuzat pe britanici că plănuiesc să-l omoare, invocând numeroasele sale contribuții naționale.

<u>-14 Care sunt proiectele lui Muhammad Hassan Al-Abd, pentru care a meritat să fie recompensat cu Bakwa în 1932 d.Hr., așa cum ați menționat în cartea dumneavoastră „Note de subsol despre Cartea Afacerilor Egiptene”?!</u>

Răspunsul este purtat de arhivele ziarului Rose Al-Youssef În numărul 141 din 28 august 1928 d.Hr., găsim o reclamă publicată de ziar cu titlul „Dacă vrei să-ți faci o casă sau o vilă, nu ezita să mergi. celebrului antreprenor Sheikh Muhammad Hassan Al-Abd... centrul principal din Mansoura, numărul de telefon 476, iar adresa sa din Cairo este strada Al-Hawayati Ziarul enumera lucrările sale majore astfel: „Proiectul de generare a energiei electrice în Belqas, Dekernes Lock Bridge și Saghir Bahr Janabiyat Valoarea acestor lucrări este estimată la o sută douăzeci de mii de lire sterline În ceea

ce privește clădirile de lux pe care le-a construit pentru Banca Egiptului, acestea sunt filiala din Alexandria ramură, Mahalla Sanitary Cotton Fabrication și Spinning and Weaving Fabrication. În Mahalla al-Kubra, „... în lumina acestui fapt, concluzionăm că titlurile în epoca regală nu au fost date în mod arbitrar, ci mai degrabă prin merit și merit." , și fiecare regulă avea excepțiile ei, desigur..

Dacă observați, dragă cititor, vă voi transmite în întregime ceea ce a fost conținut în reclamă, inclusiv o introducere completă a companiei, numărul de telefon și adresa acesteia, ca exemplu al formei de publicitate din trecut și ale acesteia. controale.

Acest lucru ne aduce în lumea publicității din prezent, care a fost martora unor abateri de la această imagine ideală, când anticul ziar Al-Ahram din Egipt publică pe primele pagini ale paginilor sale o reclamă care a stârnit multe controverse la 1 aprilie. , 2023 d.Hr., despre vânzarea unei mașini second hand din categoria „Jeep Wrangler Military Style" cu specificații Gulf. Modelul anilor 1990 este modificat și că „centrul de greutate a fost modificat pentru a preveni răsturnarea la viteze mari" și că. „Anvelopa de rezervă nu a atins și nu va atinge pământul." Anunțul se încheie cu două propoziții: „Asigurare completă pentru toate accidentele de circulație și (accidentele lui Dumnezeu) noiembrie 2024" și „Alarma sonoră puternică" fără nicio mențiune despre numărul de contact sau identitatea agentului de publicitate, iar acesta a lăsat doar e-mailul. Ceea ce este interesant este ceea ce a fost declarat pe site-ul „Al-Hurra" despre confuzia care a însoțit e-mailul, spunând: „E-mailul atașat reclamei a stârnit și controverse. , din cauza sintagmei „universul 25" sau experimentul „Universul 25", care a fost legat de încercarea oamenilor de știință de a analiza comportamentul societăților umane, care a fost inițiată de comportamentul animal american, John B. Calhoun, în 1968. Și „Universul 25", un experiment care leagă suprapopularea și relația acesteia cu colapsul social, a fost efectuat pe șoareci. ... ceea ce l-a făcut pe Al-Ahram să clarifice că publicarea acestor interpretări a rezultat dintr-o „imaginație largă".

-15 Este rezonabil ca un „punct de dansator” în 1878 d.Hr. să ajungă la două sute de lire sterline, așa cum se menționează în cartea „Note de subsol la cartea afacerilor egiptene”?

Numărul poate fi o estimare din partea ziarului din care se face această afirmație, dar rămâne faptul că salariul dansatorului este cel mai mare în comparație cu orice profesionist din Egipt, trecut și prezent, și este suficient să căutăm acest lucru. fapt din știrile publicate de ziarul Rose Al-Youssef în numărul 141 din 28 august 1928 d.Hr., privind salariul Dansatoarea maghiară (Zelika), regina dansului din buric la Cazinoul Fantasio, este de patru lire pe noapte. cel mai mare salariu pe care l-a primit vreodată o dansatoare în Egipt (adică 120 de lire pe lună. Acesta este un salariu de bază într-un cazinou, excluzând punctele și bucuriile. Ziarul enumeră virtuțile dansatoarei care au ridicat-o în această poziție, în timp ce dansa). În capitalele Europei în fața regilor și prinților săi!!...

-16 Am spus că, prin cercetări ample asupra secretelor arhivelor presei egiptene, am schimbat unele dintre povestirile celebre care erau raportate în mod obișnuit, și le-am examinat și criticat pe unele dintre ele și că unele dintre romanele pe care le-am descoperit au nevoie de o continuare, și am dat un exemplu în acest sens cu povestea „Almaz”, pe care am scris-o în cartea „La marginile istoriei și a literaturii” și ați găsit printre documentele de arhivă o nouă poveste despre faptul că ea s-a alăturat palatului lui Khedive Ismail. și adevărata ei origine, și ai inclus asta în cartea ta „Note de subsol despre Jurnalul Statutului Egiptului”... Ai găsit alte exemple de incidente și informații despre care ai descoperit că trebuie modificate și verificate?!

Da, foarte mult, și voi da un exemplu despre ceea ce am menționat în cartea mea Note de subsol despre carnetul de statut egiptean, că numărul căsătoriilor imamului Muhammad Al-Khader Hussein, șeicul de Al-Azhar, este de numai trei căsătorii, bazat pe pe enciclopedia lucrărilor complete ale imamului Muhammad Al-Khader Hussein, care a fost compilată și întocmită de avocatul, Ali Al-Rida Al-Husseini - Dar Al-Nawader, Siria..dar revenind la arhivele lui Rose Al-Youssef ziarul din numărul 1290 din 2 martie 1953 d.Hr., mi-a devenit clar că fostul șeic din Al-Azhar fusese căsătorit de nouă

ori, conform celor spuse de acesta ziarului, și că avea două fiice și două nepoate în Tunisia.

Pentru că chestia este menționată, există și un mare scepticism cu privire la problema refuzului său de a desființa instanțele Sharia din Egipt, mai ales că decizia privind desființarea a fost dată după demisia șeicului.

Desigur, în mod logic, decizia de a desființa curțile Sharia în septembrie 1955 nu a fost un impuls sau improvizată de Abdel Nasser, mai degrabă, a făcut parte din strategia regimului de organizare și restructurare a sistemului judiciar și au existat multe solicitări în acest sens. În ceea ce privește dosarul de luare de mită sexuală în care cei doi judecători Abdel Nasser au fost condamnați, Al-Fattah Seif, reprezentant al Tribunalului Sharia din Alexandria, și Abdul Qader Al-Fail, judecătorul Tribunalului Mansheya, au primit mită sexuală. de la trei femei dintr-una dintre vile în schimbul pronunțării în favoarea lor Cazul a fost o oportunitate condusă de coincidență, nimic mai mult, nimic mai puțin, și nu a fost fabricat, așa cum susțin unii, pentru a-l ciudă pe Al-Sagh Salah Salem. s-a zvonit că Sheikh Al-Feel a decis în favoarea femeii sale divorțate și l-a obligat să-i plătească lunar, pentru că cei doi șeici au fost deja condamnați de instanță și au fost condamnate la închisoare pe viață și o amendă. ei, pe lângă mărturia consilierului Muhammad Saeed Al-Ashmawi ani mai târziu, că a investigat cazul și a confirmat valabilitatea acuzațiilor împotriva celor doi șeici.

Prin urmare, opoziția lui Sheikh Al-Khader față de abolirea instanțelor Sharia este reală și fără îndoială, și nu există nicio dovadă care să spună contrariul Șeicul a fost faimos printre oamenii revoluției pentru că a fost un tradițional conservator și că l-a înlocuit pentru a se dezvolta. Al-Azhar conform viziunii lor a fost o opțiune preferată. Prin urmare, succesorul său a fost șeicul Abdul Rahman Taj (care deține un doctorat de la Sorbona Am vorbit despre el în cartea de istorie Confused Between Ban and Ann), care și-a anunțat aprobarea de mișcarea lui Abdel Nasser și a apărut în ziarul Al-Ahram la 28 septembrie 1955 d.Hr., înregistrându-și numele în registrul de vizite pentru a-i mulțumi președintelui pentru emiterea legii de desființare a curților Sharia și de unificare a sistemului judiciar... și eu sunt în mod special pe această problemă de neutralitate, întrucât unificarea sistemului

judiciar este o problemă valabilă, iar menținerea instanțelor Sharia este o problemă care are relevanță și în necesitatea specializării, mai ales cu complexitatea problemelor de statut personal și nevoia lor de jurisprudență...

Al doilea exemplu: artista Amina Al-Baroudi (am menționat-o în cazul „căștilor false” în cartea Note de subsol despre Cartea de afaceri civile egiptene Ea a descoperit, examinând arhivele presei, că numele ei real este (Alia Fouad Tolba Esmat) și nu (Amina), și se spune că „Alia „Este numele consemnat în certificatul ei de naștere (născut în 1915 d.Hr.) și că mama ei, la vârsta de patru ani, i-a dat numele (Amina). Mahmoud Sami Al-Baroudi) după bunicul ei matern, deoarece mama Aminei, „Zeinab Al-Baroudi”, a fost separată de soțul ei, Fouad Tolba (el a fost consilier politic al ambasadei Egiptului. La Washington) pentru o lungă perioadă de timp și relațiile lor fuseseră rupte până la punctul în care el nu și-a cunoscut fiica!!!...

Una dintre cele mai faimoase căsătorii ale ei, care a trezit opinia publică la acea vreme, a fost căsătoria ei în baza unui contract civil (sau așa se spunea fără ca ea să nege) cu celebrul star de operă italian, „Antonio I Lourdes Era catolic”. , iar ea era, desigur, musulmană!!! Ea a călătorit cu el în Italia în 1947 d.Hr.... Singurul ei film a fost „Viața unui artist” cu Ali Fahmy și, slavă Domnului, spectacolul nu a fost scris pentru el (din cauza unei dispute între producător și regizor), pe măsură ce apar imagini cu el ținându-i piciorul și așa cum se spune în proverb, „Răspunsul este clar din titlu”!! ...Amina Al-Baroudi a murit în 1959, singură, epuizată de boală Zaki Tulaimat și-a rezumat viața tulbure și furtunoasă spunând: „Amina și-a trăit cei patruzeci și cinci de ani din viață cu ochii și simțurile deschise și i-a strâns pe toată lumea. care o înconjura și-l amesteca cu propriile ei sucuri. Era condusă de forțe de care nu putea scăpa „Dorința de a străluci și de a vorbi despre asta în orice limbă, apoi setea de a extrage până la urmă orice plăcere. picătură.” Îi cerem lui Dumnezeu să ne călăuzească pe toți pe calea dreaptă.

Înainte să termin această întrebare pentru alții, aș vrea să spun că au existat modele luminoase în presa din trecut care au lucrat pentru a-și reînvia semințele în societate, așa că am trecut în revistă diverse modele prin cărțile mele și aici vă prezint un nou exemplu din trecut care dezvăluie metoda

practică a studenților de a-și gestiona viața și de a se îndrepta spre auto-angajare și de a câștiga un trai halal, și că ceea ce vedem pe străzile noastre și nu este nou astăzi când găsești un student universitar care creează un proiect de a vinde sandvișuri, băuturi răcoritoare, dulciuri, sau altele asemenea pentru a-și acoperi cheltuielile sau cheltuielile familiei sale, simți că acest lucru este nou pentru societatea noastră din cauza condițiilor economice, sau că este specific perioadei noastre actuale. Dar adevărul este că nu a pierdut din vedere imaginile de ieri și lupta continuă a tinereții fără rușine, care a fost o sursă de admirație și mândrie ieri ca și acum Unul dintre cele mai frumoase lucruri pe care le-am văzut în arhive ceea ce a apărut în primul număr al revistei College of Law în februarie 1940 d.Hr., iar decanul acesteia la acea vreme era Eminența Sa Muhammad Bey Saleh, de la studentul de licență, Mustafa Rabie, a creat un bufet în campusul universitar și a devenit. un loc de întâlnire pentru studenți în timpul liber Revista laudă această experiență, care este comparabilă cu omologii săi din America, și că studentul a depășit multe dificultăți materiale și morale, iar oamenii de la universitate l-au ajutat să le depășească spunând: Îl felicităm și îi dorim mult succes și succes și poate că munca lui îi încurajează pe alții să lucreze independent, deoarece există loc pentru toată lumea în domeniul său.”

-17 În opinia dumneavoastră, odată cu dezvoltarea societății în Egipt... conceptele și ideile ei au dezvoltat în schimb, în special în ceea ce privește problemele de divorț, și în ce măsură s-a produs această dezvoltare?!

În ceea ce privește problema limitându-se la divorț, conceptele de gelozie între un bărbat și o femeie sunt amestecate în mare măsură, iar cadrele s-au estompat odată cu progresul societății și cu modernitatea tendințelor acesteia și cu superioritatea bărbaților din arta asupra oamenilor de religie, spre deosebire de trecut, când clerul avea poziția finală în orice problemă.

Dacă ne amintim, de exemplu, din actele Oficiului de Supraveghere Al-Haqqaniya, nr. 31, registrul certificatelor de „divorț” emise de persoana autorizată, „Hussein Ahmad”, și încetăm să studiem și să examinăm un incident de divorț - pe care o cităm pentru referință - în „Vinerea corespunzătoare zilei de 8 a lunii Muharram în anul 1306 AH (Adică

aproximativ 1888 d.Hr.) Onorabilul Awad Al-Sayes, care locuiește în cartierul Darb Al-Malahifiyah din secțiunea Abdeen , fiul onorabilului Ali bin regretatul Rossi, a venit și ne-a mărturisit prin mâinile martorilor săi de mai jos (martori: Ahmed Mustafa Al-Bastaili Al-Khayyat, Hassan Ali Al-Helou Al-Saqqa și Ali Hamouda Al- Yasi) că i-a spus soției sale (stăpânului său) O femeie căsătorită adultă, sănătoasă și sensibilă, care locuiește cu el, fiica onorabilului Hajj Hasan Al-Qaffas Ibn Abd al-Mu'ta'al, înainte de această zi, dacă ea pleacă din casă cu henna și fără băutură pe picior, va fi divorțată de trei ori Iar când femeia a ieșit cu henna și fără băutură în picioare, cunoscând jurământul după mărturia ei, a avut loc jurământul și a devenit. „Este divorțată de soțul ei" și îi are pe Zainab și pe Ali de la el, conform documentului istoric (dacă este autentic). a cărui valoare este plătită pentru întreținerea ei..

Problema, așa cum vedem noi, a apărut de la mici scântei, conform obiceiului și științei populare, este benefică pentru picioarele uscate la femei, în special cu frigul iernii (rețineți că, conform lucrării, este luna septembrie. , adică sfârșitul iernii). De asemenea, ajută la scăderea reumatismului, a problemelor articulare și a picioarelor crăpate, și ajută la vindecarea arsurilor și la tratarea ciupercilor și a germenilor și a pasiunii femeilor pentru henna va constata si ca are minuni!! Dacă treceai într-o zi pe lângă Moscheea Sayyida Nafisa, din partea intrării pentru femei, găseai un mic altar, acoperit cu o cupolă și pătat cu henna de șeicul Ahmed Al-Hanawi, iar în jurul lui era o mulțime imensă de femei. venind la el căutând binecuvântări și urmărind alte scopuri, cum ar fi procrearea, ruperea vrajei și căsătoria. Se spune că proprietarul altarului a venit cu Sayyida Nafisa din zona An din Qalyubia și, când a murit, i-a fost înființat un altar. .

Acum adevărul este în rezervă și femeile țin pasul cu timpul lor, fie că henna este pentru podoabă, fie pentru sănătate sau binecuvântare... Pe de altă parte, bărbatul are dreptate, iar gelozia este un sentiment înnăscut pentru bărbați. , iar religia are autoritate în acest sens, potrivit majorității juriștilor, picioarele sunt rușinoase, cu excepția imamului Abu Hanifa.

Ceea ce remarcăm din lucrarea istorică (dacă este autentică) este că femeia nu părea încăpățânată în a-și recunoaște dreptul și a respecta libertatea

soțului ei, așa cum sfârșitul relației conjugale a fost civilizat și dominat de afecțiune, care apare. în acceptarea femeii a plății amânate în rate, care este unul dintre drepturile ei.

Să petrecem ceva timp cu o anecdotă... Nu te-ai întrebat, dragă cititor, care este originea numirii potecii traseul „Al-Malahifiyya”?!!... Mi-am imaginat, dragă cititor, că referința mea ar fi într-o zi profesorul „Youssef Abu Hajjaj” din memoriile „Fatwa” din 1927 d.Hr., dar nu există nicio cale de ieșire... deoarece profesorul susține că motivul numelui se referea la un vânzător de pui care se plimba prin Bab Al-Sharia, iar în acest cartier de lângă ușa „Piersica”, niște fete l-au manipulat, profitând de naivitatea lui, așa că l-au înșelat și i-au luat niște pui sub pretextul că-i mângâie familia i-a tot așteptat până când a venit apusul și firele nopții au început să acopere existența în întunericul perdelei sale, omul a început să țipe și să strige, spunând: „Mallahul... Mallahul... adu-mi Mallahul. tu care ai Mallah-ul.” Și prin „Malah” se referea la „puii lui”. Și din moment ce cuvântul „Malah” era adânc înrădăcinat în conștiința populară, numindu-l „fete frumoase”, oamenii din cartier au crezut că vânzătorul era nedrept. Fetele lor au ieșit la el și l-au bătut și l-au lovit în timp ce el țipa și striga: „L-a lovit barcagiul”, și de aici a venit numele.

Ce s-a schimbat de-a lungul timpului?!

În revista Monday and World, numărul 687, pe 11 august 1947, artista Bahija Hafez a povestit sub titlul „Fii... și nu fii” că o femeie a divorțat de soțul ei „pentru simplu, Motiv banal.” Ea stătea cu un oaspete al familiei în sufragerie și a vrut să-și aprindă o țigară. Tânărul a venit politicos să i-o aprindă, dar bricheta i-a căzut brusc din mână, așa că amândoi s-au aplecat să culeagă. În acel moment, soțul a intrat și i-a găsit într-o scenă de „urme de suspiciune în sine, ducând la divorț”.

Imaginați-vă cu mine o soție fumătoare care stă singură printre bărbați străini...și soțul trebuie să-și facă scuze dacă o găsește lângă un străin care caută o brichetă împreună!!!...

Desigur, acest lucru reflectă faptul că viziunea femeii moderne despre dreptul unui bărbat de a fi gelos a fost foarte distorsionată odată cu

eliberarea femeilor și legătura lor cu cultura occidentală, iar bărbatul a fost acuzat dacă își exercită drepturile de a nu accepta ceea ce vede. ca o eroare clara...

În analiza ei, Bahija trece la filozofia proastă a Occidentului, care este cel mai aproape de sofism și plonjând în labirinturile desființării autorității, autorității și preferinței bărbatului față de soția lui, înlocuind-o cu autoritatea femeii asupra ei și a independenței ei. , și transformând relația conjugală bazată pe compasiune și respect pentru rolurile dintre soți într-o arenă aprigă pentru a lupta pentru a culege câștiguri Ea sfătuiește: „Nu te impune ca gardian, nu ești mai deștept decât Eu sunt, și nu mă poți obliga să-ți țin legământul și onoarea ta dacă nu mă faci cainele de pază asupra mea însumi este drept și moderat... el dă cât ia... el garantează că inima ei este în buzunarul lui și onoarea ei este în interiorul acestei inimi.”

Pentru cei care nu o cunosc pe doamna Bahija Hafez, conform revistei Kulfi Al-Alam în numărul 141 din 23 iulie 1928 d.Hr., doamna Bahija Hafez este fiica regretatului Ismail Hafez Pașa și sora doamnei Khadija Hafez , soția respectatului reprezentant, domnul Jaafar Bey Fakhri A dat dovadă de o mare înclinație spre muzică, așa că s-a alăturat Institutului Surorilor din Al-Mir „Di Dieu” din Alexandria pentru a-și primi educația franceză și a se alătura muzicii sale bandă cu încurajarea tatălui ei, care a lucrat ca ofițer privat în timpul domniei sultanului Hussein Kamel. Se spune că vărul ei, Ismail Pasha Sidqi, a fost prim-ministrul ei, în 1925 d.Hr , apoi a avut loc despărțirea și s-a întors în Alexandria ... Printre cele mai faimoase filme ale ei se numără „Zeinab” și „Laila, fiica deșertului”, care a fost interzisă de la proiecție după căsătoria șahului Iranului cu Prințesa Fawzia. teama de a nu afecta relațiile dintre cele două țări... A murit la 13 septembrie 1983 d.Hr., singură, și toată lumea uitase de ea...

<u>-18 În lumina arhivei presei egiptene, cât de adevărată este celebra frază „Nimeni nu este foame în Egipt”...</u>

În general: Afirmația nu este complet veridică și, în special, la fel.. Afirmația nu are nimic de demonstrat decât nostalgia trecutului și sentimentul că a fost mai ideal..

Așadar, pentru a descoperi falsitatea idealismului trecutului, să citim împreună această poveste... povestea unei sultane turcești din Egipt... o femeie ridicată de soartă la un statut sublim care nu poate fi rivalizat. Bani, prestigiu și putere... dar când zilele se schimbă, când angajamentele devin dure și când condițiile devin dificile, Sultana de ieri continuă să trăiască privațiuni, pierderi, mizerie și mizerie, iar sfârșitul ei devine tragic. Povestea noastră este despre Sultana Saniye Hanim, soția sultanului otoman Muhammad al VI-lea, și începem povestea ei de la începutul sfârșitului în revista Al-Arousa în numărul 94 din 17 noiembrie 1926 d.Hr. tentativa de sinucidere a fostului sultan al Turciei, prințesa Saniye Ali Zakaria, ne aflăm în pragul poveștii ei familie din Caucaz, potrivit revistei, sultanul Vahid al-Din a cunoscut-o când a văzut-o mergând cu unchiul ei în grădina palatului său, așa că i-a exprimat dorința de a se căsători cu ea despărțit de el cincisprezece ani mai târziu...

Aici, revista a făcut o greșeală în a povesti prima întâlnire dintre Sunniyya și sultan, potrivit întâlnirii cu ea a profesorului Ali Ahmad Haikal Bey, care a fost publicată de revista „Everything and the World" în numărul său. 106 la 21 noiembrie 1927, unde Sunniyeh a descris prima ei întâlnire cu sultanul ca fiind ciudată, având vârsta de șapte ani când și-a însoțit mama, care era prietenă cu mama sultanului, la palatul „Dolmabahce". care este palatul de încoronare, iar acolo sultanul a observat-o și a promis îngrijirea și creșterea ei, iar interesul lui pentru ea a ajuns în punctul în care el a fost cel care i-ar fi extras singur dinții de lapte!! Când a crescut și a ajuns la vârsta de treisprezece ani, el s-a căsătorit cu ea pe 21 Dhu al-Hijjah, 1324 AH (adică 1907 d.Hr.), iar din acel moment ea a devenit „Harmatlu Ismatlu Saniyah Khatam Inshirah Afandum"…

Motivul despărțirii, conform relatării ei, a fost rigiditatea ideilor sultanului și a tiraniei sale, în timp ce ea iubea libertatea și principiile ei, despre care sultanul se temea că se vor scurge locuitorilor palatului său. Așa că a trăit singură între două palate : vara, palatul „Cenkeldei", iar iarna, palatul „Dolmabahce".

Potrivit revistei Al-Arousa, numărul menționat mai sus, după despărțire, sultanul i-a aranjat un salariu lunar, pe care a continuat să îl primească până

la „pensie” și plecarea lui la Istanbul cu fratele ei, „Zaki Bey“ Sănătatea ei s-a îmbunătățit și a călătorit în Italia, iar de acolo a venit în Egipt pentru a rămâne acolo pentru o perioadă lungă de timp, dar sultanul a murit în acel timp și a întrerupt-o de la ea și de ceea ce se întâmplă cu el.

Cred că și revista a fost incorectă în această chestiune, deoarece întreruperea întreținerii de către sultan poate să fi început la sfârșitul vieții sale, așa că tragedia lui a fost mult mai mare decât cea a soției sale...

Sultanul Muhammad al VI-lea, cunoscut sub numele de sultanul Wahid al-Din, a fost al 36-lea sultan al califatului otoman. El și-a asumat puterea și țara în mijlocul unui război mondial care i-a epuizat țara și nu a strâns nimic din acesta decât înfrângeri răsunătoare. pierderea Palestinei și a Siriei și ocuparea unor părți din Anatolia A devenit clar că Europa va fi salvată de „omul Europei” „Pacientul” era pe cale să... La conferința de pace de la Paris, pe 18 ianuarie. 1919 d.Hr., ambițiile grecești de a controla „Izmir” i-au fost dezvăluite sultanului, iar Sublima Poartă a fost nevoită să nu reziste, ceea ce a fost o umilință grea pentru el din cauza ostilității tradiționale dintre cele două țări.

Sultanului și prim-ministrului său, Farid Pașa, i-a trecut prin minte că ar putea crea o stare de rezistență națională în estul Anatoliei pentru a se răzvrăti indirect împotriva condițiilor inechitabile impuse de Aliați Imperiului Otoman la conferința de pace și că persoana cea mai bună să-i încredințeze sarcina a fost: Mustafa Kemal Ataturk, asistentul onorific al sultanului Într-adevăr, sultanul l-a numit inspector general al armatelor și avea autoritatea de a da ordine în toată Anatolia... dar încrederea sultanului. nu a fost deplasat, așa că Ataturk i-a întors rapid spatele La două zile după ce armata greacă a debarcat la Izmir, Ataturk a apărut acolo declarându-și rebeliunea împotriva sultanului și înarmat cu mișcarea naționalistă adunată în jurul lui, iar mișcarea a avut ca rezultat înființarea lui. „Adunarea Națională a Turciei”... și a început confruntarea între cele două partide Aici imaginea apare neclară în rândul istoricilor despre motivele lui Ataturk în această lovitură împotriva sultanului, între cei care îl acuză că s-a înțeles în secret cu Anglia împotriva sultanului. și cei care îl văd ca un lider al unei

mișcări naționale reformiste pentru a salva ceea ce poate fi salvat în timp ce stă întins pe Sultan în condițiile umilitoare ale aliaților..

Punctul care a spart paharul cămilei, după cum se spune, a fost apariția publică a prevederilor Tratatului de la Sèvres, care a redus puterile și suveranitatea Imperiului Otoman într-un mod fără precedent și a forțat Imperiul Otoman să-l semneze pe 10 august. , 1920 d.Hr. Tratatul, în principiile sale, a urmat pe urmele lui Sykes-Picot de a împărți Imperiul Otoman între Marea Britanie, Franța și Italia, pe lângă Grecia, precum și evreii din Palestina naționaliștii turci s-au revoltat împotriva ei și l-au acuzat pe sultanul de trădare Adunarea Națională Turcă ca reprezentant legitim al poporului turc și, odată cu aceasta, sultanul și-a dat seama că Califatul otoman era în vânt și aproape de dispariție.

Sultanul a părăsit Istanbulul la 17 noiembrie 1922 d.Hr. de la Palatul Yildiz la bordul navei engleze „Malaya" spre exilul său autoimpus în Malta și de acolo la Mecca, la invitația lui Sharif Hussein, care deja promisese ascultare față de Sublima Poartă. la acea vreme, apoi Taif, și apoi a părăsit întregul Hijaz pentru Italia, poate după ce a disperat că Hejaz-ul îi va oferi motive să se întoarcă din nou la scaunul Califat, ceea ce nu a fost posibil cu Marea Britanie extinzându-și influența acolo. ..

Dificultățile financiare ale sultanului Wahid al-Din s-au intensificat, iar odată cu desființarea Califatului Otoman (mulțumim lui Dumnezeu pentru bunătatea sa) în 1924 d.Hr. și familia sa fiind reunită cu el, datoriile lui s-au înmulțit foarte mult până la punctul în care atunci când a murit pe 16 mai. , 1926 d.Hr., autoritățile italiene au refuzat să-l îngroape până când datoriile sale în valoare de 200.000 de franci au fost plătite către proprietarii magazinelor, ceea ce l-a obligat să fiica Sa, „Sabiha", să-și vândă bijuteriile pentru a-și onora datoria, iar cadavrul său a fost plasat. în Moscheea Sulaymaniyah din Damasc în același an, în baza voinței sale.

Și de la fostul sultan, ne întoarcem din nou la fostul sultan sunnit, care s-a săturat în Egipt și a încercat să lucreze în fotografie pentru a supraviețui, dar nu a avut succes în munca ei, iar suferința ei a devenit severă și ea nu a găsit un mercenar A fost bântuită de îngrijorarea că ar fi fost spioni care o

urmăreau și se răzbunau pe ea pentru că lucra în politică pe vremea Sultanatului soțului ei și au vrut să-i facă rău, așa că a apelat la Una dintre biserici (unde sunt asociațiile juridice islamice în ceea ce privește situația lor și situația altor oameni nevoiași?!!) au cerut un adăpost în care să rămână pentru restul zilelor, dar șeful bisericii a trimis-o la Adăpostul străinilor, unde a rămas, suferind amărăciunea disperării și a tristeții până când disperarea a cuprins-o. În septembrie 1926 d.Hr., a ieșit pe insulă mică și s-a aruncat în Nil, moartea a afectat viața, dar patrula de poliție și unul dintre proprietarii bărcii au reușit. salvând-o și a fost returnată la adăpost..

Se pare că tragedia femeii și reflectarea ei în ziare a fost ca o piatră care a stârnit apele, așa că Mahmoud Sedqi Pașa, guvernatorul capitalei, a căutat să-i plătească un salariu de la Ministerul Dotărilor, așa că după ce a părăsit străinii. adăpost, ea a putut să închirieze o casă simplă în Helwan, mulțumindu-i pentru faptele sale bune „pentru că i-a păstrat onoarea”.

În ceea ce privește sfârșitul sultanei, narațiunile susțin că ea a reușit în cele din urmă să se sinucidă aruncându-se în apele Nilului la 10 iunie 1930 d.Hr., iar trupul ei a fost transferat ani mai târziu pentru a fi îngropat în cimitirul Amir Sultan din Turcia. orasul Bursa...

Așa cum am văzut împreună... o oaspete în Egipt (pe vremurile bune!!) suferind necazuri și amărăciunea nevoii până când viața a devenit ascetică și moartea a favorizat-o... și dacă n-ar fi fost presa și mărinimia lui. niște bărbați caritabili, ea s-ar fi pierdut printre cei pierduți...Vezi vreo diferență între ieri și azi?!..

Adevărul este că exemplele sunt multe, dar ceea ce m-a determinat să aleg acest exemplu pentru a răspunde la întrebarea dragului cititor este amploarea manipulării și falsității pe care le-am observat în rândul unor scriitori care s-au specializat în a scrie despre prinții și prințesele otomane. Empire, profitând de slăbiciunea scrierilor disponibile în Egipt despre ele, și nu cred că depun nici măcar un efort mic în căutarea materialului istoric pe site-urile turcești și cărțile turcești traduse recurg la fabricarea de povești și romane otomane, inclusiv povestea prințesei Sunniyya. Așa că am vrut să ucid două păsări dintr-o singură piatră, așa că m-am referit la această poveste și din ea

a arătat o valoare importantă care ne scăpase printre norii. în căutarea faimei și a culege aprecieri și vizualizări pe rețelele de socializare, care este Cercetează și verifică cât mai mult posibil....

<u>-19 În timp ce căutai în arhivele presei egiptene, ai devenit confuz în timp ce citești despre pozițiile unor figuri istorice?!!</u>

Problema confuziei nu mi-a lăsat multe personaje, în special contradicțiile oamenilor în diversele lor situații. Am stabilit o regulă pentru a înlătura această confuzie ținând în minte datele evenimentelor și cursul evenimentelor atunci când discut despre. deciziile și alegerile personajelor am găsit, totuși, un mare confort, dar, în ciuda acestui fapt, găsești uimire la pozițiile unor personaje, lăsându-te cu o confuzie fără sfârșit, deoarece motivele contradicției nu sunt clare nu poate fi tradus în contextul datelor evenimentelor. De exemplu, Ahmed Bey Al-Husseini, celebrul avocat, pe care l-am menționat în cazul Al-Khazindar în cartea Note de subsol la Cartea Afacerilor Civile din Egipt, ca unul dintre inculpați. în cazul a primit 3.000 de lire s-a considerat că a fost luat din bani furați și că el știa de acest lucru. l-a liniștit pe șeful acuzării, așa că s-a mulțumit ca Al-Husseini să returneze suma care trebuia adăugată la banii moșiei. A plătit două treimi din aceasta și s-a angajat să plătească restul, în memoriile sale, că victoria sa în acest caz, nu a fost să-l acuz pe Al-Husseini că a comis un „act nepotrivit... Imaginați-vă, în timp ce cercetam o problemă religioasă în jurisprudența Shafi'i, că Ahmed Bey Al-Husseini a fost primul care a întreprins tipărirea. din cartea (Mama) de Imam Al-Shafi'i în șapte părți între anii 1321 AH (1903 d.Hr.) și 1325 AH (1907 d.Hr.) la Grand Emiri Press din Bulaq, a protejat Egiptul. Publicațiile i-au lăudat eforturile în strângând această mare moștenire jurisprudențială, deoarece „și-a depus efortul pentru a colecta părțile din ea care erau împrăștiate în regiuni și a depus un efort neprețuit pentru a le colecta Se spune că, pentru a atinge acest scop, a vândut un „. moșie” pe care o deținea, iar piesele purtau un avertisment pe fața paginilor sale. Nu este permis nimănui să tipărească cartea mamei din acest exemplar, iar cine o tipări va fi obligat să prezinte un original vechi care să dovedească că a fost. tipărit din ea, în caz contrar el va fi responsabil legal pentru despăgubiri.

Am pus prima pagină a acestei cărți în fața mea într-o mână și am spus: „Ce mare binecuvântare, în cealaltă mână, am citit comentariul lui Al-Helbawy în memoriile sale despre slăbiciunea poziției lui Ahmed Al-Husseini”. caz, și sunt plin de confuzie... Omul nu este același om?!!

Conform notelor de subsol ale cărții (Reproșarea predicatorului pentru piciorul său în traducerea minciunilor lui Abu Hanifa) de imam Sheikh Muhammad Zahid bin Hassan Al-Kawthari - Ediția Bibliotecii Patrimoniului Al-Azhari, moartea acuzatului în cazul Al-Khazindar a venit: Sheikh Abdul Rahman Al-Bahrawi în 1322 AH și Ahmed Bey Al-Husseini în 1332 AH și s-a afirmat că: Al-Husseini Bey a primit 4000 de lire sterline în schimbul fatwa lui Mumtaz Bey, iar ceea ce am raportat este corect, bazat pe memoriile lui Al-Helbawy...

Cartea „Mama” a fost cartea care a încheiat călătoria lui Al-Shafi'i, care a ajuns la ultima oprire în Egipt, iar moscheea nu a fost modificată.. Amuzant este că, la ani după ce cartea a fost scrisă, așa cum am menționat, a avut loc o bătălie pentru atribuirea lui Al-Shafi'i, al cărei erou a fost dr. Zaki Mubarak, care a călcat pe urmele orientaliștilor și a căzut în ceea ce a negat în trecut pe Taha Hussein.. Dr. Zaki Mubarak și-a publicat opiniile în ziarul Al-Balagh în 1934 d.Hr. și a avut loc o dezbatere între el și savanți și și-a adunat articolele într-o carte mică sub titlul: „Repararea celei mai odioase greșeli din istorie. a legislației islamice, Cartea Mamelor, nu a fost scrisă de Al-Shafi'i, ci mai degrabă de Al-Buwaiti și Al-Rabi' a acționat în temeiul ei”. Mubarak” și l-a dedicat profesorului său, orientalistul francez Louis Massignon.

Al-Bwaiti, la care doctorul Zaki Mubarak se referă la atribuirea cărții, este Abu Yaqoub Yusuf bin Yahya Al-Qurashi Al-Bwaiti, numit după (Buwait), un sat de la periferia orașului Beni Suef din centrul Egiptului He a fost tovarășul imamului Al-Shafi'i și succesorul său după el El a fost un solid mujahid care a îndurat greutățile chinului până a murit în ceartă. Crearea Coranului.. Al-Rabi' bin Sulaiman este tovarășul lui Al-Shafi'i și naratorul cărților sale, a spus: „Al-Buwaiti își mișca mereu buzele în amintirea lui Dumnezeu și nu am văzut niciodată pe nimeni mai capabil să ia Cartea lui Dumnezeu cu dovezi decât Al-Buwaiti și l-am văzut pe un catâr, cu o cătușă

în jurul gâtului și o cătușă în picioare, iar între cătușă și cătușă este un lanț și el spune: „Numai Dumnezeu a creat creația”. cu „kun”, deci dacă este creat, atunci este ca și cum o ființă creată a fost creată de o ființă creată, iar dacă i-ar fi prezentată, l-aș crede (adică califul de încredere) și aș muri în asta. fierul meu, până vine un popor care știe că a murit în această privință Un popor în fierul lor.!”.

O serie de savanți au răspuns afirmației doctorului Zaki, inclusiv șeicul Muhammad Abi Zahra în cartea sa (Al-Shafi’i), precum și marele investigator Ahmed Shaker în introducerea investigației sale asupra tratatului.

A fost o coincidență ciudată care i-a reunit pe dr. Zaki Mubarak și Al-Shafi'i, dar este util pentru a transmite un mesaj care nu cred că are legătură cu dr. Zaki Mubarak acum că a părăsit casele noastre, Dumnezeu să aibă milă. asupra lui, dar înseamnă o mulțime de oameni în poziții și poziții diferite, adică legea lui Dumnezeu pe pământ este diferența și este poarta spre prosperitate Afecțiunea a predominat în el și s-a abținut de la călare pe calul biruinței de sine , și că orice problemă științifică din univers rămâne controversată cu datele și dimensiunile sale subiective, fără a afecta personalitățile observatorilor, susținătorilor și adversarilor săi Așa cum aveți dreptul să vă exprimați opinia, și eu am dreptul să vă prezint părerea mea fără a-mi scăpa de cunoștințele și cultura și de ceea ce știința a îmbogățit Cu excepția dezacordului cognitiv, și ceea ce l-a doborât în țara noastră a fost autocontrolul excesiv al ego-ului... Imam Al-Shafi'i este cel mai bun. bun exemplu de dezacord în timp ce lăsăm un spațiu sigur pentru întoarcere Aș dori ca medicii să fi fost influențați de metoda imamului Al-Shafi'i în biografiile figurilor nobile de imam Al-Dhahabi: Yunus Al-Sadafi. , care a fost un student al lui Al-Shafi'i, a spus: „Nu am văzut niciodată pe cineva mai înțelept decât Al-Shafi'i. Am dezbătut cu el într-o zi despre o problemă, apoi ne-am despărțit și m-a întâlnit și m-a luat de mână , apoi a spus: O, Abu Musa, nu este corect ca noi să fim frați chiar dacă nu suntem de acord cu o problemă!” (Apropo, sper că proprietarii postărilor de pe Facebook vor investiga ce este corect în ceea ce transmit. Acesta este adevărul dialogului dintre cei doi bărbați și nu există adevăr în zicala atribuită lui Al-Shafi'i : „O, Yunus, sute de probleme ne unesc și o singură problemă ne desparte!” O,

Yunus, nu încerca să prevalezi în toate diferențele, pentru că uneori câștigarea inimii este mai importantă decât câștigarea pozițiilor, o, Yunus, nu distruge punțile pe care tu au construit și au traversat, pentru că poate vei avea nevoie de ei să se întoarcă într-o zi. Urăști întotdeauna o greșeală și nu-l urăști pe cel care greșește, o, Yunus, critică afirmația, dar respectă-l pe cel care a spus-o pentru a elimina boala, nu pacientul Este fabricat Imamul Al-Shafi'i a lăsat o moștenire științifică și jurisprudențială care a rămas de neșters pentru cei care și-au păstrat biografia Cel mai faimos dintre ei a fost liderul Saladin Al-Ayyubi, care s-a convertit la doctrina sa și obișnuia să caute binecuvântări de la ea, în măsura în care și-a vizitat mormântul împreună cu unchiul său, Asad Al-Din Shirkuh, în timp ce se aflau încă în umbra Profetului, era șiită fatimidă, iar când l-a decapitat pe ministrul Shawar al-Saadi fără aprobarea lui Asad al-Din, a fost aproape de mormântul lui al-Shafi'i și este clar că el și-a moștenit jurisprudența, dar nu a urmați-i Sunnah cu îngăduință și narațiune!! Pe de altă parte, venim la Dr. Zaki Mubarak Cu limbajul său retoric bun și priceperea narativă, nu a câștigat statutul pe care-l merită plânge și le-a reînviat problemele. Într-adevăr, până și contemporanii lui nu găsesc sufletului nimic mai greu decât să se teamă de a-și lua rămas bun de la viață și de a nu găsi elegii cartea Apocalipsa de la Bagdad: (Și mă tem că nu voi putea exprima un cuvânt de milă în ziua în care oamenii mă vor duce în mormântul meu, căci memoria copiilor lui Adam este foarte slabă și ei își amintesc doar de cei care fac rău. ei, dar cât despre cel care le slujește și este nenorocit în cauza lor, niciunul dintre ei nu își va aminti bine de el.) A mai spus (...Nimeni nu mă va plânge în ziua în care voi muri, așa că trebuie să trăiesc până la mânie). dușmanii mei)...

<u>20- Uneori folosești inferențe în scrierile tale și le atașezi la frază (ca referință).</u>

Ceea ce vreau să spun în acest caz este că sunt lucrări istorice care nu se ridică a fi dovezi directe pe care să se poată baza pe un raport, o comparație sau o certitudine, dar umorul conținutului lor se bucură ca o completare a imaginii în general. , atâta timp cât se încadrează într-o bază istorică dovedită de dovezi cu drepturi depline din afara acesteia.

Motivul este că multe dintre aceste documente sunt resturi împrăștiate pe internet fără nicio legătură, iar cele mai multe dintre ele se referă la cărți ale guvernului egiptean, memorii personale sau scrisori. Am luat adesea inițiativa de a cumpăra unele dintre ele și răspunsul vânzătorului a fost să-și ceară scuze că au fost confiscate sau vândute, sau că nu au fost în posesia lui, iar acesta este adesea cazul Răspunsul final, în toate cazurile, rămâne nedovedit în sine... și mulți amatori circulă unele dintre acestea lucrări pe paginile electronice... și întrucât aceste lucrări sunt istorice, iar multe dintre ele se presupune că sunt documente, atâta timp cât nu sunt sub garanția organismelor de cercetare guvernamentale sau neguvernamentale care se angajează să colecteze, să îngrijească, să examineze , și să le separă între cele false și cele false, iar apoi să le afișeze și să le pună la dispoziție cercetătorilor sau chiar să le vândă, nu este posibil să se încredă și să se bazeze pe autenticitatea lor într-o manieră hotărâtă și completă, astfel încât să ia. plumb în raportarea sau negarea unui incident istoric sau a hotărîrii asupra unei chestiuni istorice. Astfel, se notează ca lucrarea care este povestită pentru referință catre oricine...

21- În cartea „On the Forty Café”, am vorbit despre exemple de medici care primesc bani de la unele companii în schimbul scrierii unor tipuri specifice, cum ar fi suplimente și vitamine De ce nu ați abordat acest fenomen și nu ați prevenit, avertizat și invitat alții să urmeze aceeași cale? Este această letargie din partea ta?

Aceasta nu este misiunea mea, iar orice medic din lumea noastră arabă poate pur și simplu banaliza opinia oricărui farmacist, oricât de calificat sau calificat ar fi, sub mai multe pretenții, printre care: existența unor studii care susțin utilizarea...a pacientului. nevoie, pe care numai Dumnezeu o știe...

Prin urmare, agențiile guvernamentale și comunitare în cauză sunt responsabile pentru gestionarea procesului medical într-o manieră sistematică și adecvată, începând cu aplicarea rețetei electronice care să conțină toate medicamentele care sunt scrise pacientului și după denumirea științifică, nu comercială. unul, și determinarea cu precizie a diagnosticului prin mecanismul de codificare medicală, inspecția continuă a clinicilor medicale și examinarea dosarelor medicale Pentru fiecare pacient,

asigurându-se că fiecare pacient are un număr special de dosar medical (Număr dosar) și activarea evaluării inter pares (peer review). revizuire) pentru a se asigura că medicamentele care sunt scrise efectiv sunt compatibile cu diagnosticele înregistrate în conformitate cu Ghidurile (reguli și ghiduri) aprobate la nivel internațional și existența unei legislații care reglementează Companiile farmaceutice care folosesc mita ca mijloc de a determina medicul să scrie Există un mecanism prin care pacientul să se plângă de rețetele pe care le bănuiește că medicul prescrie în exces, și un mecanism în schimb care include această problemă în farmacovigilență (farmacovigilență), pentru care există centrele responsabile de aceasta De departe metodele moderne din punctul meu de vedere Despre improvizația și cearta care strică prietenia și aprecierea care ar trebui să prevaleze între membrii procesului medical.

<u>22-De ce descrii unele dintre scrierile tale istorice ca fiind vorbărete, chiar dacă în multe părți se ridică la o scriere academică solidă?! Care sunt obiectivele tale în scris prin arhiva de presă egipteană?!!</u>

În primul rând, îți mulțumesc pentru părere și răspund la întrebarea ta spunând că mă adresez în primul rând scrierile mele oamenilor obișnuiți, pentru că scopul meu sunt lecțiile de istorie și să mă inspir din beneficiile ei, nu să intru în dispute și dispute cu privire la detaliile și procesele-verbale ale treburilor și găsesc în ceea ce am scris revista lunară (proprietarul ei, Alexander Makarios, proprietarul de romane ilustrate, romane grafice, mireasa, iar revista pentru copii... este creată de o elită din scriitori, în frunte cu profesorul Najib Shaheen) sub titlul „Un cuvânt către cititorii revistei" a făcut cea mai concisă, precisă și profundă declarație în prima parte la 1 februarie 1925 d.Hr., după cum spune: „Dacă cititorii au așteptat o introducere lungă de la noi precum introducerea lui Ibn Khaldun – Dumnezeu să ne ierte și pe el – atunci au făcut o greșeală Așteptându-i și gândindu-ne rău de noi... Și în hadith: Dumnezeu urăște fiind prea agitat în vorbire (adică extinzându-l și făcând prea mult din el), așa că Dumnezeu să aibă milă de cineva care este scurt în discursul său... și că revista este destinată publicului larg în primul rând și, în al doilea rând, privatului . Scopul ei este dublu, și este pozitiv cu primele două și negativ cu celelalte Adică ne referim la publicul mulțumit și că elita nu trebuie să nege... pentru

că elita din fiecare țară. sunt încăpățânați și să-i mulțumească încăpățânați este dificil... iar încăpățânarea lor provine din soliditatea lor în știință și nivelul lor înalt de artă, iar noi suntem familiarizați doar cu ei... dacă ne neagă revista, îi trimitem la o revistă științifică. Acolo găsesc ceea ce le potolește zilele (adică setea)... și această ultimă explicație pentru elită este concluzia pentru mine dintre ei are o teorie, o părere și o metodă corectă sau greșită pe care le apără cu înverșunare de parcă ar fi stăpânit colțul istoriei. Era singur, iar în spatele lui era un grup de studenți care l-au susținut din dragoste și ipocrizie. iar printre aceste grupuri au fost conflicte și bătălii pentru detalii care au pierdut timpul în zadar și au epuizat trupul și mintea împreună. Îmi amintesc încă de un profesor proeminent care avea o carte arheologică importantă, iar studenții ei au cântat măreția, bogăția și unicitatea ei. de îndată ce profesorul a părăsit lumea noastră, studenții s-au întors împotriva cărții și că ea Au făcut greșeli uriașe de către unii dintre elevii ei și ea nu le-a revizuit.

Cat despre scopul meu:

„Scriu o istorie al cărei timp a venit... istoria bazei piramidei, nu a acoperișului ei... viața oamenilor de rând, nu memoria privată... istoria ființelor umane, nu realizările de piatră... transmite traiul oamenilor, nu capcanele conducătorilor lor și mesele ipocriților lor... pătrunde acolo unde sunt crăpăturile și cărările de jos, nu de la balcoane Palate de sus.. Eu caut printre falduri lecții și lecții învățate de la cei care au trecut.. Îmi este suficient în munca mea să transmit visele și iluziile celor care trăiesc în morminte și ale căror gât nu au băut niciodată, ca să poată spune: „ Am trecut de aici și nimănui nu i-a păsat de noi, iar acestora le dedic toate cărțile mele.”...

23- Adevărul este că sunt surprins că cineva care l-a lăudat pe guvernatorul Alexandriei, sperând ca regele să rămână, este considerat un fenomen în cartea „Note de subsol despre Jurnalul Statutului Egiptului” și nu cred că este altceva decât o excepție?!

Vă voi adăuga mai multă poezie dacă... și să răsfoim împreună în cartea „Direcția Menoufia ieri și azi, sau epoca Excelenței Sale expertul jurist

Ahmed Hilmi Pașa, veneratul său director... Cuvinte de Adevărul publicat în ziarul Al-Raed Al-Othmani, scris de proprietarul său, Muhammad Tawfiq Al-Azhari... Tipărit pe cheltuiala lui Al-Raed... Tipărit la Grand National Printing Press din Tanta, 1890 d.Hr. Ne oprim la versete de îndemn în introducerea cărții din „Excelența sa, distinsul jurist Ahmed Hilmi Pașa, directorul hotărât al Menoufiei", care spune: „O, cel care este lipsit de înțelegerea lui... în aceste circumstanțe, ești ferm hotărât. "

A avut grijă de inamic, dar nu i-a apărut... nu s-ar speria de tine în vis?

Aranjamentul a devenit continuu pentru tine...ca verbul fiind continuu cu substantivul.

Invidiosul și-a ridicat privirea spre tine și te-a văzut privind în sus la stea.

Sincer, nu știu dacă aceste versuri sunt un semn bun sau un semn rău?!! Pe om, și dacă sunt înclinat spre primul, Ahmed Hilmi Pașa a fost transferat de la Direcția Menoufia pentru a ocupa funcția de guvernator de finanțe în locul lui Youssef Saba Pașa, care și-a asumat această funcție la începutul primului minister al lui Muhammad Said Pașa. , care s-a format la 23 februarie 1910 d.Hr., iar apoi a fost transferat la Ministerul Educației prin amendamentele din 20 noiembrie 1913 d.Hr., cu același minister, iar succesorul său responsabil de finanțe a fost Yusuf Zulfiqar Pașa, așa cum noi discutat la alta intrebare..

<u>24- Care este numărul și anul numărului revistei „Luni și Lumea", pe care s-au bazat reacțiile amuzante ale artistelor (Tahia Karioka, Mary Queenie, Faten Hamama și Fatima Rushdi) la infidelitatea conjugală?!</u>

În primul rând, îmi cer scuze pentru asta... este o omisiune și nu o omisiune a numărului și anului numărului din greșeală din partea mea în timpul pregătirii cărții, iar numărul este 772 la 28 martie 1949 d.Hr. Ni se cuvine și până când rediscuția dă roade, găsesc o oportunitate de a prezenta punctul de vedere al „Raqiei Ibrahim" cu privire la infidelitatea conjugală și, în adevăr, a fost cea mai corectă părere, ea spune: „Dacă soția își iubește soțul și vrea să rămână cu el, trebuie să suporte această trădare cu toată calmul și sobrietatea și să ignore complet ceea ce s-a întâmplat din grija pentru

demnitatea și mândria ei și să lase în seama conștiinței lui a conștiinței mai dureros decât trădarea trupului?”

O opinie care nu are nicio îndoială valabilitatea sa și protejează casele de dezintegrare și prăbușire, iar pentru a o recompensa pe buna noastră actriță pentru această opinie nobilă, trebuie să o apărăm împotriva acuzațiilor pentru care nu există dovezi despre munca ei cu Mossad-ul și israelianul. Guvernul și planul ei de a-l ucide pe Samira Moussa Acestea sunt declarații transmise fără dovezi și acuzații care, dacă ar fi fost adevărate, ar fi apărut în acel moment anii cincizeci și șaizeci, chiar dacă ar fi fost doar o chestiune de speculație, cu siguranță ar fi ieșit la iveală și ar fi fost dezvăluite publicului și ar fi fost în punctul de mirare a atacului, însă, pentru ca acuzația să iasă astăzi fără cea mai mică dovadă și fără nici măcar un aviz de la Mossad este nepotrivită, mai ales că ea a ales să se retragă cu dorință deplină ca multe actrițe...

Să ne adâncim în detalii... „Raqia Ibrahim” sau „Rachel sau Rachel Abraham Levy”, care este numele ei adevărat O serie de ziare egiptene au acuzat-o la începutul anilor 2000 că a fost implicată în asasinarea savantului egiptean în domeniul nuclear. „Samira Moussa” în august 1952 d.Hr. în cooperare cu Mossad, ceea ce nu există dovezi pentru acest lucru, iar ceea ce este dovedit este că Raqia Ibrahim a vizitat Statele Unite în decembrie 1952 d.Hr. într-o călătorie medicală pentru „ciroza ficat”, adică la câteva luni după moartea Samirai Moussa, iar ea nu a părăsit definitiv Egiptul pentru Statele Unite ale Americii până în 1957 d.Hr. după despărțirea ei de soțul ei, un inginer de sunet „Mustafa Wali” a semnat actul de divorț la ambasada egipteană la Paris și ea se numără printre mulți evrei egipteni care au părăsit Egiptul după ce situația lor a devenit dificilă în Egipt ca urmare a agresiunii tripartite împotriva Egiptului în această perioadă și a perspectivei ostile ulterioare față de ei.. Raqia Ibrahim a plecat cu cei Au plecat și nu s-a spus nimic despre ea în acest moment și nici nu a făcut declarații ostile față de Egipt. Mai degrabă, ea a reprezentat Egiptul la Festivalul Internațional de la Berlin în iunie 1952 pentru rolul ei din filmul Zainab (povestea sa este preluată din filmul). romanul Zainab de Muhammad Hussein Heikal și a fost precedat de un film mut cu același nume). Aceasta este conform unei scrisori a ei către directorul Mohamed Karim, care respinge în mod logic acuzațiile

despre munca ei în beneficiul entității israeliene de la Națiunile Unite. De asemenea, pagina „Israelul vorbește în arabă” în iunie 2021 d și-a sărbătorit ziua de naștere și nu s-a referit la ea ca fiind altceva decât „un evreu egiptean celebru în arena artistică și culturală Dacă acuzațiile despre cooperarea ei cu Mossad-ul ar fi fost adevărate, Israelul ar fi fost primul care le-ar fi anunțat și ar fi fost mândru”. a rolului ei timpuriu în sprijinirea stării lor de uzurpare.

25- În cartea „O istorie confuză între Pan și Anne”, m-am limitat la a menționa concursurile de frumusețe care se țineau printre copiii din Egipt Au fost de fapt închise fără ele și care a fost beneficiul răspândirii lor în acest moment? Este adevărată afirmația că „frumusețea este de origine egipteană”?!

Nu, desigur, aceste competiții erau mai degrabă o tendință internațională și moda răspândită în țările lumii, iar ziarele și revistele egiptene au trebuit să-și imite omologii din lume, în cartea de istorie Confused Between Pan și după ea. În cartea Note de subsol despre Journal of the Status of Egypt, diferite zone ale celor două cărți au fost dedicate discuției despre competițiile de frumusețe în diferitele lor forme între femei și copii. Adevărul este că importanța acestor competiții în rândul copiilor este că au produs diverse artistice talente care au dominat ecranul arab ani de zile după aceea Faten Hamama, doamna ecranului arab, a fost unul dintre talentele descoperite la unul dintre concursurile de frumusețe, care a calificat-o să stea alături de Muhammad Abdel Wahhab în filmul „Happy Day”. 1940 d.Hr.. Același lucru este valabil și pentru artistul Souad Hosni și alții.

Problema este că frumusețea vine din Egipt, așa că nu cred că această afirmație este complet adevărată dacă faci înconjurul lumii cu un clic pe un buton de pe Internet și examinezi cursele din întreaga lume, vei descoperi falsitatea. Urmând concursurile de frumusețe din întreaga lume, vei descoperi că majoritatea vin din Europa, America și o parte din Asia.

Dar să ne concentrăm acum asupra prezentului și să răspundem din trecut, unde părerea unor englezi a fost învingătoare asupra afirmației menționate mai sus.

În revista Monday, numărul 363, din 26 mai 1941 d.Hr., sub titlul „Femeile egiptene sunt cele mai frumoase femei din lume?!” Revista a citat unul dintre ofițerii englezi spunând că s-a întâlnit la Lisabona cu domnul Bert Fish, ministrul plenipotențiar al Statelor Unite în Egipt timp de opt ani, iar apoi Portugalia, iar Fish i-a spus: „Egiptul nu se distinge doar prin piramidele și Sfinxul, dar se remarcă prin faptul că are cele mai frumoase femei din lume. Dar revista nu a fost de acord cu „Fish”, care a nominalizat-o pe Alteța Sa Prințesa Nasl Shah, doamna prințului Omar Al-Farouq și soția prințului Muhammad Abdel Moneim, pentru a fi „Ea are cea mai frumoasă față din lume”. Revista a ales cinci femei pe care scriitorul articolului le-a considerat „cel mai bun aspect al lui”, după cum a spus el, cele mai frumoase femei din societatea egipteană și sunt, în ordine:

1- Soția inginerului Izz al-Din Bey Omar și frumusețea ei este egipteană, „nerușinată”, adică pură și pură.

2- Prințesa Hanzadeh (sau Zahra Hanzadeh sau Zahraa Khanzadeh), fiica prințului Omar Al-Farouq și soția prințului Muhammad Ali Ibrahim, iar frumusețea ei este turcească (și apropo, fiica lor este prințesa Fadila, logodnica lui Faisal al II-lea, ultimul rege al Irakului înainte de asasinarea sa... desigur, fie că sunt descendenții lui Shah sau Hanzadeh. Ambele sunt fiicele prințului Omar Al-Farouq, care este cel mai mare copil al sultanului otoman Abdul Majeed II verișoara lui, Ruqayya Sabiha, fiica sultanului Muhammad al VI-lea (Wahid al-Din, l-am menționat într-o altă întrebare El a născut trei fiice și, prin urmare, apartenența lor la Egipt nu este mai mult decât faptul că sunt căsătoriți cu prinți din Egipt). familia conducătoare în Egipt..)

3- Doamna Souad Rashid, soția doctorului Omar Shawqi, iar frumusețea ei este egiptean-circasia.

4- Doamna Odette Doss (frumusețea ei este egiptean-franceză).

5- O fată al cărei nume nu trebuie menționat frumusețea ei este țărănească și cred că el înseamnă fiecare frumusețe egipteană înnăscută parfumată cu nectarul satului egiptean ale cărui drepturi sunt încălcate în acest moment.

26- Ai indicat în cartea ta „Nostalgia realității și iluziilor” că Taha Hussein era nemulțumit de limbaj, chiar și în felul în care și-a scris numele (Taha), încălcând regulile acesteia?... Aș face și eu Îmi place să întreb de ce simt în scrierile tale un fel de dispreț față de eforturile primei generații de mari, precum Al-Aqqad, Taha Hussein și Anis?! ..

Pentru început, adevăratul nume al Dr. Taha Hussein este (Taher Hussein Ali), așa cum am menționat în mod repetat, iar alegerea lui Taha în loc de „Taher”, în opinia mea, provine din rebeliunea sa împotriva copilăriei și a urii sale. pentru asta pentru că a fost epicentrul mizeriei și necazurilor sale și nu există nimic care să leagă o persoană de copilăria lui mai mult decât numele lui, care îi sună în urechi tot timpul... nu era nici un secret pentru el. studentul alert Al-Azhari, că „Taha” nu era unul dintre numele Profetului, așa cum a fost obișnuit printre savanții de mai târziu. Prin urmare, alegerea lui Taha, în primul rând: pentru că l-a costat doar ștergerea a două litere din originalul său nume, și în al doilea rând: pentru că pentru el a însemnat trecerea dincolo de o etapă trecută, având în vedere că semnificația lui Taha: Un bărbat în siriacă, și de aceea numele de aici este un simbol al etapei tinereții și bărbăției în timpul căreia necazurile lui s-au diminuat și norocul. a început să-i zâmbească)...

Sunt aproape sigur că cititorul percepției mele mă va acuza de lipsă de profunzime în analiză și de superficialitate, dar figurile istorice despre care vorbim sunt la fel ca noi, ca ființe umane, percepțiile lor despre ei înșiși nu sunt tot timpul atât de profunde Îi voi da drept exemplu dr. Taha Hussein Când a vorbit despre originea cuvântului „gripă”, el l-a atribuit unei origini arabe, susținând că Cuvântul este derivat din (nasul caprei) pentru că „nasul caprei”. mereu bolnav, așa că a numit orice bolnav bolnav cu nasul de capră, iar vestea s-a răspândit în Spania și de acolo în restul Europei.” În acest sens, vă rugăm să consultați cartea secretarului său, dr. Muhammad Al-Desouki : „Zile cu Taha Hussein.” Analiza decanului este o analiză empirică, dar nu este deloc profundă este că originea cuvântului gripă este derivată din limba italiană. gripa), care înseamnă „impact, influență sau flux către.” Este un termen care era popular în Evul Mediu pentru a descrie epidemiile, deoarece

credeau că acestea rezultă din influența fluidelor intangibile emanate din stele. Locuitorii din Florența, Italia, au numit epidemia care a cuprins-o „Influenza di Fredo”, adică „efect de rece”, cu referire la posibila cauză a bolii.   Termenul a fost transferat în limba engleză pentru prima dată în 1743, odată cu izbucnirea a ceea ce italienii au numit „influenza di Cattaro” sau „epidemie de gripă” în toată Europa, iar termenul a fost scurtat la „gripa”...

Astfel, gripa nu are nicio treaba cu nasul unei gaste sau cu nasul unei capre!!!

Puteți verifica dicționarele medicale Merriam-Webster American și Dorland la linkurile:

1-https://www.merriam-webster.com/wordplay/influenza-flu-word-history-origin

2-Dicționarul medical ilustrat al lui Dorland. a 30-a ed. Philadelphia: Saunders; 2003 și Quinion M. Cuvinte la nivel mondial. 1998 3 ianuarie [citat 5 decembrie 2005]. Disponibil de la http://www.worldwidewords.org/topicalwords/tw-inf1.htm

3-https://www.history.com/topics/inventions/flu

Deci, interpretarea mea a numelui „Taha” o consider un efort, dragul meu cititor, dacă înțeleg adevărul despre asta, sunt la fel de exact ca și dicționarele științifice și, dacă mă înșel, sunt la fel de bun. decanul literaturii arabe în sârguința sa lăudabilă!!...

În ceea ce privește a doua parte a întrebării, opusul este adevărat, sunt un fan al scrierilor Dr. Taha Hussein, iar în orice interviu de televiziune sau radio îmi subliniez întotdeauna mândria că stilul grațios al Dr. Taha Hussein a fost unul dintre. motivele pentru dragostea mea pentru lectură, precum și școala de gândire Akkad și felul lui Anis Mansour de a prezenta rapid anecdotele și Mutafa, Mustafa Sadiq Al-Rafi'i în Apărarea islamului și Muhammad Hussein Heikal în spectacol.. Există. fără îndoială că le sunt recunoscător tuturor, dar acest lucru nu mă împiedică să fiu în dezacord cu ei în multe chestiuni și să scot în evidență falsitatea că lumea literaturii din trecut era

perfectă. Suntem cu toții oameni, iar caracteristicile oamenilor sunt întotdeauna diferențe și competiție Ne este suficient să cităm aici, de exemplu, evaluarea profesorului dr. Muhammad Mandour, șeicul criticilor gânditorilor vremii sale, care a fost la începuturile sale unul dintre studenții decanului. Într-un dialog interesant publicat în revista „Al-Musawwar", numărul 1777, la 31 octombrie 1958 d.Hr., Saleh Jawdat i-a adresat lui Mandour o întrebare spinoasă: „Avem un scriitor care merită un premiu Nobel?! Mandour a răspuns fără rezerve: „Nu... nu cred că avem pe cineva care să merite acest premiu, a adăugat, explicând că nimeni nu este cunoscut printre scriitorii noștri (desigur, deschideți paranteza și puneți orice vă numesc." doresc) care au adăugat ceva la moștenirea umană, a continuat în detaliu, „acea originalitate Noua creație și dezvăluirea de noi secrete psihologice sunt elementele care lipsesc figurilor noastre literare, așa că niciunul nu este nominalizat la Premiul Nobel. Lucrul amuzant este că nici poezia lui Shawqi nu a fost scutită de criticile lui Mandour Eu aderă la conștiința mea literară, nu o voi da dorului meu."

Adevărul este că, deși sunt de acord cu Mandour în tot ceea ce a spus, constat că părerile lui dintre contemporanii săi, chiar dacă nu le-a precizat, reflectă diferențele timpului său, iar cea mai bună dovadă este că sufletele scriitorilor și criticilor. ale epocii frumoase erau în discordie și dezacord Care sunt dovezile pentru ceea ce faci?!

Într-o conversație a lui Taha Hussein cu profesorul Tharwat Abaza, care a fost raportată de dr. Muhammad Al-Desouki în cartea sa „Zilele cu Taha Hussein", el a atins opinia decanului despre Mandour și că „nu este ceva semnificativ în cultură și nu are un rol intelectual important în viața noastră culturală în acest secol", așa cum a descris el cartea sa „Critica sistematică în rândul arabilor" „Balhaif, în timp ce părerea profesorului Tharwat despre Mandour obișnuia să critice, și el iubea banii, iar aceasta era motivația lui pentru scris, chiar și într-un alt domeniu decât specialitatea lui.

Decanul a subliniat direct și slăbiciunea lui Mandour, care a fost mereu bântuită de adversarii săi, și anume că și-a petrecut doisprezece ani în misiunea sa la Paris fără să obțină un doctorat, în schimb, a obținut o diplomă de licență în literatura greacă și mai multe diplome, acuzându-l de

„să se încurce, să se distreze și să nu fie credincios muncii Muhammad Mandour a continuat să se apere împotriva acestor acuzații și să stabilească o narațiune din punctul său de vedere, care este că scopul misiunii sale a fost să obțină o diplomă de licență”. Literaturi și limbi greacă, latină și franceză și jurisprudență comparată de la Universitatea Sorbona, și că izbucnirea celui de-al Doilea Război Mondial a fost ceea ce l-a împiedicat să obțină un doctorat, dar ceea ce dezvăluie profesorul dr. Sayed Ali Ismail, în studiul său „ Efectul documentelor în schimbarea conceptelor”, a declarat că, pe baza analizei sale a dosarului de muncă al lui Mandour, documentele dezvăluie că Muhammad Mandour a fost trimis de guvernul egiptean să obțină un doctorat în literatură în limba arabă în termen de patru până la șase ani, dar nu a reușit mai mulți ani. ori la rând, la cursurile de doctorat, în ciuda acestui fapt, Universitatea Egipteană i-a susținut bursa timp de nouă ani și i s-a oferit o ultimă oportunitate de a rămâne pe cheltuiala lui, dar a eșuat complet și în final a obținut un doctorat de la Universitatea Egipteană. !!. Dacă Taha Hussein a fost cel mai veridic în narațiunea sa și dacă a purtat în ea nemulțumire și dezgustă interioară față de unul dintre elevii săi... Toate această prezentare și altele care au fost menționate în cărțile mele anterioare indică faptul că nu ne confruntăm cu o situație unică. Climat creativ care a reunit un grup de oameni talentați care s-au reunit cu o singură inimă și a înflorit și a dat roade, iar Egiptul a beneficiat și a pus bazele unei mișcări literare uriașe care a plasat Egiptul în rândurile țărilor dezvoltate există este că ne confruntăm cu insule izolate de ceartă și ciocnire a gândurilor, iar rezultatul este un „marele zero” pentru Egiptul din trecut și omologul său în prezent. Soluția pentru Egipt în viitor constă în dominația spiritului de echipă și comunitate și întâlnire pe obiective oneste, non-utilitare care plasează binele Egiptului și avansarea poporului său în Forward, acest obiectiv este suficient și benefic....

În ceea ce îl privește pe Anis Mansour, nu este pentru nimeni ca mine să-l judece, mai degrabă, citez acest text din cartea lui (Ei au trăit în viața mea) cu o oarecare concizie și cred că acest text este suficient, cuprinzător și. cuprinzător pentru a judeca onestitatea omului în roman, iar acest text este suficient ca martir.. Marele nostru scriitor spune că „Kamel El-Shenawy I-a spus lui Umm Kulthum că Abdel Nasser, după secesiunea Siriei și recul

militar, a dispărut. sau era în stare de comă...și că Egiptul era condus de cei din jur...totul s-a terminat...omul era terminat...Umm Kulthum a plâns și a intrat în camera ei și l-a sunat pe Anis să-l întrebe despre adevărul a spus Al-Shennawi, și este clar că a devenit deprimată, așa că nu a mai vrut să cânte. însoțit de Anis, lui Umm Kulthum El a spus râzând: O, am vrut doar să te pregătesc psihologic pentru a cânta o nouă poezie tristă De dragul răzbunării... Abdel Nasser se va răzbuna ... și că retragerea a fost un plan... Umm Kulthum l-a crezut, a mâncat, a râs și a dormit profund.”

După cum se spune în hieroglife, „tuta tuta”

Cuvintele lui Anis s-au încheiat și a venit timpul să te testez, dragă cititor!!

Când a fost recul militar?!

Cu siguranță 1967 d.Hr

Când a murit Kamel El-Shenawy?!

30 noiembrie 1965 d.Hr

Acum extrage o frază corectă din romanul marelui nostru scriitor Anis Mansour?!!

27- În cartea ta, „Nostalgia realității și a iluziilor”, ai vorbit despre un exemplu minunat de copii copți care au format Asociația Caritabilă Masa'i în 1921 d.Hr. Există și alte exemple de copii care au urmat aceeași cale și au urmat cărările de bunătate prin cercetările tale în arhivele presei egiptene?

Este sământa moralității, atunci când este sădită în suflete bune, ca și copiii. Trebuie să crească, să hrănească și să împodobească toate părțile Egiptului. Nu mă îndoiesc pentru o clipă că primul model la care a fost martor care a inspirat alte grupuri de copii să urmeze aceeași cale Voi cita și un exemplu din revista ilustrată Al-Lataif, care a încurajat aceste modele pentru o generație potrivită cu numele și reputația Egiptului pe 16 aprilie 1923, a fost publicată o imagine a unui grup de elevi de anul trei la Școala Said I care au fondat Asociația „Amabilitate față de orfani” din Alexandria. Aceștia sunt: Ali Ahmed Ali, Muhammad Hassan Ali, Ali Al-Gartli. Muhammad Dawara,

Muhammad Saeed și Muhammad Darwish Abada și Ibrahim Al-Nazhi, Al-Sayyid Anani, Hassan Mustafa, Hussein Sobhi și Saeed Al-Ghayar, „au stabilit abonamentul la un ban pe săptămână, scăzând din cheltuielile fiecărui membru. să cumpere lapte, ceai și biscuiți și să le ofere copiilor orfani săraci.”…

28-Care este caracteristica care simți că nu-i părăsește pe egipteni, din trecut sau din prezent, și a căror strălucire nu se stinge niciodată pe baza recenziei tale asupra arhivei de presă egiptene?!

Dacă aș fi inversat întrebarea, ți-aș fi spus negativul...dar din moment ce ai ales avantajele, trăsătura de vitejie nu-i părăsește pe egipteni...cred că este o natură originală care a pătruns în istoria Egiptului și este gravat în conștiința lui Dacă nu aș fi avut de-a face cu unul dintre directorii de farmacie (l-am numit Hambuzo), era culmea ticăloșiei, în ciuda bogăției sale și a faptului că deținea o farmacie lângă un club condus de mama lui. socrului, îi plăcea să se întindă și să lucreze pentru alții pentru a scăpa de responsabilitatea directă S-a întâmplat să apară o problemă cu unul dintre pacienți, așa că a decis să ridice problema administrației, în ciuda concesionării reclamantului și a indiferenței administrației. a continuat să se culce în fiecare zi pentru a face rost de bani... Dacă nu ar fi acest model mizerabil, dintre care sunt mulți, aș spune că curajul este o „genă” care unește pe toți egiptenii...

Energiile creative pot fi investite în formarea de asociații pentru răspândirea moralității, eradicarea analfabetismului, răspândirea conștientizării sănătății, eforturile de salvare etc., după ce le oferă cunoștințele necesare pentru a îndeplini aceste sarcini în cel mai bun mod posibil și pe baze științifice, nu raționamentul improvizațional. , ceea ce ar fi dăunător în sensul în care se speră reforma.

Am citat mai multe exemple de cavalerism a egiptenilor, „regii vitejii”, în trecut și dau un nou exemplu aici din Revista Illustrată Al-Latif, numărul 354, 21 noiembrie 1921 d.Hr. și sub titlul „Cavaleria unui tânăr egiptean.” Revista a publicat o fotografie cu viteazul tânăr egiptean, „Hassan Bey Sharif”, care și-a riscat viața pentru a salva... Două femei care s-au înecat în Alexandria au ieșit să se scalde în furia, Ei au cerut ajutor și au cerut ajutor,

iar bărbatul a răspuns chemării lor și i-a salvat după ce oamenii au disperat de supraviețuirea lor, a leșinat ca urmare a luptei sale violente cu valurile mării. casa lui în nisipul Alexandriei până când a fost tratat și recuperat.

Spre deosebire de această caracteristică a egiptenilor, există o trăsătură condamnabilă pe care o găsesc răspândită, și anume că, din păcate, recompensa și răsplata nu sunt de același tip cu munca și bunătatea și sunt adesea întâlnite cu ingratitudine și negare , dacă ne mutăm privirea către aceeași pagină a revistei și lângă tânărul galant, găsim o altă poză a ofițerului egiptean, prim-locotenentul „Ahmed Effendi” Hamdi Al-Rashidi este un ofițer al armatei egiptene și soția lui Doamna Anisa Hanem Al-Rashidi, președintele Asociației viitoarelor mame...Din păcate, nu am suficiente informații despre istoria bărbatului în afară de ceea ce menționa revista că „a avut servicii în Renașterea egipteană și a fost arestat la Rafah în 1919 d.Hr. Cu toate acestea, din motive politice, Revista îl menționează doar luându-și rămas bun de la Alteța Sa Prințul, „Aziz Pașa Hassan”, la călătoria și deportarea sa din Egipt și, din acest motiv, „Alteța Sa Regală a văzut nu avea nevoie de serviciile sale și a fost demis din serviciu.” Prințul Aziz Pasha Hassan este un descendent al familiei alauite și a studiat principiile militare în Germania și se spune despre el că, în timp ce studia în Germania, în orașul Potsdam, a cumpărat o mașină „De Dion Bouton” de fabricație franceză care era alimentată cu abur și a adus-o cu el pentru prima dată în Egipt în 1890 d.Hr. A fost un eveniment unic pentru egiptenii care au asistat la aventura prințului în 1904 d.Hr. mașină, acea invenție ciudată condusă de spiriduși!! Egiptenii la acea vreme nu cunoșteau altceva decât vehicule conduse de animale, iar călătoria prințului a durat zece ore de la Cairo la Alexandria cu mașina sa, deoarece viteza maximă a acesteia nu depășea mai mult de douăzeci de kilometri pe oră, iar drumurile nu erau asfaltate. în acest moment, călătoria a adus grele pierderi pentru fermierii săraci a căror agricultură a fost distrusă și unele dintre animalele lor au fost ucise și se spunea că țăranii aproape că l-au ucis în timp ce nu-i cunoșteau personalitatea!!!... a fost comandantul uneia dintre diviziile otomane în bătălia de la „Qarqlisa” în timpul Primului Război Balcanic, în care Imperiul Otoman a suferit una dintre cele mai grele înfrângeri împotriva unei alianțe de patru țări balcaniste datorate Serbiei, Bulgariei, Greciei și Muntenegrului

la proasta conducere și evadarea armatei otomane, și sunt cei care nu știu să folosească pușca!!!   Această înfrângere a fost unul dintre motivele intrării Turciei în Primul Război Mondial, în care a fost și ea învinsă.

Uzair Pașa a fost afectat de dizenterie și a venit în Egipt pentru tratament... Desigur, inițiativa unui ofițer egiptean de a-și lua rămas bun de la un prinț alawit, dar, în același timp, unul dintre comandanții armatei otomane poate să nu fi mulțumit factorii de decizie din Egipt, în lumina protecției britanice asupra Egiptului și a intensificării disputei dintre Turcia (fostul stat ocupant al Egiptului) și Marea Britanie (statul Actuala ocupație care este în mintea Egiptului), deoarece poate arăta simpatie din partea unora. membri ai armatei egiptene spre Califat...dar nu au împiedicat serviciile oferite de ofițer în trecut demiterea lui?! !!!

Sub același titlu anterior, m-am trezit confuz în ceea ce privește șeicul „Taha Mahmoud Qatriya Al-Dumyati Al-Shafi'i”, corectorul lingvistic, care este descris drept „virtuosul Al-Ludha'i, omul înțelept, scriitorul genial. , Al-Jahbazi, savantul, savantul și savantul strălucit și înțelegător”, autorul unor rapoarte distinse despre mai multe cărți, inclusiv cartea „Hotărârea finală asupra mamei celui care s-a căsătorit fără tutore”. de Abu Hanifa Muharram de Shihab al-Din Ahmad ibn Ahmad ibn Ismail al-Khaleeji al-Halwani, Sheikh Taha spune, citându-l pe al-Busiri: „Acolo unde ne străduim cu toții pentru un scop... cei mai buni dintre noi se străduiesc și. El a scris cartea „Kifayat al-Mustakfi min al-Fan al-Sharfiyyah - între anii 1893-1894 d.Hr., un om cunoscut pentru cunoștințele și competența sa profesională, conform consensului oamenilor din timpul lui (în limita informațiilor pe care le avem la dispoziție)... Interesant este ceea ce am găsit întâmplător, adică o scrisoare a lui „Alfred Shelley Pasha”, directorul Tipografiei Emiri din Bulaq, pe 23 iulie, 1907 d.Hr., Superintendentului de Finanțe pentru a-l anunța pe șeicul Taha Mahmoud ca președinte. Auditorii din departament au fost „destituiți” din serviciu până la (22 iulie) și i-a fost predat în ziua întâlnirii sale „și o declarație. i s-a pregătit că dreptul i-a fost plătit pe o perioadă de 22 de zile și că nu i-a acordat nicio atenție”... Punem aici această lucrare istorică pentru referință. Dacă este corect... care este motivul pentru o asemenea procedura? Un om cu aceasta competenta?!! Când suntem pedepsiți pentru o greșeală, ștergem din memorie virtuțile și virtuțile persoanei?!! ..Oare aceasta va fi

recompensa pentru bunăvoință?!!...Lăsați istoria și oricare ar fi detaliile...De ce să nu construim realitatea pe temelia recunoașterii recunoștinței și a mulțumirii pentru fiecare faptă bună, chiar dacă este mică?! De ce nu facem din cultura recunoștinței un cult în viața noastră în locul sentinței dezgustătoare atunci când cerem un drept sau o creștere de salariu: „Munca nu se oprește cu nimeni”?! Cea mai urâtă propoziție atunci când este repartizat la o muncă care nu este stipulată sau se cere concediu este: „Ești fiul companiei și pilonul muncii ei.” Știi că suntem asemănători cu ceea ce folosea tribul „Bani Abs”. de-a face cu „Antarah bin Shaddad” În război, el poartă sabia și sulița pentru a-și furniza provizii pentru casele sale, iar în pace și prosperitate, îi critică în mod negru pielea, sclavia lui și că nu este demn să se căsătorească cu a lui văr.

29- În cartea „Pagini de istorie islamică, lecții și lecții”, am examinat îndeaproape caracterul lui al-Hajjaj. Ce părere aveți despre ceea ce a spus Al-Hasan al-Basri despre el: „Pelerinii sunt chinul lui Dumnezeu. , deci nu alunga chinul lui Dumnezeu cu propriile tale mâini, ci trebuie să rămâi smerit și să implori, căci Dumnezeu Atotputernicul spune: {Și i-am apucat cu chinul ei nu s-au supus Domnului lor și nici nu s-au rugat ei.” (Al-Mu'minun / 76 Al-Tabaqat de Ibn Saad (7/164) cu un lanț de transmisie autentică rezumă oare această opinie lecțiile învățate din experiența pelerinilor din istoria noastră islamică?!

În primul rând, decretul lui Dumnezeu, binele și răul, se aplică în orice moment oricărui lucru mic și mare din creația Sa, iar zicala că pelerinii sunt „chinul lui Dumnezeu” sugerează că este ca și cum ar fi blocuri de foc care au căzut în pace. oameni.. Să fi fost pelerinii o excepție într-o epocă care era cu totul dreptă și că el era planta satanică printre ei?!! Acest lucru nu este adevărat. Pelerinii sunt o creație a epocii sale și nu o anomalie din ea. Mai degrabă, a fost pregătită pentru el cu precizie și posibilitate Este o creație aranjată a bărbaților regimului și nu este o problemă voluntară, improvizată sau ca urmare a unor dorințe diverse.

Al-Hajjaj și Miile de Pelerini, dacă vrem să-i descriem, sunt fiii loiali ai regimurilor lor, produsele lor, expresiile lor și reprezentanți ai scopurilor lor cu toată sinceritatea și își îndeplinesc cu strictețe rolurile instituționale..

Dacă vrem o descriere mai exactă a lor, ele sunt „produsul răutăților noastre înșine și al faptelor rele ale faptelor noastre” și îndepărtarea noastră de la metoda profeției și mesajul către recolta lumii, deșertăciunea plăcerilor ei. , și competiția pentru prestigiu Și bani, putere, căutarea cererii și justificarea ipocriziei, și nu există nicio diferență între conducători, oameni de rând și savanți a mers pe pașii lui..

Dumnezeu Atotputernic a spus în Sura Al-Rum: (Corupția a apărut pe uscat și pe mare din cauza a ceea ce mâinile oamenilor au câștigat, pentru ca ei să guste o parte din ceea ce au făcut, ca să se întoarcă (41)).

Semnele nașterii lui Al-Hajjaj, conform referințelor islamice, au deschis calea pentru ca el să fie considerat o ființă anormală care a venit din afara planetei terestre și a pătruns ca un meteorit în țesătura națiunii împotriva voinței sale în momente de claritate. Acesta este unul dintre defectele unor povești islamice care personalizează problemele și le golesc de lecțiile și lecțiile lor. pretins a fi musulman în timpul domniei lui Uthman ibn Affan) provocase toate aceste mari ispite islamice în rândul unei întregi generații islamice, modelată de Ales, să-l binecuvânteze Dumnezeu și să-i dea pace, pentru mulți ani?!!.. Cu siguranță nu.. și acesta nu ar trebui să fie cazul O societate strânsă bazată pe un mesaj nobil nu este divizată de un individ care a dezertat de la ea sau i s-a alăturat pentru a o distruge. Ne întoarcem la Al-Hajjaj și nașterea lui... Surse islamice spun că mama lui Al-Hajjaj era „Al-Fari'ah bint Hammam bin Urwa bin Masoud Al-Thaqafi” și că ea era soția lui Al-Harith bin Kalda Al-Thaqafi (și s-a spus Al-Mughira ibn). Shu'bah, care s-a căsătorit cu șaptezeci sau mai multe femei și obișnuia să le ia pe toate patru împreună și să divorțeze de ele deodată!!!) Este celebrul medic arab și există dezacord cu privire la convertirea sa la islam și data morții sale. S-a întâmplat că într-o zi a intrat peste ea și i-a rupt dinții cu o bucată de lemn, „în zori, adică înainte de zori”, și a fost cuprins de un sentiment față de ea, așa cum era fie un lacom care s-a repezit la prânz și încă nu venise, fie era necurată Tocmai își amintise să se spele pe dinți după ce luase masa și trecuse de mult, așa că s-a grăbit să divorțeze de ea și nu a cerut. ea sau ascultă-i justificarea până când l-a întrebat despre motivul divorțului ei și a respins suspiciunile lui spunând: „Nu toate acestea au fost „Nu, dar am scăpat de rămășițele siwak-ului.” Dar asta nu a ajutat în aducerea lor înapoi.

Al-Fara'a s-a căsătorit pentru a doua oară cu „Youssef bin Al-Hakam bin Abi Aqeel bin Masoud bin Amer Al-Thaqafi” și i-a născut „Kulaib” sau „Al-Hajjaj”, așa cum era cunoscut.. Acum, Dragă cititor, pregătește-te să culegi semnele nașterii unei ființe ciudate „Dracoli” care a coborât din spațiul adânc al planetei Pământ pe... Când a fost surprins, conform poveștilor islamice, Kulayba sau Al-Hajjaj s-a născut deformat. , „fără anus”, așa că avea o gaură în anus sau o gaură în anus (cred că a vrut să spună că s-a născut cu masculinitate deplină sau bărbăție), și în ciuda insistenței sale de a nu alăpta de la mama lui sau de la nimeni. în rest, Satana le-a apărut sub forma soțului ei. Primul, „Al-Harith bin Kalda”, le-a ordonat să sacrifice pentru el un ied negru în primele două zile și să-i bea sângele, iar a treia zi un negru. și capră neagră, și capră neagră, și bea sângele lor, așa că, când a venit a patra zi, a venit la sânul mamei sale și de atunci a devenit nerăbdător de vărsare de sânge... și asta este ceea ce ea Povestea islamică ne spune că Al-Hajjaj a fost un vampir de la naștere.

Vrei să știi sensul literal al fiului regimului, din pântecele căruia și din a cărui mantie au ieșit toți fiii regimului? Așa că hai să cunoaștem „Ziyad, fiul tatălui său”.

Lucrul interesant este că Al-Hajjaj bin Yusuf și Ziyad bin Abih au fost reuniți de „Al-Harith bin Kalda” ca soț al mamei primului și Malik al mamei celui de-al doilea...

Potrivit narațiunii islamice, „Ziyad” s-a născut dintr-o filiație necunoscută din partea tatălui său, în timp ce mama sa era o sclavă care a fost dată cadou lui Al-Harith bin Kalada în Persia, așa că s-a întors cu ea în patria sa, „tribul Thaqif” în Taif, iar el a numit-o „Sumaya”... În Taif, Sumaya a născut un băiat pe nume Ziyad Saffah din „Abu Sufyan înainte de a se converti la islam și că acesta din urmă se temea de asta”. descendența sa va fi anunțată... Una dintre poveștile grăitoare este că Ziyad ținea odată o predică - și era inteligibilă - unei mulțimi de oameni despre una dintre bătăliile musulmane, ceea ce a stârnit admirația celor prezenți a spus lui Ali bin Abi Talib: „Îți place ce ai auzit?” pântecele mamei a spus: Ce te împiedică să-l părăsești. În timp ce Sumaya a dat naștere lui Al-Harith: Abu Bakra și Nafi’, ambii au susținut că a avut relații sexuale cu ea...

Ceea ce îi aduce împreună pe cei doi bărbați sunt transformările opuse din viața lor ale căror scopuri sunt justificate doar de oportunismul politic obișnuit în aceste epoci.

Al-Hajjaj, și nu este nevoie să repetăm ceea ce am spus, și este posibil să ne referim la el în carte, schimbat dintr-un profesor al Coranului într-un pălmuitor pe gâtul juriștilor săi Abih, s-a schimbat din tabăra lui „Ali și fiii săi" după ce problema a fost stabilită pentru Muawiyah, pentru a deveni unul dintre brațele de sprijin ale statului omeiyad nu a funcționat El a apelat la persuasiune și s-a oferit să urmeze descendența tatălui său, „Abu Sufyan", și a acceptat furia unor juriști, cum ar fi Al-Hasan Al-Basri, pe baza spuselor Mesagerului. lui Dumnezeu, pacea și binecuvântarea fie asupra lui: „Copilul este pentru pat și piatra este pentru desfrânată". Yazid bin Al-Mufregh Al-Himyari a satirizat și el această afiliere, spunând:

„Nu ar trebui să-l informez pe Muawiyah bin Harb... despre ceva ascuns bărbatului yemenit?

Ești supărat când se spune că tatăl tău este cast și accepți că se spune că tatăl tău este un adulter?

Mărturisesc că rudenia ta de la Ziyad este ca uterul unui elefant dintr-o măgăriță."

Ziyad, fiul tatălui său, a avut o predică celebră când a preluat conducerea Basora, alături de predica lui Al-Hajjaj dintr-o sursă de violență pătată de sânge (am menționat-o în cartea Pagini de istorie islamică, lecții și lecții) numită Petra. N-a deschis-o, slavă Domnului, cum se obișnuiește, zicând în ea: „În ceea ce urmează: Pentru poporul neştiutor, și rătăcirea oarbă, Şi cel ce împlinește moartea familiei sale va merge în Iad Ce nebunii tăi includeți, și ceea ce include poporul vostru nebun, este printre chestiunile în care tinerii cresc și bătrânii nu-i ocolesc!... Parcă nu ați citit Cartea lui Dumnezeu și nu ați auzit ce s-a pregătit. a răsplătirii onorabile pentru cei care Îl ascultă și a pedepsei dureroase pentru cei care nu-L ascultă!.. Ați adus o rudă apropiată și v-ați îndepărtat de religie Fiecare dintre voi respinge faptele lui nesăbuite, faptele celui care nu se teme sfârşitul şi nu nădăjduieşte o întoarcere Tu nu te îngădui, şi ai urmat nebunii!... Mâncarea şi băutura îmi

sunt interzise, până nu-l nivelez cu pământul, dărâmând şi ardând... Am văzut. Sfârșitul acestei chestiuni Nu. Are dreptate decât cu ceea ce era drept la început, blând fără slăbiciune și aspru fără violență... Și jur pe Dumnezeu că voi lua gardianul cu cel care este loial. cel drept cu asupritorul, cel ce se apropie cu cel ce se întoarce, cel ascultător cu cel neascultător și cel sănătos cu cel bolnav, până când un om dintre voi se întâlnește cu fratele său și zice: „Mântuiește Sa'd, căci a pierit.” Fericit." Sau canalul tău se va îndrepta. Și ferește-te de mine și de venirea nopții, căci nu aduc un străin fără să-i vărs sângele. Și ferește-te de pretenția timpurilor preislamice. , căci nu găsesc pe cineva care să-i ceară decât că i-am tăiat limba Iar tu ai creat întâmplări care nu s-au întâmplat, și Noi am creat o pedeapsă pentru orice păcat, Așa că pe oricine îneacă un popor, Îl vom îneca oricine este ars Pe unii oameni i-am ars, pe oricine a săpat o casă, i-am săpat inima, iar pe oricine a săpat un mormânt, l-am îngropat de viu. Jur pe Dumnezeu că am multe epilepsii printre voi, așa că fiecare dintre voi ar trebui să se ferească să nu devină unul dintre epilepticii mei.”...

Permiteți-mi să spun înainte de a trece la o altă întrebare că ceea ce este responsabil pentru aceste exemple de conducători este negativitatea oamenilor, voi oferi un exemplu de unde ați început întrebarea dvs s-a rugat după ce a trecut timpul său... Ar fi îndrăznit cineva să le amintească pelerinii că timpul rugăciunii a trecut? Și el se numără și Anas bin Malik și însuși Al-Hasan Al-Basri, despre care Moartea lui Al-Hajjaj a spus: „El va urca la amvon și va ține predica până când nu a ratat rugăciunea, iar sub el ar fi o sută de mii sau mai mult, și niciunul dintre ei nu ar fi putut să-i spună: Rugăciunea. , o, prințe.” Și de aici, a fost stabilită regula „permisibilității de a te ruga în spatele cuiva”.

Vedem aceeași situație și nu suntem surprinși de ea. Situația oamenilor este aceeași, chiar dacă scenele diferă.

Dar treptat, la pasul subjugării religiei și găsirii unor soluții legitime de teama de a nu mânia conducătorii, s-a adăugat un alt pas, care este clemența în religie, mai ales că epocile ulterioare au început să radieze întuneric și aripile schimbării au fost mușcate de colți. Ceea ce ni se pare amuzant în această privință este ceea ce a menționat Al-Jabarti în incidentele de la

Shawwal din anul 1213 AH (aproximativ 1799 d.Hr.) pe care oamenii s-au adunat pentru rugăciunea Eid în moschei și Al-Azhar, și a fost vineri „S-a întâmplat că imamul Moscheei Al-Azhar a uitat să recite Al-Fatihah în a doua rak'ah, așa că, când a rostit salutul, a repetat rugăciunea după ce grupul l-a denunțat." iar femeile au plecat să viziteze mormintele, cineva le-a înșelat pe porțile lui Bab al-Nasr, iar el a început să strige oamenilor de teamă că au coborât arabii (beduinii din deșert). oamenii au fost speriați și deranjați, iar aici Harafish și Al-Jaidiyya (cerșetorii unora dintre sufiți) i-au atacat pentru a le pune mâna pe bunurile lor. Le-au smuls hainele femeilor, basmele și turbanele bărbaților și din teroarea extremă care a lovit. poporul, ei au spus: Unele dintre femei zac sub picioarele lor!!.. Într-o scenă și într-o oră se poate rezuma întunericul situației Egiptului.. Un șeic uită de Fatihah, iar Fatihah este unul dintre stâlpii rugăciunii, bazați pe cuvintele Alesului, să-l binecuvânteze Dumnezeu și să-i dea pace: „Nu există rugăciune pentru cel care nu recită Fatihah din Cărți și totuși nu ia inițiativa". pentru a corecta neglijarea decât după ce a făcut de rușine oamenii, adică l-a expus în public!! Iar bătăușii lăsați necontrolați să jefuiască oamenii și să-i terorizeze pe nedrept în ziua „Eidului" este problema înainte și după.

<u>30-Ceea ce se observă este că ți-ai scris toate cărțile în același timp?! unde erai inainte?! De ce sunt pașii atât de rapizi acum? De asemenea, observ că atribui accidentele biografiei personale, deci de ce?!</u>

Voi fi sincer că la începuturile mele nu aveam capacitatea financiară de a intra în domeniul publicării pe hârtie. Am fost în Egipt lucrând tot timpul între munca mea de dimineață și cea de seară (reclamă - farmacii - lucru la distanță) și veniturile mele. abia era suficient pentru a acoperi între nevoile de acasă și studiile postuniversitare, și asta a fost suficient... așa că scriam pe portalurile electronice, iar după aceea, în unele ziare, situația a devenit mai ușoară, și laudat să fie , Stăpânul Lumilor, mereu și pentru totdeauna, pentru harul Său din belșug A fost necesar să fac acest pas, așa că prima mea carte a fost o compilație a articolelor mele împrăștiate de ani de zile și am fost surprins că multe dintre ele dispăruseră din. portalurile electronice, unele dintre ele fiind închise, cum ar fi Gateway to Civilizations And the Huffington Post, și mi-a fost foarte greu să-mi alcătuiesc textele, pentru că nu credeam că le voi compila într-o carte și am avut. Era încrezător că nu

vor fi șterse electronic, așa că am neglijat să le salvez pe e-mail, pe telefon sau pe laptop. Vă puteți imagina că unele dintre aceste originale au fost obținute din copii stocate temporar ale acestor date...

De aceea am învățat să păstrez ceea ce scriu în copii îngrijite ale fișierelor mele „Word” și să le public în cărți, în același timp cu publicarea lor în format tipărit și electronic... Toate cărțile pe care le-am publicat sunt recolta de informațiile mele modeste de mulți ani înainte de asta și am fost dornic să profit de această oportunitate acum, deoarece s-ar putea să nu avem ocazia să ne întrebăm din nou. Fie ca Dumnezeu să ne protejeze de vicisitudinile timpului și să ne acorde binecuvântările și harul Său. ..

În ceea ce privește povestirea unor părți din poveștile mele personale, asta se datorează faptului că mă bazez în stilul meu pe povești și pe chat. Viețile noastre sunt toate similare în cadrul lor general, dar diferă în detalii, iar povestea poveștilor personale amuzante mă pune la aceeași distanță cu cele. Cititor Împărtășim gândirea, propunem împreună soluții și chiar ne împărtășim durerile și bucuriile împreună, și nu vă voi minți când voi spune că găsesc... Aceasta este o mângâiere și o ieșire pentru suferința mea uneori și o distracție. pentru singurătatea mea de multe ori voi da un exemplu de umor în acest stil pe care îl urmez nu voi cita un exemplu vechi din cărțile mele, ci mai degrabă voi prezenta exemple noi să nu găsesc că îmi repet subiectele și exemplele, ci mai degrabă să simt că există noi completări și noi informații interesante cu fiecare O carte pe care o prezint..

Primul exemplu: La începutul muncii mele în farmacii, eu și prietenii mei obișnuiam să vizitam farmaciile în care lucram, iar o dată am fost găzduiți de un coleg farmacist oarecum zgârcit... cântărea ceaiul cu o cantitate care nu depășește. o jumătate de linguriță și zahăr câte o linguriță și nu s-a apucat deloc să spargă acești solzi. Oricare ar fi motivele... într-o ocazie, era clar că în acel moment rămase fără ceai și era sfârșitul lunii, așa că ne-a invitat să bem o băutură din plante sub pretextul că un exces de ceai negru provoacă „otrăvire cu cafeină” și provoacă tremurături, nervozitate, dureri de cap, palpitații și insomnie, iar sloganul său a devenit „Sănătatea este un coroană pe capul oamenilor sănătoși.” Bineînțeles, unii dintre noi am schimbat priviri care nu erau lipsite de sens, întrucât îi cunoșteam firea... Important este că de

îndată ce am băut băutura din plante, stomacul ni s-a mișcat cu crampe severe și ne-am grăbit să mergem la baie și care sunt cele mai rare băi curate și proaspete din tot Egiptul... După aceea, ne-a devenit clar că colegul nostru avea o vorbă: „Sănătate” și „Pericolul cofeinei” Nu a găsit nimic de adăugat la care noi cu excepția unui ceai de plante pentru constipație care a expirat în urmă cu mai bine de șase luni!!!

Această situație mi-a rămas în memorie când am citit numărul 333 al revistei Al-Monday și Al-Dunya din 28 octombrie 1940 d.Hr. și ceea ce a făcut Jalal Mustafa (conform site-ului Cinema.com, el este un editor egiptean. Sa alăturat Studioului). Misr în 1936 și primul film pe care l-a montat a fost (Salama fi Khair) în 1937. Fratele regizorului, Niazi Mustafa, angajat la Studio Misr, când a vrut să imite o dată în viață Hatem Al-Taie). i-a invitat pe câțiva dintre colegii săi din studio la o cină iftar (era Ramadan), iar vremea era caldă și invitații se plângeau de căldură Unul dintre ei a sugerat gazdei să-i ajute cu o sticlă de apă de colonie le-a adus „Jalal”. „O dată, și-au curățat și masat tâmplele, nasurile și ochii, și a fost doar o chestiune de câteva momente până când toată lumea a simțit că focul le arde pielea. A devenit clar că Jalal le-a adus. apă de mentă cu „destul de puțin ardei iute” și asta a fost..

Al doilea exemplu: Știi, draga mea, că una dintre primele cărți pe care le-am cumpărat în viața mea a fost o carte veche irakiană care datează din anii șaptezeci despre „hipnoză”... o chestiune care ți se pare ciudată, dar în generația mea este considerată o curiozitate inevitabilă... trăiam la începutul anilor 90, copilăria tuturor. Vechea ei debușare sunt filmele arabe alb-negru, care sunt difuzate zilnic, la oră fixă, în cadrul diferitelor segmente ale zilei deschise. pe tot parcursul zilei și vineri după discursul Domnului nostru Sheikh Muhammad Metwally Al-Shaarawi... Viața a fost simplă și televiziunea a difuzat doar trei canale și bogatul este cel care se răzvrătește împotriva lor și deține videoclipul Modern color filme...Mă simt mereu îngrozit când mă uit la hipnoza realizată de erou pentru a-i răpi toată voința și a-l face să se supună ordinelor sale, care bineînțeles intră în categoria răului...Am încercat să îmi asum rolul de răufăcător într-o zi și să duc la îndeplinire un astfel de plan cu cartea în mâinile mele pe care am considerat-o O comoară care a căzut în mâinile mele, dar am constatat că ceea ce era

conținut în ea nu era altceva decât niște studii psihologice și discuții generale care au făcut nu-mi servesc obiectivele și eram pe primele scări ale răului, imitând ceea ce vedeam inconștient..

Când am crescut, am devenit conștient de pericolul pe care îl vedem și imităm Hipnoza este un instrument terapeutic auxiliar, nu un tratament în sine ca mijloc non-farmacologic de atenuare a durerii, a fricilor și a obsesiilor.

Toate acestea mi-au trecut prin minte în timp ce mă uitam la poveștile ilustrate și, pentru că sunt din Zagazig, am fost oprit de această știre amuzantă a revistei în numărul 742 din 29 aprilie 1929, sub titlul „The Crăciunul Regal în Zagazig - Dr. Salomon" (am menționat-o în notele de subsol ale Registrului Civil Egiptean) și hipnoză.. Revista a vorbit despre „interesanta" petrecere a ceaiului organizată de Hazrat Muhammad Saeed Al-Azabi Bey. Provincia de Est, la 26 martie, și includea domnul Brian, consulul britanic, și soția sa, Muhammad Bey, Fouad Hekmadar de la poliție, Madame Monet, Monsieur Basalti și soția sa, Hafez Bey Muhammad și Mahmoud Bey Tawfiq. Aceasta a avut loc cu ocazia sărbătoririi zilei de naștere a Majestății Sale Regelui Fouad, iar ceremonia a inclus spectacole ale Dr. Salomon, faimosul hipnotizator, unde și-a condus experimentele magnetice hipnotizându-l pe intermediarul său, domnul Emile, și legandu-l la ochi, și a început să exploreze gândurile. dintre cei prezenți, una dintre anecdotele lui Salomon cu Saad Pasha Zaghloul a fost că a pus o ceașcă de aluminiu în mână și a continuat să se uite pe Saad, încât nu a mai putut-o duce, așa că a aruncat-o din mâini...

<u>31- În cartea ta „On the Fourty Café", ai vorbit despre poligamie și ai ridicat problema din nou într-un context istoric prin cartea „Rawaq Al-Qasas Al-Ramadan" și ai prezentat un exemplu de bărbat care s-a căsătorit cu șaizeci de femei. Există mai multe detalii despre asta?!</u>

În ceea ce privește poligamia, nu voi adăuga mai mult decât ceea ce am auzit într-o prelegere susținută de unul dintre distinșii șeici, că este de datoria soției să-și protejeze soțul prin căsătoria cu alte femei și că acesta a reușit să convingă un profesor universitar să aleagă. o a doua soție pentru soțul ei și

au trăit împreună în cooperare și armonie... Cu siguranță este o manifestare civilizată pentru o femeie să-și onoreze soțul și să neutralizeze egoismul care domină femeile de astăzi.

În ceea ce privește bărbatul care s-a căsătorit cu șaizeci de femei (aproximativ 57 de femei), despre care am discutat în cartea mea, Ramadan Storytelling, cartea, în rândurile ei pregătite, nu își propune să discute detaliile problemelor sociale istorice atât de detaliat încât să copleșească lecțiile. care sunt necesare pentru a ajunge la cititor, iar momentul este Ramadanul. Prin urmare, abordarea mea asupra acestei probleme a venit rapid și rapid pentru a oferi o privire istorică a unei lecții sau a unei lecții în umbra unei discuții istorice serioase, adică „fa.... și nu face”, beneficiind de lecțiile trecutului și ale oamenilor săi..

Tot ce îmi este la dispoziție din arhive despre cazul „Issawi Al-Sharif”, conform revistei Al-Arousa, 1932 d.Hr., sau „Issawi Bey Sharif”, conform Al-Latif Illustrated în numărul 563 din 23 noiembrie. , 1925 d.Hr., este că a fost unul dintre notabilii Centrului Kafr Al-Zayat și că s-a căsătorit cu peste 57 de femei și a scăpat de ele divorțând după ce s-au culcat cu fiecare dintre ele trei sau patru luni, și era protejat de femei divorțate care nu știau de divorțul lor, inclusiv de o femeie însărcinată... și că și-ar amenința soțiile cu divorțul dacă dădeau semne de sarcină pentru că nu voia să mărească urmași și chiar i-a avortat pe unii dintre ei... și s-ar proteja de întreținerea legală în cazurile de dezacord și divorț, scriind un act de divorț cu o autoritate legală, cu mărturia a doi martori din servitorii săi sau oameni ignoranți analfabeti și că femeia lui divorțată nu era însărcinată și și-a primit zestrea și pensia alimentară... în timp ce el obișnuia să-și tortureze unele dintre soțiile sale slabe pentru a-l absolvi de zestre și pensie alimentară..

Lucrul amuzant este că cazul, care s-a extins din anul descoperirii sale în 1925 d.Hr. până când bărbatul a fost condamnat în lipsă în 1932 d.Hr., a captat atenția ziarelor și a opiniei publice egiptene și internaționale, ziarul „The Bourse Egyptians”. care a fost publicat în franceză în Egipt, a comparat cazul Issawi cu ucigașul francez „Landreau”, care s-a căsătorit. Șapte femei au fost eliminate, fiecare dintre ele ucisă, iar povestea lui „Landro” nu este departe în timp de acest caz, întrucât a fost executat în

noiembrie 1921 d.Hr. Diferența dintre ei este că „Landro” era faimos pentru că prada văduvelor în vârstă, iar Primul Război Mondial a fost o perioadă ideală de timp și un câmp fertil pentru crimele sale, deoarece a lăsat-o. ... Războiul a dus la multe văduve pe care le-a înșelat sub pretextul căsătoriei, răpindu-le banii, apoi ucigându-le și ascunzându-le urmele crimelor prin arderea lor în șemineu. Numărul victimelor sale a ajuns la unsprezece: zece femei, pe lângă fiul uneia dintre ele În ceea ce privește ziarele egiptene, inclusiv Al-Latif Illustrated, au început să glumească cu cititorii lor, așa că le-a venit titlul, „El însuși... erou care s-a căsătorit cu șaizeci de femei.” Revista avea tendința de a-și asemăna chipul general și viziunea morală cu Lord Horatio Herbert Kitchener, fostul delegat britanic în Egipt (1911 d.Hr. - 1914 d.Hr. Cu toate acestea, Kitchener avea o mustață lungă și era celibat). ura femeile, dar nu a fost trecut cu vederea despre el că „Kitchener” avea picioare lungi care îl făceau mai înalt decât contemporanii săi (6 picioare 2 inci sau 1,88 m) în comparație cu Issawi, care, conform descrierii revistei, pare a fi „scurt sau un sfert în înălțime, cu o construcție puternică, iar trăsăturile sale indică soliditate și încăpățânare”.

<u>32- Când ați vorbit în cartea „Note de subsol despre caietul statutului Egiptului” sub titlul „Un doctor în spitalul Magadhib”, ați pus sub semnul întrebării povestea medicului „Ali Abdel Salam” despre favoritismul în misiunile științifice la acest timpuriu și a acuzat presa egipteană în trecut de neglijență?!</u>

Ceea ce ați spus până la urmă este concluzia: unde este rolul presei egiptene în verificarea narațiunilor și în desfășurarea dialogurilor cu părțile la problema ridicată pentru a afla adevărul problemei din diferitele sale aspecte?!!... Misiunile științifice din vremea regelui Fuad erau cele mai intense și treceau peste toate obstacolele în fața lor. Vezi Într-o întrebare anterioară referitoare la misiunea doctorului Muhammad Mandour în 1930 de a obține un doctorat de la Sorbona, guvernul egiptean a suportat cheltuielile acestuia. timp de opt ani, în ciuda eșecului său repetat la cursurile de doctorat, așa cum am menționat mai devreme în răspunsul la o întrebare anterioară bazată pe studiul Prof. Dr. Sayed Ali Ismail...

Chiar dacă ne uităm la arhivele presei egiptene, găsim multe aspecte de sprijin pentru studenții bursieri, de exemplu, „Muhammad Al-Rafi'i Effendi”, fiul marelui nostru scriitor, „Mustafa Sadiq Al-Rafi'i. ”, a fost primul care a reușit la Liceul Tanta la examenul de bacalaureat Regele Fouad a ordonat să fie trimis în Franța pentru a studia medicina și științe psihologice la Universitatea din Lyon pe 13 aprilie 1928 d.Hr. Ceea ce este unic la Muhammad Saeed Al-Arian în cartea sa „Viața lui Al-Rafi'i” este că misiunea fiului său la Lyon a fost în detrimentul regelui Fuad, iar acesta este motivul principal. care l-a făcut pe Al-Rafi'i să se retragă din concurența cu poetul Abdullah Afifi. Era aproape de Zaki Al-Ibrashi Pașa pentru că s-a lipsit de titlul de poet al palatului (vezi cartea Pagini din istoria morală a Egiptului) de frică. de „încetarea ajutorului regal pentru fiul său”.

Revenim la subiectul nostru principal, care este că nu mă îndoiesc de povestea doctorului Ali, fie ca Dumnezeu să aibă milă de el și de toți eroii din trecutul nostru rolul jurnalismului, care nu a cunoscut o avansare semnificativă de-a lungul diferitelor epoci Să ne oprim la un exemplu care merită studiat în ceea ce privește importanța jurnalismului în evidențierea Erorii și a cristalizării ei pentru ca ceea ce este corect să prevaleze și să-i ia locul.

Exemplul este din ziarul Al-Sahafa, numărul 87, 16 decembrie 1906 d.Hr. (al doilea an... un ziar săptămânal politic, științific, literar și comercial pentru proprietarul și redactorul său, Mustafa Tawfiq In Akhtab (). un sat afiliat centrului Aja din guvernoratul Dakahlia), unul dintre locuitorii acestuia a căutat ajutorul a doi bărbați din districtul Mit Masoud (afiliat tot cu Aja) pentru a-și otrăvi fratele în cafea în schimbul „zece”. lire sterline”, care a fost ceea ce s-a făcut și, de îndată ce acești doi bărbați „și-au îndeplinit bine misiunea”, bietul frate a simțit simptome de otrăvire de îndată ce cafeaua i-a ajuns în intestine, așa că a alergat repede și a cerut ajutor de la primar.

Lucrul amuzant aici, și ceea ce a notat ziarul, este că primarul a venit imediat, împreună cu unul dintre asistenții administrației, să-l interogheze pe otrăvit. Procuratura a fost anunțată, iar guvernatorul, asistentul procurorului Sinbillawin și asistentul de poliție. de la Minya Samanoud (Centrul Aga

Dakahlia) a venit și i-a arestat pe cei doi bărbați, precum și pe „omul tentant”, care a negat inițial...

Toate acestea s-au făcut și s-a neglijat ceea ce era cel mai important, care a fost tratarea otrăvitului care a murit, iar aici ziarul indică motivul pentru care „inspectorul sanitar nu s-a prezentat cu anchetatorii” sau „nu a început să efectueze”. îndatorirea sa medicală până după finalizarea anchetei” în timp ce persoana vătămată s-a dezosat și bărbatul a murit...deci... Pe baza răspunderii presei, „face apel la autorități” să aibă grijă de persoana agresată și să nu-l lase în așteptarea unei cercetări legale privind condamnarea învinuitului, caz în care victima decedează, așa cum s-a întâmplat în speță.

Un alt exemplu este ceea ce găsim în Al-Latif Illustrated în numărul său 389 din 24 iulie 1922 d.Hr., al insistenței sale asupra mesajului său privind necesitatea transmiterii imaginii către cititorii săi, chiar dacă este dureroasă căderea acoperișului Moscheei Abu Al-Ala și moartea credincioșilor din Bulaq (vezi cartea Nostalgia Realității și Iluziilor), revista a încercat să obțină permisiunea Filmând în interiorul moscheii, dar a fost întâmpinată cu refuzul directorul moscheilor și subsecretarul Ministerului Dotărilor, sub pretenția că „scena este efectivă” și nu este permisă transferul acesteia, dar asta nu a descurajat revista, care a ocolit acest refuz și a trimis „manualul său”. ” fotograf să deseneze o „schiță” a incidentului pe baza mărturiilor angajaților moscheii și a celor care inspectează ruinele...

Aceasta este baza misiunii presei și se concentrează misiunea ei de a fi un purtător de cuvânt al adevărului despre oameni și de a păstra istoria. Primele ziare din Europa au fost la Roma și au purtat numele „Daily Record of News”. „Fișa de știri ale poporului” sau „Afaceri zilnice” emisă de împăratul roman „Iulius Caesar” în anul 58 Q.M pentru a transmite poporului ședințele Senatului, precum și diverse știri străine, sociale și militare.

Pentru că se menționează ceva, este interesant de menționat diferența dintre o revistă și un ziar, conform celor relatate în arhivele presei arabe la începutul secolului trecut, și căutăm ajutor în acest sens de la revista „Al - Irfan”, volumul cinci, din 29 noiembrie 1913 d.Hr. (o revistă lunară din Sidon al cărei director responsabil este Ahmed Arif Al-Zein), care a fost

primul care a folosit cuvântul „ziar” (din frunze de palmier). de Ahmed Fares Al-Shidyaq, proprietarul ziarului „Al-Jawa'ib” (1881 - 1884 d.Hr.) din Istanbul, iar primul care a folosit cuvântul „revista” a fost șeicul Ibrahim Al-Yaziji, proprietarul revistei „Al -Diya” în 1898 d.Hr. la Cairo, deoarece revista este „un ziar care poartă... Înțelepciunea” conform dicționarului...

33- Majoritatea incidentelor de crimă prin otravă pe care le-am analizat în trecut au fost cauzate de otrava din cafea.

Poate pentru că cafeaua era băutura obișnuită pentru masele de egipteni și era ușor să pună otravă în ea fără ca victima să observe. În ceea ce privește nivelul de știință, am observat că otrava comună în trecut și ușor de obținut este „stricnina”. , deoarece este un alcaloid extras din planta de nucă de vărsături și este folosit ca rodenticid. Prin urmare, cafeaua este considerată un mediu ideal pentru a insufla acest tip de otravă și pentru a ucide rapid victima cafeina este similară din punct de vedere molecular cu „stricnina”, care lucrează împreună asupra acelorași receptori nervoși care provoacă moartea, deoarece blochează receptorii de glicină, ceea ce crește nivelul de acid glutamic din creier, ceea ce crește contracția musculară, pe lângă efectul cofeinei. în blocarea receptorilor de adenozină, ceea ce determină o creștere continuă a nivelurilor de stimulenți naturali ai organismului, dopamină și noradrenalina, și duce la creșterea ritmului cardiac și a tensiunii arteriale, la creșterea urinării sau a diareei, a insomniei și a anxietății.

34- În cartea mea „Note de subsol despre caietul Egiptului și nostalgia realității și iluziilor”, am trecut în revistă un număr mare de tipuri de crime din Egipt pentru a concluziona că Egiptul are prezentul, precum și trecutul său în acest context... dar care sunt problemele pe care m-am abținut să le menționez?!

Cel mai greu pentru mine a fost să mă ocup de problemele legate de exhumarea mormintelor. Știi, de multe ori mă simțeam trist în adânc când vedeam scrisori private sau fotografii personale și de familie ale unor oameni care au murit, fiind vândute pe trotuare un sentiment că aceasta a fost o încălcare crudă a vieții private a morților, diminuându-le dreptul față de noi, iar maximul a fost al meu Să găsesc fotografii de nuntă din trecut

care devin material pentru ridicol și bullying pe paginile de socializare, din cauza scurtului statura mirelui sau statura mică a miresei, până în punctul în care mi-am dorit să ard tot ce nu am vrut să vadă alții după moartea mea, în timp ce viața este în mâinile lui Dumnezeu... un sentiment foarte dur că am am în timp ce eu sunt aici vorbind despre încălcarea sfințeniei bunurilor personale și pentru un preț mic care nu adaugă nimic vânzătorului sau moștenitorilor...deci ce zici de încălcarea trupurilor morților după ce viața a trecut?!! ..

În vremurile islamice, morții aveau demnitate, trupurile lor erau inviolabile și mormintele lor erau respectate. Aceste chestiuni făceau parte din natură, iar mormintele nu erau deschise decât pentru interesul public în limitele cele mai înguste sau pentru a-și onora proprietarii prin mutarea lor. locuri mai bune....

În timpul erei Profetului, s-a ordonat să se despartă palmierii pentru a ușura povara morților, iar când Fatima bint Asad bin Hashim, soția lui Abu Talib, unchiul Profetului, Dumnezeu să-l binecuvânteze și să-i dea pace. , și în grija căruia Profetul a fost înviat, a murit, Profetul a intrat în mormântul ei, a îmbrăcat-o cu cămașa lui și a stat cu ea în mormântul ei pentru a o scuti de singurătatea mormântului Când Muawiyah bin Abi Sufyan a vrut să dea apă maselor de musulmani, s-a ciocnit de mormantul martirilor din Uhud, Dumnezeu sa fie multumit de ei, si a fost nevoie sa le mute sa se scurga izvorul, spre folosul public, dupa patruzeci de ani (si se spunea patruzeci - șase) din martiriul lor, așa că tovarășii săi, Dumnezeu să fie mulțumit de ei, au fost îndepărtați pentru a putea fi reîngropați în alt loc departe de apă În prezența rudelor lor pentru a fi martiri, securea a lovit piciorul nostru maestrul Hamza bin Abdul Muttalib, făcând să emane sânge. Se spunea că ar fi fost îngropați ieri în starea lor și mirosul de mosc ieșea din morminte.

În timpul lui Iosif Stalin, în iunie 1941 d.Hr., el a ordonat să fie trimisă o misiune științifică la Samarkand pentru a transporta rămășițele lui Tamerlan, teribilul lider mongol, de la altarul său din Bakur Emir la Moscova , inclusiv dorința lui Stalin de a-l îngropa pe Tamerlan în cimitirul marilor lideri și se spunea că ar căuta o comoară în mormântul său, dar o serie de incidente grave numite „blestemul lui Tamerlan” l-au determinat pe Stalin să se

retragă și să returneze cadavrul. conform celor spuse: izbucnirea neașteptată a războiului cu Germania nazistă după numai două zile Se mai spunea că s-a stins curentul în momentul în care a fost deschis mormântul, iar la mormântul lui a predominat un miros îmbătător spune „Când mă trezesc din moarte, lumea trebuie să tremure”. , dacă au fost găsite corect, nu sunt miraculoase în nimic, deoarece intenția lor este să distragă atenția hoților și să-i sperie, nimic mai mult Și nici mai puțin..

Astfel, în călătoria trecutului, mormintele nu sunt exhumate în mod oficial decât pentru beneficiu sau onoare. Trecutul nu a fost, cu siguranță, multe furturi de morminte, în special cele faraonice, precum și vânzarea de schelete studenților la medicină. epoci sau chiar traficanților de droguri cu răspândirea traficului de heroină. Dar „cotul” „Morții” a fost un fenomen modern hidos pe care rareori găsim paralele în trecut.

Recent, au apărut cazuri, a căror groază îi face gri pe copii și a căror gravitate le face pielea de găină Printre aceste incidente se numără și arderea cadavrului unei asistente Helwan de către un profesor dependent de droguri, după ce acesta a luat-o. din mormântul ei și a avut relații sexuale cu ea, potrivit site-ului Cairo 24 în septembrie 2021 d.Hr.... același incident s-a întâmplat în Algeria, în orașul Salé, unde patru tineri s-au infiltrat în cimitirul din Sidi Benacher, adiacent. la sanctuarul magnatului sufit Moulay Abdullah Ben Hassoun, unul dintre cei mai proeminenți lideri ai ordinului Shadliyya, au exhumat cadavrul unei tinere fecioare din mormântul ei și au violat-o cu o brutalitate „de neegalat”, potrivit ziarului electronic Hespress. 20 mai 2020 AD..

Există, de asemenea, o diferență între ceea ce obișnuiam să numim în trecut tragedii criminale și crimele pe care cuvintele nu le pot descrie acum. d.Hr. și uciderea lui „Khalifa Al-Sayyid Al-Badawi”, în care criminalii l-au bătut pe „Sayyid Abdul Aziz”. l-a aruncat în mare, trupul nu a apărut plutind decât cinci zile mai târziu, iar în numărul (128) al revistei Al-Musawwar din 25 martie 1927 d.Hr., a venit vestea că ziarele lui „Abbas Mahmoud Qandil” a fost deferit Eminenței Sale Muftiul Țării La 21 martie, guvernul egiptean a pronunțat o condamnare la moarte împotriva lui, în timp ce i-a împușcat și ucis pe cei doi bijutieri români, Berkovic, și pe fiul său, în magazinul lor de

pe strada Fouad I. În plină zi, a încercat să evadeze, dar oamenii și poliția au reușit să-l aresteze. Aceasta este o „crimă îngrozitoare" care a zguduit capitala, conform Al-Latif, ilustrat în numărul 628. La 21 februarie 1927. ..toate acestea ne umilesc în fața timpului nostru și a ceea ce a făcut o tânără de 20 de ani din Port Said - studentă la Facultatea de Arte - și-a ucis mama, supraveghetoare de curățenie într-un spital, cu ajutorul iubitului ei, o tânără de 15 ani, deoarece se temea că mama ei va descoperi că nu este virgină. Potrivit portalului Al-Masry Al-Youm pe 19 februarie 2023 d.Hr., „Mama a întrebat. fiica ei și prietena ei să-i dea timp să repete mărturia, iar la sfârșitul celei de-a treia oară de pronunțare a mărturiei, acuzatul i-a spus: (Asta-ți ajunge) și a început să o lovească cu sticlă spartă și să o atace cu un băț cu cuie pe cap, făcând-o să se înece în sângele ei „...Este una dintre cele mai mari crime pe care nu le-am văzut niciodată egală în cruzimea și gravitatea și urâțenia crimei din vremuri străvechi și moderne. ...

<u>35 - Simți că ești sceptic cu privire la unele narațiuni istorice, în special cele islamice?!</u>

Nu este atât de mult scepticism, cât este să sesizeze multe exagerări. Cred că pilonul în această chestiune este omul care a fost găsit compiland hadithuri despre Profet, să-l binecuvânteze Dumnezeu și să-i dea pace unele sure Când a fost întrebat, de ce îl minți pe Profet, Dumnezeu să-l binecuvânteze și să-i dea pace? El a spus: „Nu mint pe Profet, rugăciunile lui Dumnezeu și pacea să fie asupra lui, eu îl mint."… Există multe tipuri de minciuni și multe motive, dar acest tip de minciună este cel mai periculos pentru că vine. de la oameni care sunt cinstiți cu ei înșiși și loiali mesajului lor Ei fabrică minciuni sub formă de povești care cred că le vor îmbunătăți națiunea și vor răspândi cu ea morala... Acest om, fără să știe, a format o școală el care a produs mulți dintre studenții săi care au făcut ravagii în istorie... Să dăm un exemplu în acest sens: „Povestea lui Al-Hajjaj și a băiatului curajos", care spune și o cităm în întregime aici, așa cum a fost a declarat: „În timp ce Al-Hajjaj stătea cu fețele oamenilor din Irak, el a adus un băiat. Când a intrat, nu i-a păsat de pelerini şi mai degrabă, a început să se uite la clădire şi minunile din ea, şi s-a întors la dreapta şi la stânga Apoi s-a repezit, zicând: „Că zidiţi degeaba cu fiecare chirie un semn (128) şi luaţi fabrici ca să veţi nemuritor (1) 29) } (Al-Shu'ara': 128-129 Al-Hajjaj era înclinat, așa că s-a

așezat pe scaunul său și a spus: O, băiete, văd că ai minte și minte? Băiatul a spus: Sau mi-a fost teamă că o va pierde, ca să-l pot memora în timp ce Dumnezeu Atotputernicul a păstrat-o El a spus: Ai alcătuit Coranul Împreună a spus: Ai făcut Coranul perfect?

Al-Hajjaj a spus: Am memorat Coranul El a spus: Doamne ferește să las Coranul la spate? Al-Hajjaj a spus, devenind supărat: Vai de tine! Fie ca Dumnezeu să te omoare. Ce ar trebui să spun: Vai de tine și de poporul tău.

Al-Hajjaj a spus: Atunci citește ceva. Așa că băiatul a cerut biruință: mă adăpostesc în Dumnezeu de Satana blestemat, în numele lui Dumnezeu, Prea Milostiv, Prea Milostiv, Când vin victoria și cucerirea lui Dumnezeu și vezi oameni părăsind religia lui Dumnezeu în mulțime. Al-Hajjaj a spus: Vai de tine! Ei intră, iar băiatul i-a răspuns, zicând: Odinioară intrau, dar astăzi pleacă. Al-Hajjaj a spus: De ce băiatul a spus: Din cauza comportamentului tău rău față de ei, Al-Hajjaj a spus: Vai de tine, băiete! Știi cui te adresezi Băiatul a spus: Da, diavolul din Thaqif: Al-Hajjaj. Al-Hajjaj a spus: Vai de tine! Cine te-a crescut Băiatul a spus: Cine m-a plantat? Al-Hajjaj a spus: Cine este mama ta Băiatul a spus: Cel care m-a născut? Al-Hajjaj a spus: Unde te-ai născut Băiatul a spus: Într-o sălbăticie? Al-Hajjaj a spus: Unde ai crescut Băiatul a spus: În unele prerii. Al-Hajjaj a spus: Ești nebun, așa că ar trebui să te tratez Băiatul a spus: Dacă aș fi fost nebun, nu aș fi ajuns la tine și aș fi stat în fața ta, ca și cum aș fi fost unul dintre cei care speră în grația ta sau se tem de pedeapsa ta? . Al-Hajjaj a spus: Ce spui despre Comandantul Credincioșilor Băiatul a spus: Dumnezeu să aibă milă de Abu Al-Hassan - să fie mulțumit de el - și să-i dea paradisul veșnic? Al-Hajjaj a spus: Nu asta am vrut să spun, mai degrabă, mă refeream la Abd al-Malik bin Marwan. Băiatul a spus: Persoana imorală și imorală. Al-Hajjaj a spus: Vai de tine! De ce a meritat Comandantul Credincioșilor blestemul? Băiatul a spus: A făcut un păcat care a umplut spațiul dintre cer și pământ. Al-Hajjaj a spus: Ce este Băiatul a spus: Ai grijă să nu-l folosești asupra supușilor săi. Al-Hajjaj s-a întors către tovarășii săi și a spus: Ce sugerați despre acest băiat Ei au spus: Vărsați-i sângele, pentru că a renunțat la ascultare și a părăsit grupul? Băiatul a spus: O Hajjaj! Cei care au stat cu fratele tău Faraon sunt mai buni decât cei care au stat cu tine, așa cum i-au spus lui Faraon despre Moise, pacea fie asupra lui și a fratelui său: „Salvați-l și pe fratele său” (Al-

A'raf: 111). Și acești oameni porunc să fiu ucis. Deci, de Dumnezeu, argumentul va fi stabilit împotriva ta înaintea lui Dumnezeu, Regele tiranilor și umilitorul aroganților.

Al-Hajjaj i-a spus: Fii atent la cuvintele tale și păstrează-ți limba scurtă, căci mă tem pentru tine la începutul chestiunii și am comandat patru mii de dirhami pentru tine. Băiatul a spus: Nu am nevoie de asta. Al-Hajjaj s-a întors către tovarășii săi și a spus: Știai ce a vrut să spună când a spus: „Fie ca Dumnezeu să-ți albească fața și vârful călcâielor tale?” Ei au spus: Prințul știe cel mai bine? El a spus: Spunând: „Fie ca Dumnezeu să-ți albească fața”, a vrut să spună orbire și lepră, iar spunând: „peste călcâie” a înțeles spânzurarea și răstignirea. Apoi s-a întors către băiat și i-a spus: Ce zici despre ce am spus?

Băiatul a spus: Dumnezeu să te omoare, nu te înțeleg! Al-Hajjaj s-a înfuriat și a ordonat să-i fie tăiat capul. Al-Hajjaj a spus: Este al tău, Dumnezeu să-l binecuvânteze pentru tine. Băiatul a spus: Doamne, nu văd care dintre voi este mai prost decât prietenul lui? Cel care a dat termenul a venit, sau cel care a primit termenul nu a venit Al-Raqashi a spus: Te-am salvat de la ucidere și mă răsplătești cu aceste cuvinte Băiatul a spus: Felicitări pentru martiriu? fericirea mă depășește. De Dumnezeu, a ucide de dragul lui Dumnezeu îmi este mai iubit decât să mă întorc la familia mea cu mâinile goale. Al-Hajjaj i-a ordonat o recompensă și i-a spus: O, băiete, am comandat o sută de mii de dirhami pentru tine și te-am iertat, din cauza vârstei tale fragede, a purității minții tale și a încrederii tale bune în Dumnezeu fiind îndrăzneţi cu cei cu autoritate, ca nu cumva să cazi cu cei care nu te iertă. Băiatul a spus: Iertarea este în mâinile lui Dumnezeu, nu în ale tale, iar recunoştinţa este pentru El, nu pentru tine, nici Dumnezeu mă aduce împreună cu tine... Atunci era să plece, iar băieţii s-au grăbit la el. , iar Al-Hajjaj a spus: Lasă-l, căci, pe Dumnezeu, n-am văzut niciodată o inimă mai curajoasă decât a lui, nici o limbă mai grăitoare decât el, și în viața mea n-am găsit pe cineva ca el Poate că va găsi pe cineva ca el eu, dacă acest băiat trăiește, el va fi minunea timpului său.” le era frică să-i amintească de vremea rugăciunii de frica asupririi lui, și l-au referit la permisiunea de a se ruga în spatele imamului Există un băiat care îi vorbește în acest fel și nu se teme de brutalitatea lui!!! .. Ce l-a împiedicat pe Al-Hajjaj să-l taie capul

când prestigiul i-a fost zdruncinat? ascultare față de el, l-a iertat și chiar a ordonat o recompensă pentru el Era băiatul conștient de numărul de apostazii din islam sau chiar de dimensiunea lor într-o perioadă care nu cunoștea știința statisticii?!! ca să-ți dai seama ce a vrut să spună băiatul cu jocul de cuvinte și apoi să-l lași cu toată această simplitate, spunând: „Doamne, chiar dacă ți-aș fi poruncit să pleci de la această ușă, atunci ai părăsit această ușă și sângele tău a devenit permis”. pentru mine, și nu găsesc pe nimeni care să recite lectura lui Ibn Umm Abd decât că îl lovesc pe gât și îl voi tăia din Coran, chiar și cu coasta de porc?!!

Așadar, putem rezuma din această poveste și discutăm slăbiciunile ei că scriitorul ei și cel care i-a dat semnificațiile ar fi fost un lingvist care a vrut să o facă ridicol (al-fazlakah sau fadlaka, care este din turcă, adică evaziune și exagerare) în fața studenților săi pentru a le preda o lecție de jocuri de cuvinte și jocuri de cuvinte, sau un cărturar religios care a vrut să-i învețe pe băieții săi curajul în Leagănul și marea ei răsplată.

Dar când urcăm scările istoriei și ne oprim la stația de mameluci aici, este greu să facem diferența între ficțiune și realitate din cauza nebuniei sultanilor acestei epoci, dar unele povești pot fi distinse De exemplu, când scriitorul istoria scrie cu pensula lui pentru a desena trăsăturile personalității regelui sultan Al-Zahir Abu Sa'id Saif Al-Din Al-Ainali Al-Mu'aydi, sau Yalbay Tilli, sau Yalbay Majnun, sau Sultanul, „Spune lui sau spune-i.” Vei descoperi că te confrunți cu un portret foarte logic și complet armonios a fi numit nebun a avut loc în tinerețe și a precedat domnia lui, apoi a fi uimit după ce și-a asumat puterea este o chestiune de fapt pentru el și pentru oamenii săraci în general în aceste vremuri...

Puterea reală era în strânsoarea liderului mameluc „Al-Khashdumiyyah”, Al-Duwidar Al-Kabir „Ești bun cu mine sau ești bun cu tine”, el arăta lui Khayir Bey și spune-i: „Ce am fost, spune-i”, adică spune-i lui Khayir Bey, așa că era cunoscut sub numele de Sultan, „Sultanul era în sensul literal al cuvântului „Basmaji”. nu putea citi și nu putea semna documente fără să i se acorde puncte de completat. Domnia sa a durat două luni minus patru zile, când a fost arestat și băgat în închisoarea din Alexandria în timp ce plângea, spunând: „Doamne, nu sunt sultan. . Sunt un prinț, și ce ar trebui să fac?” În

Sultanat, vârsta mea a crescut și mintea mea a devenit uimită ciumă în timpul domniei lui Al-Ashraf Qaitbay și au rămas doar amintirile domniei sale din dirhamul său, care purta numele corect, „Balbay”, nu „Yalbay”, așa cum au raportat istoricii...

În general, nu găsesc nimic mai bun pentru a monitoriza recolta statului mameluc și impactul acestuia asupra istoriei egiptene decât acest minunat rezumat al lui Abu Abbas Taqi al-Din Ahmad ibn Ali ibn Abd al-Qadir ibn Muhammad al-Ubaidi al-Maqrizi în cartea sa „Predici și considerații prin mențiune de planuri și efecte”, când spune: „Atunci pământul s-a schimbat în pământ, iar mamelucii sultannici au devenit cei mai josnici dintre oameni, cei mai josnici, cei mai disprețuitori, cei mai răutăcioși. , cel mai ignorant în treburile lumii și cel mai împotrivit religiei Nu există printre ei decât cei care sunt mai adulter decât o maimuță, mai hoț decât un șoarece și mai corupt decât un lup mirare că țara Egiptului și a Levantului a fost devastată, din Nilul se varsă în pârâul Eufrat, din cauza neîncrederii conducătorilor, a severității frivolității guvernanților și a abaterii celor de la putere, până în punctul în care nu trece o lună fără să apară un dezechilibru general care nu poate fi remediat.”

De asemenea, istoriei islamice lipsesc întotdeauna memoriile personale pe care unii califi le-ar fi putut scrie în vremuri recente, dar acestea au fost pierdute sau distruse împreună cu ceea ce s-a pierdut și s-a deteriorat odată cu schimbarea vremurilor și diferența dintre ideologiile politice și sectare Ceea ce te frustrează cel mai mult este momentul găsiți o urmă rară a unor astfel de memorii, le găsiți pe subiecte marginale, cum ar fi cartea „Fusoul al-Tazawat fi Tabashir al-Surur” a Comandantului credincioșilor, Abu Abbas Abdullah bin al-Mu'tazz (Abbasid. calif a cărui domnie nu a durat decât o zi și o noapte A fost scriitor, poet și întemeietor al științei lui Badi’), care cuprinde mai multe capitole despre: viță de vie și struguri – virtuțile băuturii – caracteristica băuturii – semnele. verbe înconjurătoare Drinking - zicala despre Sharif este esența băuturii - adierea plăcută a băuturii - mișcarea amuzantă a băuturii - împărțirea culorilor băuturii și alte subiecte care se încadrează în categoria luxului și inteligenței.. unde este viziunea domnitorului asupra problemelor timpului său și a celor guvernați, mărturiile sale despre epoca sa și epocile predecesorilor săi și previziunile sale despre

viitor?!! ...De ce nu, cine scrie despre băutură poate scrie despre politică?!! ..Cred că unii dintre ei au făcut acest pas, dar cine sunt ei mai exact?! Unde au dus jurnalele lor?!! Cred că este un subiect care merită să fie abordat studii și cărți.

Dar prezența unor lacune în istoria islamică înseamnă că este neglijată sau acuzată și abandonată cu totul?!! Nu... dar ceea ce este corect este ca noi să ne concentrăm asupra conținutului textului său, să împrumutăm realul din el, să interacționăm cu ceea ce este luminat în el și să fim ghidați de ceea ce este în concordanță cu rațiunea din el și necesită inovare și răspândind valori și virtuți prin lungile sale epopee. Știți că în epoca islamică și cu experiența lui Al-Bimaristan Al-Mansouri, am fost primii din istorie care au stabilit un adevărat sistem de sănătate integrat (vezi poveștile din mările istoriei) care adoptă conceptele de calitate și controlul infecțiilor și atinge principiile egalității de șanse și drepturilor omului, indiferent de sex, culoare sau religie, pentru a primi îngrijire medicală completă și tratament gratuit?!! Europa a urmat această abordare și spun adevărat pentru că a fost găsit implementat și văzut de oameni, nu ceea ce era scris pe acoperișurile și pereții templelor sau obeliscurilor, așa cum este cazul antichităților faraonice, cărora li se atribuie merit pentru fiecare mic și mic. lucru mare fără dovezi din viața oamenilor.

<u>36-Ați dedicat multă atenție în cărțile voastre experiențelor regelui Fouad și ale președintelui Abdel Nasser, așa că de ce?</u>

Studierea celor două experiențe în profunzime și imparțialitate este suficientă pentru a obține un viitor strălucit pentru Egipt... Ambii provin dintr-un mediu militar liberal, educat. Primul: Regele Fouad... a fost puternic deschis la educație datorită creșterii sale Italia a determinat prioritățile Egiptului în educație și domeniile de care avea nevoie, așa că a trimis misiuni în străinătate în toate specializările, excelând în acest sens, bunicul său, Muhammad Ali Pașa, și tatăl său, Ismail Pașa, au proaspăt acest scop și l-au urmărit. el însuși a susținut eforturile Universității egiptene în răspândirea culturii și a gândirii și, de asemenea, a monitorizat asta îndeaproape, lăsând ca libertatea presei să fie ucisă în discutarea diferitelor probleme și crize, cu ușoare restricții... Cât despre a doua: Abdel Nasser .. Educația a fost deschisă

până la moarte, dar fără priorități care să țină cont de specializările de care Egiptul avea nevoie în fiecare etapă. Vest... Ceea ce a avut cel mai mare succes din experiența nasseristă în educație a fost moștenirea proprietății de la educați și intelectuali, regele Fouad și-a plantat semințele și și-a construit structura cu propriile sale mâini, iar odată ce moștenirea a fost realizată în epocile ulterioare. a devenit clar cât de mult educația în Egipt suferea din cauza căderii.

Cu toate acestea, experiența nasserită în acordarea atenției industriei, construcțiilor și construcțiilor, atingerea dreptății sociale și bazarea și sprijinirea elementului egiptean... este o experiență care merită să fie și chipul nostru către viitor... poate că nu este. corect pentru viziunea noastră în industrie să fie că vom produce totul, de la acul până la rachetă, deoarece acest lucru ar fi fost posibil în anii șaizeci, dar ceea ce ar trebui să căutăm este să fim parteneri în industria globală, distinși în un lucru sau o serie de lucruri de care alții au nevoie.

În revista Al-Faha, numărul 297, din 2 august 1932, sub titlul: „Ce spui... Fatwa pe umor?", a întrebat: „Când se va îndeplini dorința Egiptului?" Când Egiptul o vrea în acțiune, nu în cuvânt, și există o mare diferență între cei care spun (Sufletul meu este în pere) și dintre cei care cumpără pere și le mănâncă, ziua în care se împlinește voința Egiptului este ziua. în care Egiptul se scutește de străini și își face tot ce are nevoie și nu spune (sufletul meu este în așa ceva) și așteaptă să facă altcineva pentru asta, străinii vor descoperi că sunt zero aici, în nord, va exista independență „Când vei contempla aceste dorințe în anii treizeci, adică epoca regelui Fouad, și le vei compara cu ceea ce a făcut Abdel Nasser în anii cincizeci și șaizeci. realizați amploarea miracolului pe care Abdel Nasser l-a creat în istoria economiei egiptene și schimbarea pe care a adus-o... fabrici gigantice precum: cazane cu abur necesare industriilor chimice, alimentare, textile și de producere a energiei electrice - Complexul Helwan Siderurgic si Complexul de Aluminiu din Naga Hammadi - Uzina de Ferosiliciu din Edfu - Complexul Petrol din Suez, Mostorod, Tanta, Alexandria si alte fabrici, pe langa Barajul Inalt, proiectul gigantic care i-a imortalizat numele in istorie...

Rămâne de subliniat cel mai rău punct din istoria lui Abdel Nasser, care a fost lovitura de stat împotriva vieții constituționale din timpul erei regale, care nu a fost în realitate o cale democratică rațională, așa cum cred unii, și am explicat în mod repetat acest lucru cu exemple în mai mult de o singură dată. din cărțile mele.

Sunt aproape sigur, prin mărturiile istorice, rapoartele de presă și intuiția mea că ceea ce s-a întâmplat la 23 iulie 1952 a fost o lovitură de stat militară împotriva unei lovituri militare pregătite de Farouk și că a fost un pas preventiv pentru ceea ce a fost Farouk. gândindu-se de fapt, dar timpul nu l-a ajutat, ceea ce a fost să răstoarne viața constituțională și să-i înghețe rolul și să o neutralizeze de la luarea deciziilor de îndată ce britanicii au părăsit Egiptul definitiv, căutând ajutorul comandanților armatei loiali lor. ale căror indicii apar clar în segmentele pe care ofițerii armatei obișnuiau să le prezinte la radioul egiptean (și puteți consulta cartea mea, Rawaq al-Qasas al-Ramadan, pentru mai multe despre aceasta), precum și atribuirea unor cauze civile către justiție militară (Vezi notele de subsol din Caietul de afaceri civile egiptene) Poate că pregătea și acești pași pentru un minister în armată și cred că acesta este secretul frazei pe care Naguib a inclus-o în memoriile sale despre ultima întâlnire dintre el și Farouk pe iahtul Al-Mahrousa, în care Farouk a spus: „M-ai precedat în ceea ce ai făcut, în ceea ce am vrut eu să fac asta.” Unii au interpretat asta ca asceza lui Farouk la putere și intenția lui de a părăsi puterea. în timp ce alții au interpretat-o ca intenția lui Farouk de a reforma, dar punctul meu de vedere este că a vrut să spună intenția lui de a aduce armata pentru a controla articulațiile țării...

În cartea „Filosofia revoluției” de Gamal Abdel Nasser, există fraze foarte importante care se referă la visele lui Farouk bazate pe armată, care a căzut odată cu revoluția din 1952, și le-a considerat ca o dovadă suplimentară, în zicala lui Abdel Nasser: „Am fost fantoma cu care tiranul a tulburat visele oamenilor și a venit ca această fantomă să se transforme în tiran și să o distrugă visele...

În celebra criză din martie, când Naguib a vrut să readucă viața constituțională în starea anterioară, Naguib nu era convins de acest lucru, altfel nu l-ar fi perturbat de la început și și-ar fi lăsat oamenii pe seama

proceselor în care s-a amestecat complotul! Dar a fost o încercare a lui de a juca din nou cartea democrației pentru a-și consolida puterile înaintea unui grup de ofițeri L-au manipulat și l-au ridicat în fruntea revoluției lor, iar după ce au realizat ceea ce și-au dorit, i-au limitat puterile. și a devenit o simplă imagine și nimic mai mult... Gamal Abdel Nasser a avut o declarație publicată în ziarul Al-Gomhouria, numărul 110, la 26 martie 1954, în care spunea: „Nu am înșelat... nu am înșelat. induc în eroare... și nu voi implora." „Mă retrag din politică pe 24 iulie." Aceasta a fost ca răspuns la deciziile Consiliului Revoluționar – publicate în ziar – de a permite „înființarea de partide politice". Consiliul Revoluționar să nu formeze un partid și să aleagă o adunare constituantă prin alegere liberă, directă, care are puterea suverană și deplina autoritate a parlamentului. Adunarea alege un președinte pentru republica parlamentară la 23 iulie și a fost dizolvată Consiliu din 24 iulie (următorul) „cu ceea ce era cunoscut sub numele de celebrele decizii din martie, și repet încă o dată că dacă Naguib ar fi avut intenția sinceră, ar fi făcut-o la începutul anului 1952 d.Hr. și nu 1954 d.Hr. De asemenea, declarațiile lui Abdel Nasser dezvăluie intențiile omului și capacitatea de a se sustrage de la politică, ceea ce nu face excepție." Cineva intră în acest ring cu scopurile și ambițiile sale... Naguib era cel mai puternic din punct de vedere popular la acea vreme, ceea ce a necesitat statornicie până când furtuna a trecut și neutralizarea lui Naguib a devenit posibilă. , ceea ce Abdel Nasser a plănuit și a reușit cu inteligență... Aceeași abilitate a avut-o regele Fouad în a face față... Revoluția din 1919 și repercusiunile ei și încercarea de a ține ștafeta de la mijloc pentru a nu se ciocni. cu britanicii în mod direct și, în același timp, se arată regelui național și indirect. El nu a dat, de exemplu, un ordin de neascultare a liderului său cel mai proeminent, Saad Zaghloul, așa cum a făcut fratele său Tawfiq cu Orabi!!... Fouad a beneficiat și de rezultate Revoluția a obținut independența parțială în 1922 d.Hr. și a declarat Regatul Egiptului, dar în același timp nu a permis liderului său Saad Zaghloul să-și diminueze puterile, așa că i-a manipulat pe oamenii revoluției. și și-a întărit diviziile cu mare viclenie...

Când vorbim despre a ne baza pe competențe și a le evidenția, balanța este înclinată spre Abdel Nasser... nu pentru că regele Fouad nu a făcut asta, ci pentru că Abdel Nasser s-a bazat în primul rând pe elementul egiptean

eficient, așa că a dezlănțuit talentele egiptene și a dat. le-au puterile de a visa și de a realiza, în timp ce regele Fouad s-a bazat pe elementul străin antrenat din cauza lipsei de pregătire a țării la acea vreme, precum și a controlului străinilor din cauza ocupației..

Și ca să fim de acord, perioada lui Abdel Nasser la care vreau să spun este înainte de 1967 d.Hr.

În această perioadă, Abdel Nasser a pus persoana potrivită la locul potrivit. El i-a atribuit lui Saad Kamel (care fusese întemnițat anterior), în coordonare cu ministrul competent al Culturii, Tharwat Okasha, dosarul culturii de masă palate culturale care au invadat toate guvernoratele și au ajuns chiar la sate și cătune, iar Saad Kamel a reușit să elibereze Cultura este una dintre cătușele birocrației egiptene.

Abdel Nasser l-a numit pe Dr. Al-Nabawi Al-Muhandis la Ministerul Sănătății (a fost un participant la greva medicilor în 1957, a gestionat în cel mai bun mod posibil, îngrijirea sănătății a fost garantată pentru toată lumea). a pus bazele proiectelor gigantice pe care le urmăm și astăzi, inclusiv proiectul de planificare familială și campaniile de vaccinare timpurie pentru prevenirea bolilor, pe lângă vaccinarea obligatorie, asigurări de sănătate, centre specializate pentru inimă, poliomielita, auz și. reabilitarea vederii și creșterea eficienței sistemului de ambulanță pentru a-și juca rolul în operațiunile de salvare. El a furnizat dispozitive fără fir, ventilatoare și transfuzii de sânge și a făcut ca grupa de sânge să fie un articol pe cardul personal pentru a facilita operațiunile de salvare în cazul rutiere. A înființat mii de unități sanitare în mediul rural Egipteanul, care a fost lipsit de aceste servicii timp de decenii, s-a interesat și de creșterea eficienței personalului medical, în special a asistentelor, așa că a înființat școli de asistență medicală în spitale pentru a absolvi generații. la un nivel înalt a fost și primul care a acordat atenție importanței de a avea un dosar medical pentru fiecare cetățean la care se poate trimite.

Abdel Nasser i-a atribuit doctorului Aziz Sedqi funcția de ministru al industriei pentru a gestiona dosarul de producție din Egipt cu o capacitate

superioară de neegalat, iar toate proiectele uriașe pe care le-am menționat mai sus au fost în timpul domniei sale.

Să nu uităm Aeroportul Internațional din Cairo și Stadionul Sportiv din Cairo, toate fiind proiecte supravegheate de inginerul Mustafa Shawky în epoca lui Abdel Nasser. El a fost omul competent care a participat la înființarea singurei universități din Conakry din Guineea, pe care a numit-o „Institutul de Arte Aplicate" și apoi s-a transformat în „Universitatea Gamal" Abdel Nasser" la mijlocul anilor optzeci, în memoria lui.

Abdel Nasser și-a îndreptat atenția și asupra persoanelor cu venituri mici și asupra nevoii de a le oferi locuințe adecvate, așa că a condus înființarea „Companiei de reconstrucție și locuințe publice" și l-a numit pe inginerul „Ali Nour El-Din Nassar" să o opereze. .

De asemenea, Abdel Nasser a luat inițiativa de a încerca să rezolve problema transportului din Egipt, reînviind ideea de metrou, despre care se spune că i-a fost prezentată pentru prima dată regelui Fouad prin inginerul Sayed Abdel Wahed din Departamentul Căilor Ferate proiectul nu a fost implementat la momentul respectiv din cauza costurilor sale uriașe și pentru că ar necesita o anumită formă de sprijin pentru că servește în primul rând... Publicul larg... nu este surprinzător că probleme de acest fel au lipsit din prioritățile factorul de decizie din trecut Dacă m-aș întoarce la cartea mea Note de subsol despre caietul de stat al Egiptului și problemele „Termway", aș fi găsit o confuzie gravă în tratarea lor, deși soluțiile au fost propuse de sute de ori. toate sunt ușoare și posibile și voi prezenta un nou exemplu din ele aici, în Al-Latif Ilustrat în Nr. 389 din 24 iulie 1922 d.Hr., o găsim citând un articol pe care ea îl descrie ca fiind exact, de către. Ahmed Effendi Al-Bakri de la ziarul Al-Mokattam, în care stabilește condițiile pentru ca compania să reducă accidentele.. Dar nu există viață pentru cine cere, și politica economică a statului în epocile Fuad și Farouk, și chiar înaintea lor, a sărit pe problemele săracilor și le-a făcut urechile surde Realitatea lor până se ridică și înaintează, dar bineînțeles fără ei!!!.... Abdel Nasser s-a bazat pe cercetările doctorului Ali Sabry. , profesor de mecanică a solului și fundații, precum și de expertiză franceză în acest sens, iar proiectul nu a fost implementat din cauza circumstanțelor războiului din 1967..

Inteligența lui Abdel Nasser este că, în ciuda dezacordului cu unele cifre, el ar crea uneori un spațiu sigur pentru convergență atunci când era vorba de a aduce beneficii națiunii, de exemplu, „Najib Al-Kilani”, doctorul, scriitorul și poetul. care era încă închis în epoca lui Abdel Nasser, nu a împiedicat publicarea primului său roman, „Drumul”, pe care l-a compus în închisoare, a câștigat premiul Ministerului Educației în 1957 d.Hr. chiar predat elevilor de gimnaziu în anul II de gimnaziu în 1959 d.Hr.!!.. Cred că este o lecție utilă în cultura diferenței..

Inteligența lui Abdel Nasser era și că se adresa săracilor care au suferit de multă vreme cu grijă și atenție, așa că l-au iubit și l-au făcut un simbol permanent de care îmi amintesc și acum, nu de mult, un om care trăia în aer liber o stradă populară din orașul meu El a făcut o colibă de lemn și a acoperit-o cu o poză cu Abdel Nasser, iar un altul a făcut un desen colorat în mărime naturală pe ușa casei lui vânzător de sandvișuri lângă școala mea care a refuzat să-mi vândă o poză cu Abdel Nasser pentru că o consideră ca pe copiii lui și nu ar trebui să o irosească!! ..Acestea nu sunt povești fabricate, deoarece nu sunt un „nasserist” într-un sens, ci sunt narațiuni fidele ale scenelor pe care le-am trăit, care au făcut parte din formarea conștientizării mele în etapele vieții mele trecute.

Sa va spun ceva util?!

Ca să nu te încurci și să te temi pentru tine de tentația dintre masele monarhiei, reprezentate de Fouad, și masele republicii, reprezentate de Abdel Nasser.

Urmăriți eforturile regelui Fouad, cărora le-am dedicat mult în cărțile mele, și nu este nevoie să le re-menționez de teama prelungirii și să le adun pe o foaie albă de hârtie, să-i ștergeți numele și să-l simbolizează cu simbolul (X), de exemplu, apoi puneți în fața lui o altă foaie albă de hârtie în care a adunat eforturile lui Abdel Nasser, apoi ștergeți-i numele și simbolizează-l cu simbolul (Y, de exemplu).

Ștergând numele, vă veți scuti de necazul personalizării și acuzațiile de loialitate și exagerare.

Combinând cele două simboluri împreună (X + Y), veți avea o viziune care vă va ghida în avansarea Egiptului bolnav care stă în mijlocul drumului.

<u>37- Având în vedere urmărirea arhivei de presă egiptene, ce idee de ziar ți-a plăcut cel mai mult?!</u>

Cu siguranță, este revista „Modern Education”, prima revistă arabă înființată special pentru cercetarea generală în arta educației moderne, care a fost publicată de patru ori pe an de Departamentul de Educație al Universității Americane din Cairo din 1927 d.Hr. și editorii săi au fost Russell Gault, emir al Qatarului. Ideea în sine este foarte importantă pentru construirea unei generații conștiente. Ar fi mai bine dacă cercetarea educațională ar fi colorată cu religie, astfel încât impactul său să fie complet și beneficiul său să fie larg răspândit.

Printre experiențele religioase creștine în acest sens, de exemplu, se numără „Mesajul afecțiunii”. și mesaj moral.” Și revista East and West, nr. 8 în septembrie 1935 d.Hr. (o revistă religioasă și literară fondată de reverendul Thornton în 1905 d.Hr.). La nivelul experienței islamice, Revista pentru tineret musulman, vol. 1, 3, în octombrie 1931 d.Hr., de redactorul-șef responsabil, dr. Yahya Ahmad Al-Dardiri... Toate acestea sunt experiențe care pot. să fie puse la microscop și studiate, alături de alții, pentru a beneficia de ei în dezvoltarea unui curs educațional de morală bazat pe religie și pe principiile educației moderne.

<u>38- În cartea „Note de subsol despre caietul afacerilor egiptene”, ai vorbit despre șeicul Sharbatly ca exemplu de scriitor care țese știri și este un profesionist în fabricarea jurnalistică pe ce te-ai bazat în cercetările tale?! Care a fost reacția liderului Mustafa Kamel când a fost investigat? Ne poți spune mai multe despre ea ca să-l vedem mai de aproape?!</u>

Pentru poveștile pe care le-am relatat despre șeicul Sharbatly și anecdotele lui, m-am bazat pe revista „Totul și lumea”, numărul 243, din 5 iulie 1930 d.Hr.

În ceea ce privește poziția liderului Mustafa Kamel față de el, acesta a mers personal la Muhammad Abu Shadi Bey (a fost șeful sindicatului avocaților și predicator la Al-Azhar, și este tatăl poetului Ahmed Zaki Abu Shadi. Acesta din urmă am discutat despre povestea lui cu Ismail Adham în Nostalgia realității și iluziilor), editorul „Al-Zahir", iar Mustafa Kamel a avut o relație strânsă cu poetul Mustafa Naguib - fratele soției lui Abu Shadi - doamna Amina Muhammad Naguib, care era și poet, l-a întrebat despre adevărul aparent al telegrafelor pe care le scrie Sharbatly (ne-am referit la exemple ale acestora în carte) și i-a transmis nemulțumirea claselor educate față de această absurditate, cu care Abu Shadi a fost de acord. ... Iată, grăbește-te Al-Sharbatli a fost imediat la ușă așteptând ca liderul să-și șteargă urmele din sufletul lui Abu Shadi, așa că i-a spus: „Ai văzut cum este competiția? asta pentru că Al-Liwaa (ziarul lui Mustafa Kamel) a devenit nevândut în lumina marii tăieturi a lui Al-Zahir".

Desigur, Sharbatly a folosit o abordare diferită cu proprietarii altor ziare, fiecare în funcție de ceea ce a plătit. De exemplu, când un proprietar de ziar care a plătit cinci bănuți pentru un ziar i s-a plâns de acuratețea scrisului său de mână și de incapacitatea de a citi. de către tipografii de la tipografie... Sharbatly răspundea, spunând: „Ea, mama a cinci copii, va cumpăra hârtie, altfel cerneală sau recompensa pentru a scrie un articol".

În ceea ce privește informațiile limitate despre persoana lui Al-Sharbatli, care ne pot servi pentru a ne oferi o privire de ansamblu rapidă despre el, nu este nimic altceva decât că el este din Egiptul de Sus și numele lui este Muhammad bin Muhammad Al-Sharbatli educație la Al-Azhar A înființat revista cotidiană Al-Nahj în cooperare cu unul dintre prietenii săi în 1896 d.Hr. și a preluat conducerea revistei Al-Ummah în 1906 d.Hr. și a murit în 1908 d.Hr. Lucrul amuzant este că el obișnuia să recite poezie, conform celor relatate despre el în Enciclopedia poeților arabi de către cercetătorul irakian Sami Nada Jassim al-Duri Dintre poezia sa: Poezia „Venirea prințului din porturile Alexandriei" în care el spune: „Ochii oamenilor privesc de departe... Venirea dinastiei este ca o sărbătoare".

Egiptul a strigat: „Familia mea, fii fericit prințul meu a primit flori".

Și din familie și patrie... atâta timp cât rămâne singurul Abbas.”... Interesant este că Sharbatly scria și în revista italiană Al-Nadi, care era revista fondată de medicul și chirurgul italian. , Enrico Insabato, un prieten apropiat al primului ministru italian, Giovanni Giolitti, în 1904 d.Hr. pentru a răspândi cultura italiană în Egipt.

Nu putem continua fără să menționăm și anecdotele lui „Muhammad Abu Shadi Bey” Potrivit unei povești prezentate de „The Seventh Day Portal” despre el pe 4 mai 2020 d.Hr., el a vorbit odată la un partid organizat de Constituționalul Liberal. Petrece, așa că și-a început predica spunând: „O, Doamne, dezvăluie-ne și nu Ne-am ascuns Unii oameni au încercat să-l așeze, dar și-a repetat fraza exact așa cum a fost intenționat, spunând: „O, Doamne, dezvăluie-ne și fă-ne”. nu ne ascunde, ca să se deosebească răul de bine.” Și aici uimirea celor prezenți s-a transformat în aplauze și urale.

<u>39- În „Note de subsol la Caietul Condițiilor Egiptului” ai fost supus unor tipuri de laude nuanțate de ipocrizie Care este cel mai amuzant lucru pe care l-ai găsit în arhivă care se află sub acest titlu și nu a fost menționat în carte?</u>

În orice caz, aș veni inevitabil cu un nou exemplu, așa cum am convenit în această carte în numărul 898 al ziarului Al-Waqt (un cotidian, comercial, politic și științific, iar agenții săi sunt agenții). al ziarului Al-Ahram), la 30 iulie 1880 d.Hr., ziarul și-a dedicat prima pagină legii „lichidarii publice”, care se ocupa de statutul veniturilor feroviare, iar telegrafele sunt toate pentru deservirea datoriilor, adică vești proaste pentru Finanțele Egiptului, dar pentru că legea a fost semnată de „Hazrat Khedive”, adică Khedive Tawfiq, comentariul ziarului cu privire la eveniment a fost provocator, spunând: „Doamne, fiecare egiptean are dreptul să-și amintească cu bucurie sosirea acestei zile fericite. , care a fost o linie de despărțire între greutăți și ușurință.” A fost ziua începutului fericirii, fericirii, mulțumirii și bucuriei în Yemen a Înălțimii Sale Khedive Tawfiq I, cel Mare, pentru care dreptatea îl va păstra în evidența eternității o amintire onorabilă și glorioasă care nu va fi întreruptă de milioane de zile „..Închipuiți-vă cu mine un creditor care a venit să vă pună mâna pe casa și ai lăsat necazul tău cumplit de a-ți pierde casa și nu l-ai plâns și în schimb ai început să-l laude. el care a aprobat

instrumentul de sechestru asupra casei tale și zilele prospere în care te-a sechestrat!!!   Dumnezeu a creat publicul...

<u>40- Nu pot să cred ce ai scris despre realitatea familiilor egiptene înainte de 1952 d.Hr., pe care ai documentat-o în cele trei cărți ale tale: „Nostalgia realității și iluziilor, o istorie confuză între Pan și Ann și note de subsol pe caietul afacerilor egiptene" ?! Am auzit povești de la tatăl meu de la bunicul meu despre prețurile modeste și spațialitatea apartamentelor de locuit Și chiriile lor au scăzut față de epoca fostului președinte Mubarak, în care totul a crescut, iar bunicul meu a murit la nouăzeci de ani?!</u>

Este nostalgie în realitate și iluzii, așa cum spunem mereu... Soarta m-a adus împreună cu un coleg vorbind cu copiii săi despre prețurile mari și inadecvarea salariului său în această epocă, care se ridică la 3.000 de lire în sectorul privat. comparativ cu vremea „ieftinelor" din epoca Mubarak, când un kilogram de carne era 40 de lire Astăzi, un kilogram de carne a ajuns la 300 de lire.

Ceea ce a spus bărbatul m-a oprit, așa că i-am spus: m-am alăturat serviciului în epoca Mubarak în 2005 d.Hr., iar salariul meu era de 400 de lire (200 de lire de bază + 200 de lire de stimulente) și prețul unui kilogram de carne, așa cum ai spus, era de 40 de lire la acea vreme, adică salariul meu = 10 kilograme de carne... și salariul tău este de 3.000 de lire, așa cum ai spus, și prețul unui kilogram de carne este de 300 de lire. este, de asemenea, egal cu 10 kilograme de carne...deci nimic nu s-a schimbat..doar suntem blocați în trecut fără un studiu suficient..

Ajungem la epoca regală, concluzia, și vă trimit la un nou exemplu din revista Akher Sa'a, numărul 917, din 21 mai 1952 d.Hr., adică cu aproximativ o lună înainte de revoluție, și un sondaj efectuat. de Facultatea de Comerț de la Universitatea Fouad I, sub titlul „Rezultate înfricoșătoare despre viața familiei medii din Cairo", sub supravegherea Dr. Hassan Mohamed Hussein, profesor de statistică și supraveghetor al Colegiului de Statistică a indicat că numărul familiilor din Cairo este de 400.000 de familii, iar majoritatea dintre ele au un venit între cinci lire și treizeci și cinci

de lire pe lună și tocmai pe acest segment s-a concentrat cercetarea, care a constatat că aceste familii împrumută 140 de piastri. pe lună, în medie, ceea ce înseamnă că cheltuielile depășesc veniturile cu această sumă, iar pâinea (cu brânză, ridichi sau napi) este masa de bază pe tot parcursul săptămânii, iar pe ea se cheltuiește un sfert din venit: șase bănuți. pe zi Sondajul a relevat, de asemenea, incapacitatea acestor familii de a oferi un buget pentru a cumpăra haine de iarnă și de vară, și că cumpărarea de haine noi pentru unul dintre membrii săi, sub rezerva ca vechiul să fie sfâșiat și complet inutilizabil, și că o familie formată. din opt sau nouă membri nu are venituri suficiente pentru a cumpăra mai mult de jumătate de liră sau cel mult trei sferturi de carne, adică echivalentul a nouă piastri, și că păsările, ouăle și lactatele sunt adesea absente din bugetul familiei. , și nu există Dintre acestea, doar un număr foarte mic sunt capabili să cumpere păsări de două sau trei ori pe lună, pe lângă faptul că unele familii nu mănâncă alimente dulci.. Dr. Hassan simplifică calculele unei singure familii. astfel: O familie al cărei venit ajunge la o sută (milimi - piastri - lire sterline) pe lună cheltuiește: „42 la hrană - 12 la îmbrăcăminte - 12 la cheltuielile gospodăriei - 10 la locuință - 24 la alte cheltuieli”... și asta. o persoană cheltuiește pe tratament (vezi la medic + cumpără medicamente) este de 24 de piastri, la o rată de opt milimetri pe zi, la 5% din venitul ei cred că lucrurile sunt foarte clare și nu mai trebuie comentarii.

41- Care este sursa ta cu privire la așezarea lui Muhammad Ali Clay, starul internațional al boxului, pe tronul lui Muhammad Ali Pașa, așa cum se menționează în cartea ta „Note de subsol despre Cartea de Stat a Egiptului”?! De ce ai grijă să menționezi întotdeauna sursa din arhivă cu numărul și data emiterii, chiar dacă nu ești atras de scrisul academic așa cum pretindeți?!

Sursa este revista Al-Musawar în numărul 2070 din 12 iunie 1964 d.Hr. Numărul a fost publicat cu o fotografie cu „Clay”, iar în interior se afla o investigație foto a lui Mohieddin Fikry sub titlul „Povestea lui Muhammad Ali Clay în Cairo. ” și celebra fotografie cu el pe tronul lui Muhammad Ali Pașa cel Mare..

Chiar dacă am intenționat ca scrierile mele să fie simplificate pentru publicul larg, nu înseamnă că nu ar trebui să ader pe cât posibil la onestitatea savantă în transmitere. De asemenea, nu înseamnă că cărțile mele nu ar trebui să fie de ajutor cercetătorilor academicieni în orice moment, și că ar trebui să creez în numeroasele mele scrieri o „bibliografie” cuprinzătoare a ziarelor și revistelor egiptene rare, care să-mi permită să mă întorc din nou la sursele de care aveam nevoie și să servească la fel și altor cercetători pentru a aprofunda și a adăuga...

S-a făcut, mulțumesc lui Dumnezeu Atotputernic

Dr. Mohamed Fathi Abdel-Al

(Cele două forțe ale pandemiei și pilonul istoriei)

scriitor și cercetător egiptean

S-a născut în 1982 în Zagazig, guvernația Sharqia, Egipt

Calificări:

1-Licență în Farmacie, Universitatea Zagazig 2004.

2- Diploma postuniversitara in Microbiologie Aplicata, Universitatea Zagazig, 2006.

3- Master în Biochimie, Universitatea Zagazig 2014.

4- Diploma postuniversitară în Studii Islamice de la Institutul Superior de Studii Islamice 2017.

5- Certificat de pregătire a predicatorilor de la Centrul Cultural Islamic al Ministerului Dotărilor 2017.

6- Diploma profesională în managementul cuprinzător al calității medicale de la Academia de Științe Administrative Sadat 2017.